

emperyalizme
sosyal-emperyalizme
ve
her türlü gericiğe
karşı

MÜCADELE

ALMANYA TÜRKİYELİ İŞÇİLER FEDERASYONU (ATİF) YAYIN ORGANI

MASRAFI: 1 D. MARK

1 Mayıs, 1 Mayıs
İşçinin, emekçinin bayramı
Devrimin şanlı yolunda
İlerleyen halkın bayramı...

TÜRKİYE'NİN YİĞİT İŞÇİ SINIFI

1 MAYIS'I YAŞATACAKTIR!

12 Eylül'den bu yana, işçi sınıfına, tüm emekçilere, halka karşı girişilen yoğun faşist saldırılara bir yenisi daha eklendi!

Emperyalist uşağı faşist cunta, işçi sınıfına meydan okurcasına 1 Mayıs'ı resmi tatil olmaktan çıkardı.

Ülkemizde hakim sınıflar her dönemde, işçi sınıfının BİRLİK-MÜCADELE-DAYANIŞMA gününün, 1 Mayıs'ın, onun devrimci ruhuna uygun bir şekilde kutlanmasını engellemek için ellerinden geleni yapmışlardır.

Bugünkü cuntanın ideolojik önderi Mustafa Kemal Atatürk döneminde faşist hakim sınıflar, bir yandan işçi sınıfının ve emekçi yığınların tüm legal ve illegal örgütlenmelerini ağır baskı ve takibat altında tutarken; diğer yandan 1925 de çıkardıkları bir kanunla 1 Mayıs'ı "Bahar ve Çiçek Bayramı" olarak ilan edip onu yozlaştırmaya çalışmışlardır. Mustafa Kemal'in faşist geleneği, o öldükten sonra hakim sınıfların tüm siyasi temsilcileri tarafından sürdürülmüştür.

Ama ne faşist baskı, cinayet ve provokasyonlar; ne de "Bahar ve Çiçek Bayramı" kandırmacaları, işçi sınıfının ve ezilen yığınların 1 Mayıs'ın gerçek anlamını unutmalarına yol açmamıştır. İşçi sınıfı ve emekçi halk, 1976 yılı şartlarında; kendi liginden kitle eylemlerinin yükseldiği şartlarda, 1 Mayıs'ı yeniden ona layık bir şekilde kitlesel gösterilerle kutlamıştır. Bu hakim sınıflara korku salmış; 1 Mayıslar hakim sınıfların korkulu rüyası haline gelmiştir. Ne 1977 de hakim sınıfların; sosyal faşist sendika ağalarının da dolaylı desteği ile düzenledikleri provokasyon ve katliam; ne de sonraki sıkı yönetimler, 1 Mayıs kutlamalarının engellenmesine yetmemiştir.

Şimdi 1981 şartlarında; kitlenin kendi liginden mücadelesinin tanklarla; en ağır işkencelerle; en adi faşist şiddet yöntemleri ve onlara paralel sürdürülen demago-

jilerle durdurulduğu bir ortamda; hakim sınıflar, 1 Mayıs'ı tatil günü olmaktan çıkaracak "fırsat"ı buldular. İşsizliğin büyük boyutlara vardığı; iş bulmanın önemli bir "şans" olduğu ülkemizde; hakim sınıflar aldıkları bu kararlar işçi sınıfının 1 Mayıs'ı devrimci bir biçimde kutlamasına; 1 Mayıs kutlamalarına işçilerin katılmasına engel olmak istiyorlar. Tanklarla, kariyerlerle meydanları tuttukları meydanları askerlerle, polislerle doldurdular, göstericilerin üzerine kurşun yağdırma tehditleri savurduları yetmiyor. Hayır, şimdi bir de 1 Mayıs'ı tatil günü olmaktan çıkararak; katılan işçileri tespit etmek ve onları işten atmak; zindanlara atmak, vb. ile tehdit ediyorlar.

Hakim sınıfların 1 Mayıs'ı tatil günü olmaktan çıkarma kararı, ülkemizin içinde bulunduğu bugünkü şartlarda; kitlele-

Devamı 11. sayfa

**ATIF İÇİNDEKİ HİZİPÇİ FAALİYETİ MAHKUM EDELİM!
ATIF'IN BİRLİĞİNİ SAVUNALIM!**

Geçen ay başında yapılan Türk-İş yönetim kurulu; Türk-İş'te önemli gelişmeler olduğunu, Türk-İş tabanının yöneticilerinin Türk-İş'i resmi devlet sendikası haline getirmesinden rahatsız olduğunu gösterdi. Yönetim Kurulu toplantısında, söz alan üyelerin önemli bir bölümü, cunta hükümetinin işçilerle ilgili olarak aldığı bazı kararlara; özellikle asgari ücret, sosyal sigortalar konusunda yapılan değişiklikler vb. kanunlara eleştiriler getirdiler. Bu arada, cunta hükümeti içinde yer alan "Sosyal Güvenlik Bakanı" olan ve aynı zamanda Türk-İş genel sekreteri olan Sadık Şide'de eleştirildi. Bir çok üye Sadık Şide'nin 'hem bakan' 'hem genel sekreter' olma durumunun Türk-İş'e zarar verdiğini, bu yüzden de Sadık Şide'nin ya bakanlık -tan, ya da genel sekreterlikten istifa etmesi gerektiğini savundular.

Gerçekten de Sadık Şide'nin bir yandan Türk-İş genel sekreteri iken, diğer yandan işçilere düşmanlığı ortada olan cunta hükümeti içinde yer alması; Türk-İş yönetiminin gerçek, işçi düşmanı niteliğini ortaya koyan bir olaydır. Cunta, kendi hükümeti içinde Türk-İş genel sekreterine bakanlık vererek; bir yandan bilinçli bazı işçilerin gözünü boyamak istemiş, diğer yandan da Türkiye'de sendikalar konusunda, Türk-İş'i devlet sendikası yapmaya yönelik bir siyaset izleyeceğini göstermiştir. Cuntanın bu açık oyununu, geçimlerini sarı sendikacılıkla sağlayan Türk-İş içindeki pek çok sendikacının hoşuna gitmemektedir. Çünkü, oyun açık oynandığı, sendika ağalarının bir bölümü, bir yandan sendikaların en üst kademelerinde görev alırken, diğer yandan işçi düşmanlığı niteliği biraz düşünen herkes tarafından görülebilecek olan bir hükümet içinde yer aldığı zaman, tabanın uyutulması güçleşmektedir. Şimdi Sadık Şide'ye Türk-İş içinde getirilen eleştirilerin bir sebebi budur. Bu eleştirilerin ikinci sebebi; Türk-İş içindeki sendika ağalarının kendi aralarındaki iktidar dalaşmasıdır. Onlar daha yüksekte koltuklar kapabilmek için birbirlerinin kuyusunu kazmaya her zaman hazırdırlar. Sadık Şide'ye getirilen eleştirilerin ikinci sebebi, onun yerine talip olanların varlığıdır. Ancak, bu eleştirilerin esas sebebi kuşkusuz tabanda hükümetin aldığı işçi düşmanı kararlara karşı var olan tepkidir. Aynı tepki, Türk-İş yönetiminde cunta hükümeti ile birleştiği noktada doğrudan doğruya Türk-İş yönetimine yönelmektedir. Yönetim Kurulundaki sendika ağaları bu tepkiyi Sağlık-Sosyal yardım bakanının şahsına yönelterek, YKnu te mize çıkarmaya çalışmaktadırlar.

Ama bugün Türk-İş tabanında olan işçiler, süreç içinde oynanan oyunları görmezler. Hakim sınıflar, Türkiye'deki sendikaların sınırları içine hapsedme planlarını gerçekleştiremeyeceklerdir. İşçi sınıfı özgür sendikalaşma talebini mutlaka yeniden hayata geçirecektir.

ATIF'ın 1 Mayıs Çağrısı

1 MAYIS TÜRKİYE'DEKİ ASKERİ FAŞİST CUNTA-YA, ONUN DESTEKLEYİCİSİ B. ALMAN EMPERYA - LİST DEVLETİNE KARŞI DAYANIŞMANIN GÖSTERİSİ OLSUN!

İşçi arkadaşlar, genç kardeşler,

Ülkemiz halkı 1 Mayıs faşizmin koyu baskı, terör ve tedhişi altında giriyor. Sayısı 100 bine yaklaşan siyasi tutuklu lar işkence ve zulüm altında zincire vurulamayan tek şeyleriyle, düşünceleriyle 1 Mayısın mücadele azmini yaşıyorlar.. Türkiye'de 1 Mayısta bütün işçiler dipçik altında çalışmaya gönderiliyor. Bu güne kadar 1 Mayıs resmen "Bahar Bayramı" olarak tatil günü idi. Şimdi bu "Bahar Bayramı" da kaldırıldı. Hakim sınıflar işçileri, gençliği 1976 yılına kadar "bahar bayramı" diye kırlara çiçek toplamaya gönderebiliyorlardı. 1976 da işçi sınıfı 1 Mayısta kırlara gitmedi. İstanbul Taksim alanında bu günü muhteşem bir şekilde uluslararası işçi sınıfının mücadele günü olarak yaşattı.

1976'daki 1 Mayısın mücadele azminden korkan hakim sınıflar 1977 1 Mayısında sayı 300 bini bulan işçi kitlesinin üzerine ateş açtı. Bu 1 Mayıs işçi sınıfının devrimci tarihine kanlı 1 Mayıs olarak geçecektir.

Hakim sınıfların bu saldırısı işçi sınıfını yıldırma, aksine 1 Mayıs mücadele ruhu bütün Türkiye'ye yayıldı. 1978'de 1 Mayıs ülkenin bir çok yerinde gösterilerle yaşatıldı.

Hakim sınıflar 1979 ve 1980'de içinde İstanbul'da bulunduğu bir dizi sıkıyönetim bölgelerinde 1 Mayıs gösterilerini yasakladılar, ama engelleyemediler. İşçi sınıfımız ve yigit gençliğimiz 1 Mayısı izinsiz gösterilerle yaşattılar.

Şimdi 1981'de askeri faşist cunta 1 Mayısın yaşatılmasını tamamen engellemek,

İDAM CEZALARI, İŞKENCELER, ZİNDANLAR, ZULÜM EZİLENLERİN MÜCADELESİNİ DURDURAMAZ!

Emperyalistlerin ve onların uşakları -nın çıkarlarını korumak amacıyla tezgahlanan 12 Eylül cuntasının iş başına gelinden bu yana 8 ay dolmak üzeredir. Bu 8 aylık dönem zarfında hakim sınıfların temsilcileri yüklendikleri "devleti yeni den işler hale getirme" görevini başarmak için halkımıza karşı yoğun bir faşist saldırıya girişmişlerdir. Cuntanın çeşitli alanlardaki saldırıları, türlü faşist yöntemleri her gün gazetelerde boy boy çıkmaktadır. Kendini "tarafsız", "hem sağ, hem sol teröre karşı" imiş gibi gösteren cuntanın ilk işi faşist terörü alabileceği ne yoğunlaştırmak olmuştur. Bunun yanı sıra halka kendini şirin göstermeye çalışan cunta, çeşitli demagojilerle kitleleri ideolojik olarak kazanmaya da çalışmaktadır. Bugün devrimcilere ve halkın devrimci örgütlerine karşı faşist saldırılar en uç noktaya ulaşmış bulunmaktadır. Bu yazıda esas olarak, cunta başa geldiğinden bu yana devrimci örgütlere yapılan saldırıların bir dökümünü yapmaya çalışacak ve cuntanın "aşırı sağa ve aşırı sola karşıyız" demagojisini açığa çıkaracağız.

Aslında bu yazıda da, cuntanın devrimcilere yönelen sayısız saldırılarının tümünü belirtmek imkansızdır. Ancak bazı devrimci örgütleri alıp, kronolojik olarak bunlara yapılan saldırıları yazmak bile; 12 Eylül cuntasının hedefinin gerçekte halkımızın yükselen devrimci mücadelesini bastırarak olduğunu göstermek için yeterlidir.

12 Eylül darbesinde ağır kayıplar ve -ren çeşitli devrimci örgütler kayıplarıyla birlikte şöyle sıralanabilir. (Bu rakamlar Milliyet, Hürriyet ve Tercüman gazetelerinden alınmıştır. Bunların içinde belli çarpıtmalar olduğu bilgimiz dahilindedir. Ancak buna rağmen bu rakamların ve haberlerin genel durumu aşağı yukarı yansıttığından yola çıkmaktayız)

- 13/1/81 "Demir Yumruk Operasyonu" 25 i kız; 204 Dev-Yol militanı ele geçti.
- 27/1/81 Dev-Yol Merkez Komitesi üyelerinden 4'ü yakalandı.
- 29/1/81 23 Dev-Yol ve Acilciler fraksiyonu mensup militan yakalandı.
- 6/2/81 4 Dev-Yol militanı yakalandı.
- 7/2/81 10 u lider kadrodan olmak üzere 900 ü aşkın Dev-Yol militanının yakalandığı açıklandı.
- 11/2/81 Fatsa'da 3 kişiyi öldürdükleri belirtilen 2 Dev-Yol militanı yakalandı.
- 7/3/81 Eskişehir Dev-Yol örgütü ortaya çıkarıldı.
- 13/4/81 Dev-Yol ve Türkiye İhtilalci Komünistler Birliği örgütlerinden 48 kişi yakalandı.
- 28/10/80 Dev-Sol lideri yakalandı.
- 23/1/81 40 Dev-Sol militanı yargılanıyor.
- 5/2/81 Dev-Sol örgütüne mensup 2 si yaralı 15 kişi ele geçti.
- 17/2/81 Yaralı olarak yakalanan Dev-Sol'un silah sorumlusu hastahane'de öldü.
- 27/3/81 İstanbul'da 7 Dev-Sol militanı yakalandı.
- 9/4/81 İstanbul Emniyet müdür muavini Mahmut Dikler'in katillerinden ve yasadışı Dev-Sol örgütünün militanlarından Selçuk Küçükçiftçi ölü olarak ele geçirildi.
- 7/1/81 21 Acilci yakalandı.
- 11/1/81 THKP-C Savaşçıları örgütünün 1'i kız 5 militanı ele geçirildi.
- 2/2/81 THKP-C Savaşçıları örgütüne mensup 40 militan yakalandı.
- 15/2/81 THKP-C nin 200 den fazla militanı yakalandı.
- 13/3/81 İzmir'de THKP-C örgütü üyesi 55 kişi yakalandı.
- 17/3/81 Halkın Devrimci Öncülerine mensup 4 militan ölü olarak ele geçirildi.
- 21/3/81 Halkın Devrimci Öncülerine mensup Devamı 11. sayfada

CUNTANIN TEŞHİRE KARŞI ÇARESİ: İRKÇİLİĞİ KÖRÜKLEME

Türk faşistleri, yurtdışındaki devrimci ve demokratların kendilerini teşhir etmesinden aşırı derecede rahatsız oluyor. Türkiye'de her türlü devrimci ve demokrat muhalefet karşısında faşist terör yöntemlerini kullanan cunta; kolu yurtdışına tam olarak yetmediği için hırsından kuduruyor.

Son dönemde yurtdışındaki devrimci-demokrat muhalefeti susturmak için Hitler faşizminden ödünç alınan yöntemler kullanılmaya başlandı. Listeler yayınlanarak bu listelerde yer alanlar; verilen bir süre içinde Türkiye'ye dönüp teslim olmaya çağrılıyor. Aksi takdirde vatandaşlıktan çıkarma işlemi gündeme getiriliyor. Faşist

cunta şimdiye dek onlarca demokrat ve devrimciyi bu yolla vatandaşlıktan çıkardı.

Bu vatandaşlıktan çıkarma şeklindeki faşist uygulamanın yanında, yabancı ülkelerde de çıkan Hürriyet, Tercüman gibi faşist gazeteler aracılığıyla, korkunç bir ırkçılık propagandası başlatıldı. Bu ırkçı propaganda her türlü araçtan yararlanarak; Türklerin bütün milletlerden üstün olduğu, bugün cuntaya karşı çıkanların Türk olamayacağı, bunların "bizden" olmadığı gibi görüşler yayıyor.

Bu kampanya içinde, cuntanın doğrudan kontrolü altında olmayan bazı yayın araçları, ve buralarda çalışan Türkiyeliler de son dönemde boy hedefi haline geldi. Yer yer cuntaya gelen eleştirilere Türkçe yayınlarında yer veren WDR - Köln Radyosu Pazarları yayın yapan Frankfurt radyosu, ve buralarda çalışanların önemli bir bölümü "bizden olmayanlar" olarak ilan edildi.

Son olarak "bizden olmayan" lara Alman İkinci Televizyonu da katıldı!!! Olay şöyle gelişti: ZDF Cumartesi günleri yayınladığı "Avrupada Konuşular" adlı yabancı dilleki programında; cunta şefi Evren'in 9 dakika 40 saniyelik bir konuşmasını yayınladı. Ama konuşmanın 20 saniyelik bir bölümü; bu bölümde "açık kışkırtma" olduğu için, aslında gericiliği ile ünlü ZDF yöneticilerine bile çok ağır geldiğinden orjinal olarak yayınlanmadı. Bu bölümde spiker araya girerek, Evren'in sözlerini biraz yumuşatarak yorumladı. Evren'in konuşmasının yayınlanmayan bölümünde Evren, "damarlarında Türk kanı taşıyan"lara! sesleniyor ve "Aranızda dolaşan vatan ve millet düşmanı bazı kötü niyetliler, sizleri bu yardımlardan vaz geçirmek için her türlü hiyaneti ve gayreti gösterebilirler. Onlara gerekli cevabı vereceğizden hiç şüphemiz yoktur" diyordu.

Bu ZDF'e bile yayınlanamayacak kadar ağır gelen açık faşist cihad çağrısının 'yorumlanarak yayınlanması' üzerine, Tercüman ve Hürriyet gazetelerinde ZDF'e karşı da bir kampanya başlatıldı. Günlerce hukuhi raporlar yayınlanarak, yayınlanmayan bölümün Alman yasalarına aykırı olup olmadığı tartışıldı.

Bütün bunlar, Türk faşistlerinin yüzlerine teşhirlerinden ne kadar korktuklarını, teşhir oldukça da yalnızlık psikolojisi içinde nasıl azgınlaştıklarını gösteren olaydır. Cunta teşhir oldukça çıkar yolu ırkçılığı körüklemekte bulmakta; böylece işçi ve emekçi yığınlarını kendi etrafına da birleştireceğini ummaktadır.

Ama cuntanın hesabı çarşıya uymayacaktır!

Devrimciler, yurtdışında cuntayı teşhir ve tecrit çalışmasını tüm tehdit ve baskılara rağmen yoğunlaştıracaklardır!

1 Mayıs geleneğini tarihe gömmek için 1 Mayısı resmen "bayram" olmaktan çıkardı.

Arkadaşlar, Türkiye işçi sınıfı ve halkı yüzlerce binlerce şehitleriyle bir devrim tarihi yazıyor. 1 Mayısın yasaklanması bu devrim mücadelesinde katledilen yolun bellekten silinmesini sağlayamayacaktır. Askeri faşist cunta belki bugün dipçik ve kurşun zoruyla 1 Mayısı yasaklayabilir. Ama Türkiye işçi sınıfı ve halkı mücadelesini ve örgütlenmesini geliştirecek, şimdiye kadar kendisine verilmeyen hakları nasıl söke söke aldıysa, şimdiden sonra da bunu yapacaktır. İşçi sınıfımız ve halkımızın 1 Mayısı yasaklayanları yargılayacağı günler gelecektir.

İşçi arkadaşlar, genç kardeşler, Türkiye'de halkımızın; faşist askeri cuntanın baskı, terör ve tedhişine karşı mücadelesiyle tam bir dayanışma içinde olan bizler, bu dayanışmanın B. Alman emperyalizmine karşı mücadele ile birleştirilmesinden yanayız. B. Alman emperyalizmi diğer emperyalistlerle birlikte askeri faşist cuntayı ayakta tutmanın mücadelesini vermektedir.

Bir taraftan B. Almanya'daki işçi sınıfına ve halkına karşı anti-demokratik saldırılarını yoğunlaştıran B. Alman emperyalist devletinin diğer taraftan askeri faşist cuntayı desteklemesi pek garip bir şey değildir. B. Alman emperyalist devletin amacı kollarını ulaştırabildiği bütün ezilen ülke halklarını sömürbildiği kadar sömürmektedir. B. Alman emperyalizmine karşı mücadele ile askeri faşist cunta ya karşı mücadeleyi birleştirmeli, ezilen Türkiye halkının yanında yerimizi almalıyız.

YAŞASIN ENTERNASYONAL DAYANIŞMA YAŞASIN 1 MAYISIN MÜCADELE GELENEĞİ

FAŞİST CUNTAYI ERMENİ DÜŞMANLIĞI DA KURTARAMAYACAKTIR !

Türk hakim sınıfları yıllardan beri diğer milliyetlerden halkımızı Ermeni milliyetinden insanlara karşı düşmanlıkla eğitmeye çalışıyor. Ermeni düşmanlığını elinden gelen her yolla yaygınlaştırmaya çalışıyor. Çeşitli milliyetlerden Türkiye halkı birleştikçe; halkın birliği hakim sınıfları tehdit ettikçe, zaman zaman "Ermeni Düşmanlığı"na had safhaya çıkarıyor. Halkı bölmeye çalışıyor.

Faşist cunta son zamanlarda yeniden bir furuya başladı. Bu furunun uygulayıcılarının başında faşist basının önde gelen gazeteleri oldu.

Tercüman, özel bir dizi yazıyla bu kampanyaya "katkı"da bulundu. Hasan Fehmi Lohanı ve Tercüman'ın diğer faşist yazarları verdi, veritirdiler: "Ermeni ler", "Ermeni Terörü", vs...

Bu ve diğer faşist yazar takımı, Ermeniler ve Türk hakim sınıflarının Ermeni milliyetine mensup zenginlerle olan çıkar dalaşmalarından dolayı başlattıkları ve sürdürdükleri Ermeni soy kırım hareketini "mesru" gösterebilmek için olmadık zıvalıklar ileri sundular. Sözüm ona, Osmanlı devletinin en yüksek kademelerinde bile Ermeni milliyetinden kişilerin yer aldığını, Osmanlı devletinin onlara çok lütüfkar davrandığını; fakat Ermenilerin akıllarıyla değil de kışkırtmalarla hareket ettiklerini söylediler. Ağızları na doladıkları genel bir "ermeniler" sözcüğünün üzerinde, hiç bir sınıf yaklaşımının görülmesini istemeyerek, bir sürü faşist-ırkçı hilelere başvurular.

Faşist Türk hakim sınıflarının ve onların basınının bu tür faşist propaganda ları genellikle Ermeni milliyetine mensup çeşitli örgütleri milliyetçilik, ateşçilik, vb. görevlilerine suikastlar düzenlemelerinden sonra ortaya çıkıyor, bu eylemleri pisa amaçları için kaldıraç olarak kullanmaya çalışıyor, milliyetçiliği, Ermeni düşmanlığını bu tür eylemleri de kanıt göstererek had safhaya ulaştırıyor.

MİLLİ ZULME SON

Çeşitli milliyetlerden emekçiler, kardeşler,

Bilindiği gibi faşist cunta kanlı yüzünü maskeleyebilmek için Dortmund, Hamburg Köln ve Türkiye'de daha bir kaç şehirde "Ermeni Terörü"nü protesto yürüyüşleri düzenleterek yeni bir ırkçı faşist propaganda kampanyası başlatmıştır. Bu kampanyanın amaçları nelerdir? Gerçekler nelerdir?

Faşist cunta bütün çırpınmalarına, yalan ve deragojilerine rağmen, Türkiye'deki şu gerçeklerin üzerine örtmemektedir: - Bugün Türkiye'de 100.000'in üzerinde kişi siyasi görüşlerinden dolayı zindanlara tıkılmış, Türkiye bir açık hapishane hali ne gelmiştir.

- Bugün Türkiye'de siyasi tutuklulara en iğrenç işkenceler uygulanmakta, işkence tezgahlarında yüzlerce, binlerce devrimci yurtsever, komünist katledilmektedir. Edep yerlerine cereyan vermektan tutun da bacılarımızın ırzına geçmeye kadar varan en adi işkence yöntemleri uygulanmaktadır.

- "Ekonomik tedbirler" ile emekçiler açlığa mahkum edilirken, emperyalistler ve onların uşaklarının cepleri doldurulmakta; ülkemiz "krediler" yoluyla emperyalist peşkeş çekilmektedir.

- Atatürkçülük, Kemalizm yaygarasıyla milli duygular sömürülerek faşist ideolojisi yaygınlaştırılmaktadır. Başta Kürt ulusu olmak üzere tüm diğer azınlıklar üzerinde katliamlara, soykırımına varan uygulamalar yapılmaktadır.

- Faşist generaller çetesi, emekçi halkımızın kanı pahasına kazandığı demokratik kırıntıları da silah zoruyla geri almış ve Türkiye'yi faşist Hitler Almanyası'na çevirmiştir.

İşte faşist cunta bu gerçeklerin üzerine kapatabilmek, yurtdışında ona karşı mücadele eden devrimci, demokrat ve komünistlerin sesini boğabilmek için "Ermeni Terörü" adı altında bir ırkçı faşist propaganda yoğunlaştırmıştır.

Onlar yurtdışındaki uşakları vasıtasıyla geri bilinçli unsurları kandırarak, milli hisretleri istismar ederek, peşkerin den götürmektedirler. Yurtdışında uşakların aracılığıyla da kışkırtmalarını pekiştirerek gerçek yüzlerini maskeleyerek istemekteyiz.

Bu kampanya kime hizmet etmektedir?

Emperyalistlerin uyguladığı vize karşısında sessiz kalan bu uşaklar bugün neden böyle "ateşli" protestocular kesilmişlerdir?

Yıllardan beri biz emekçileri "altın yumurtlayan tavuk" olarak gören ve hiç bir

Çeşitli Ermeni örgütlerinin bu tür eylemleri, şimdi artık uluslararası alanda da "kınanmalara" başlandı, gazeteler, Pa pa'nın da "Ermenilere ellerini terörden çekip, akıllarıyla mücadele etmelerini" söylediğini yazdılar. "Türkiye'deki "Ermeni Cemaati", "Atatürk takvimi" çıkararak "Ulu önderin doğumunun 100. yılında, yurt ve dünya çapındaki kutlama ve törenlerine bizim de katkıda bulunma çabalarını zın içtenliğine inanılacağına mutluluğunu yaşamaktayız" sözlerini bu takvimini "Sunuş" bölümüne yazdılar.

Ermeniler üzerinde hiç bir baskının olmadığını, onlara bir çok "imtiyaz" ve "haklar" tanıdığını, "Ermenilerin akıllarıyla değil kışkırtmalarla hareket ettiklerini" söyleyen faşist yazar sürüsünün tersine Ermeni Cemaatinin yukarıda yazmak zorunda kaldığı sözler bile milli zulmün hangi seviyelere çıktığını göstermeye yetmektedir.

İnsanlar arasındaki her türlü zulme olduğu gibi milli zulme de karşı olmak bir görevdir. Bugün Türkiye'de Türk hakim sınıfları, Kürt ulusunun ve diğer bir çok milli azınlığın yanısıra Ermeni milliyetinden insanlar üzerinde de milli zulmü uygulamaktadır. Onlar hakir görülmede, bir insanın "Türk" değil de Kürt ya da Ermeni olması, açıkça söylene meyecek bir konu olabilmektedir. Türk hakim sınıfları ordu ve polis kurumlarının elemanlarını azıllı bir Ermeni düşmanlığıyla eğitmekte, "Türk polisine, askerine kurşun sıkanlar Ermenilerdir" veya onların aldattığı insanlardır" şeklinde sahte propagandalarla donatmaktadır. Ve bugün bu kurumlara düşen insanlar arasında, Ermenilere karşı yapılan zulüm, işkence, herhangisi bir ilercisi, devrimci, sosyalist insana yapılandan kat kat fazla olabilmektedir.

Öyleyse akla şu soru geliyor?

Türk hakim sınıfları, mesela neden Amerikan emperyalistlerinin ayaklarının altına yalarken, neden bir ABD'liye böy-

sorunumuza çözüm getirmeyen bu faşistler şimdi bir iki uşaklarını temizlemesiyle neden hoplayıp zıplamaktadırlar? Türkiye'de devrimci avında sözde "dur" ihtarına uymadı diye çocukları da katleden bu zalimler, şimdi niye "terör"e karşı çıkıyorlar? Yıllardan beri Kürt ulusuna ve diğer azınlık milliyetlere kan kusturan, onlara yaşam hakkı dahi tanımayanlar hangi "kardeşlik"ten bahsetmektedirler? Düne kadar Fransız emperyalizminin usaklığını yapanlara biz emekçileri modern köleler olarak satan, ceplerini şişiren bu uşaklar şimdi sözde ona karşı çıkmaktadırlar. Fransız emperyalistleri, Afrika ülkelerinde binlerce Afrikalı emekçiyi katlederken sesiz kalanlar ve hatta destekleyenler, şimdi bir iki uşakları temizledi diye "göz yaşları" dökmekte, halkı aldatmak için gövde gösterileri yapmaktadırlar.

İşte yürütülen bu ırkçı faşist kampanyaların hizmet ettiği bir tek şey vardır; emekçileri milliyetlerine göre bölmek, onların ezenlere ve sömürönlere karşı ortak mücadelesini engellemek, yani kısaca emperyalistlerin bilinen taktiği olan "böl" ve "yönet"tir.

Bu kampanyanın amacı Türk hakim sınıflarının geçmiş tarihi 24 Nisan 1915'te Ermenilere, 1925, 1938 ve daha sonraki yıllarda Kürt ulusuna karşı girişilen katliamları haklı çıkararak, yeni kampanyalara rına Türk milletinden iççiler ve emekçilerin desteğini sağlamaktır. Faşist çeteler ezen ulus sövenizmini körükleyerek çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının mücadelesini baltalamak istemektedirler. Fakat onların bu çabaları boşunadır. Çünkü, başta sınıf bilinçli Türk milletinden emekçiler olmak üzere çeşitli milliyetlerden tüm emekçiler bu iğrenç propagandayı lanetledi ve lanetlemektedirler. Onlar, "Yaşasın Ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkı", "Yaşasın Enternasyonal Dayanışma" "Milli Zulme Son" şiarlarıyla tüm dünyadaki ezilen halklarının yanında yer alacak ve almaktadırlar. Onlar, dil, din, ırk, ulus farkı gözetmeksizin tüm dünyanın işçileri ve mazlum halklarının yanında yer alıyorlar.

Bu kampanyanın amacı; faşist cuntaya karşı yapılan çeşitli eylemlerle gür sesi ni duyuran ve gün geçtikçe onun iğrenç maskesini düşüren devrimcilerin mücadelesini boğmak, bastırmaktır. Faşist generaller bu sestten o kadar korkmuştur ki, radyo, televizyon konuşmaları ve hatta buradaki "patronlarına" yalvararak bu sesi boğmak için, Tercüman, Hürriyet, Milliyet vs. gibi uşak basını hareket geçirmekle de yetinmeyerek korkusundan gözleri kararmış "vatandaşlıktan attım", "yurtdışına terö-

le davranmazken, ABD'de sayısız Ermeni; ABD vatandaşı olarak diğerleriyle eşit haklara sahipken, burada Türkiye'de azınlığın bir Ermeni düşmanlığı vardır?

Bu düşmanlık, Ermenilerin kendi devletlerini kurmak istemelerinden dolayı geçmişteki silahlı ayaklanmalarından mı geliyor- Eğer durum bu ise, Osmanlı devletinden, bu devletin taahhümünden kurulu larak kendi devletlerini kuran onlarca Balkan, Ortadoğu halklarına, milliyetlerine karşı bu derece bir düşmanlık neden yürütülmüyor?

Elbette biz madem bunlara karşı düşmanlık var diğerlerine karşı da olmalı -dır demiyoruz. Ama bu özel Ermeni düşmanlığının altında bazı sınıfsal gerçeklerin yattığını göstermek istiyoruz. İki büyük soy kırım hareketiyle Ermenilerin katledilmesinin çok açık, somut ekonomik kayıplar dalaşından (hakim sınıflar arasında) kaynaklandığını göstermek istiyoruz. Ve aynı zamanda faşist yazar sürülerinin gerçekleri nasıl saptırmaya çalıştıklarını...

Gerçektende, bundan 60 yıl kadar önce Osmanlı devleti, büyük bir soy kırım hareketi düzenleyerek milyonlarca Ermeni kadın kız çocuk ihtiyar demeden kırdır -mıştır. Bunun aracı olarak diğer bir ezilen ulus olan Kürtleri bile kullanabilmiştir. Onbinlerce Ermeni ailesi Türkiye'den başka yerlere göç etmek zorunda kalmışlardı. Peki nedir bunun sebebi? Bunun sebebi her ulusun en doğal hakkı olan kendi kaderini tayin etme hakkını ya ni ayrılmış devletlerini kurma haklarını Ermeni ulusunun da o sıralarda kullanılmaması istemesinden başka bir şey değildir. Bu durum elbette, Osmanlı hakim sınıflarının işine gelmiyordu. Belirli bir pazar, Osmanlı devletinin sömürü alanı olarak çıkacaktı.

Faşist yazar sürülerinin, Osmanlı devletinin Ermenilere tanıdığı "imtiyaz" ve "haklara" gelince... Ermeniler o sıralarda özellikle ticaret ağının, el sallarında işlerinin belli başlılarını ellerinde tutuyorlardı. Her ulusta olduğu gibi, Ermeniler içerisinde de zengin-

Devamı 11. sayfada

rist avlıçın timler yollayacağız" gibi tehditler savurmaktadırlar. Bütün bunlar faşist cuntanın acizliğinin ifadesinden başka bir şey değildir. Fakat faşist generaller ve onların ağababaları bunu iyi bilme lidirler: Dün olduğu gibi bugün onların ne tehditleri, ne zindanları ne de işkenceleri bu mücadeleyi durduramayacaktır. Biz yurtdışında Türkiyeli emekçiler, dün olduğu gibi bugünde çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının mücadelesini daha kararlı bir şekilde destekliyerek, faşist cuntanın gerçek yüzünü açığa çıkaracağız.

İşçi arkadaşlar, genç kardeşler,

Dini, inancı, ulusu, ırkı ne olursa olsun ezilen emekçilerin çıkarları birdir. Nasıl ki B. Alman patronları Yunan işçisi, Arabını, Türkiyelisini vs. ayırım yapmaksızın kanımızı emiyorsa, biz de onlara karşı bölünmemeliyiz! Her kimki bizi dini mize, billetimizle göre bölmeye kalkarsa buna karşı tek vücut, tek yumruk karşı çıkmalıyız. Emekçi halkımızın dini duygularını sömürerek, altlarında bizim sesimizle aldıkları Mercedes'le dolaşan, evlatlarımızın riski ile ense şişiren "din tüccarlarına"da karşı çıkmalıyız. Çeşitli milliyetlerden halkımızı zulüm ve baskı altında inleten, faşist generaller çetesine karşı çıkmak her dürüst demokratın, insanlıktan yana olan herkesin görevidir olmalıdır. Sömürüye, baskıya, sahtekârliğe karşı olan her emekçi bu görevi dört elle sarılmalıdır.

Bugün görev faşist cuntanın ve onların yurtdışındaki uzantılarının gerçek yüzünü açığa çıkartma ve yiğit Türkiye halkının yürüttüğü mücadeleyi destekleme görevidir.

Haydi Görev Başına!

Size sesleniyoruz ey faşist paşalar ve onların uşakları! Zafer sarhoşluğuna kapılıp sağa-sola "huzuru sağladık" "terörist örgütleri çöktük" vs. palavrasıyla halkın gözünü boyuyacağınızı zannediyorsanız yanılıyorsunuz. Şunu unutmayınki nasıl Şah'ları, Somozaları, Hitler'i vs. parabalaları emperyalistler ve sosyal emperyalistler kurtaramadılar, sizin sonunuz da onlar gibi olacaktır. Çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının hesabını er geç sizden teker teker soracaktır.

Bugün sizin "başarınız" geçicidir, çünkü hiç bir güç tarihin ileriye dönen çarkını geriye döndüremez. İşte Çarların, Sultanların, kırılların, Mussolonin, Hitler ve daha bir çok halk düşmanının akibeti... Sizde, onlar gibi Türkiye halkının mücadelesini tarihin çöplüğüne atacak, çalınanların bağımsız ve demokratik Türkiye sini kuracaktır.

KAHROLSUN MİLLİ ZULM !

KEMALİZM NEDİR ?

Kemalizmin emperyalizmle olan bağlarını daha önceki yazılarımızda ortaya koymaya çalıştık. Bu sayıda esas olarak Kemalistlerin işçi ve halk hareketleri karşısındaki tavrı üzerine durmak istiyoruz.

Daha önceki yazılarda, Kurtuluş savaşı sıralarında Anadolu'da güçlü bir halk hareketinin geliştiğini ve bunun giderek Kemalistleri de tehdit eder bir duruma geldiğini söylemiştik.

İşte Kemalistler bu gelişmeyi önlemek üzere, gelişen bu hareketi kendi kontrolleri altına almak amacıyla 18 Ekim 1920'de bizzat Mustafa Kemal'in emriyle "Türkiye Komünist Fırkası" kurdurmuşlardır. Bu partinin kurucuları daha ilerde de göreceğimiz gibi Kemalist bürokrasinin en önde gelen isimleri ve azıllı halk düşmanları olan Tevfik Rüstü Aras, Mahmut Esat Bozkurt Yunus Nadi, Kılıç Ali, Hakkı Behiç, sonradan Bahriye vekili olan Topçu İhsan (Bryavuz), Refik Koraltan, Eyüp Sabri Akgöl, Süreyya Yiğit vs. Yine Atatürk'ün emriyle İsmet İnönü, Fevzi Çakmak, Ali Fuat Cebesoy, Refet Bele ve Kâzım Karabekir gibi faşistler de bu partiye üye olmuşlardır. Partinin amacı, Partinin yayın organı olan "Yeni Gün" gazetesinde şöyle belirtilmektedir:

"Halihazırda komünist fikirlerin teşkil ettiği program, memleketimiz için sadece zararlı değil, aynı zamanda hatta tahripkârdır. Bir asker bir vatani olması gerekmediğini idrak ederse, onu savunmak için ortaya çıkmaz; milletlerden nefret edilmeyeceğini duyarsa gidip Yunanlılarla döğüşmez... Bundan başka, bizim parti faaliyetimiz, Sovyet Rusya'nın idari teşkilatı bilinmediği için herhangi bir müsbet iş yapamayacak ve iktisadi hayatın eski temellerini yıkarak memleketi harap edecektir. Her şeyden önce, Sovyet Rusya'yı tanımak ve bütün askeri cepheleleri tasfiye etmek lâzımdır. Şimdiki halde, biz memleketin menfaatleri için, kendi başlarına buyruk olarak hükümetimizin rızasını almaya gelen bütün tahrikçi ve propagandacılarla karşı mücadele etmeliyiz. Türkiye'ye bolşevizmi ancak Türkler getirebilirler ve bolşevizm ancak yukarıdan gelebilir."

Mustafa Kemal'in kendisi ise bizzat şöyle açıklamaktadır Partinin kuruluşunu:

"Komünistliğin memleketimizde değil, henüz Rusya'da bile kabiliyet-i tatbikiyesi hakkında sarıh kanaatler hasıl olamadığı anlaşılmaktadır. Bununla beraber dahilden ve hariçten muhtelif maksatlarla bu cereyanın memleketimiz dahilinde garmekte olduğu ve buna karşı makul tedbir alınmadığı takdirde milletin pek ziyade muhtaç olduğu vahdet ve sükununu muhil ahvalin hudusu da daire-i imkânda görülmüştü. En makul ve tabii tedbir olarak akli başında arkadaşlardan hükümetin malûmatı tahtında bir Türkiye Komünist Fırkası teşkil ettirmek olacağı düşünüldü. Bu takdirde memlekette bu fikre müeallik bütün cereyanları bir muhassalaya irca etmek mümkün olabilir. Heyet-i müteşebbisesi ve otuz kişiden mürekkep bir merkez-i umumisi meyanında güzide arkadaşlarımızdan Fevzi, Ali Fuat, Kâzım Paşalarla Refet ve İsmet beylerin de gizli olarak dahil bulunmasını muvafık gördüm. Bu sayede bu memleketi tutan ve maksadı millimizin kahramanı bulunan arkadaşlarımız bu teşkilatta zimethal bulunacaklar ve onların malûmat ve teşebbüsâtı, cereyan-ı teşebbüsât üzerinde âmîl olacaktır." (Türkiye'de Sol Akımlar 1908-1925 S.168-169)

Görüldüğü gibi amaç oldukça açıktır. Bir yandan gelişen komünist hareket kontrol altına alınacaktır. (4)

Diğer yandan ise komprador burjuvazinin çıkarları kitlelere "komünizm ideali" adı altında yutturulmaya çalışılacaktır. Mesele lenin bir diğer yönü ise, bu partiden yararlanarak Sovyetlerle ilişkileri düzenlemek ve onlardan yardım almaktır. Hatta bu amaçla da Moskova'ya başında Ali Fuat Cebesoy'un bulunduğu bir heyet gönderilmiştir. Hatta bu parti lll. Enternasyonal'e girmek için başvurmuş, ancak bu reddedilmiştir.

Bu Parti 3 ay kadar yaşadıkdan sonra, Londra konferansı görüşmelerinden önce dağıtılmıştır. Dağıtılma gerekçesi daha önceki sayılarda anlatılmıştı (Bak: Mücadele sayı 54 - 55).

Kemalistlerin bu çabalarına karşın o dönemde komünistler boş durmamışlardır. Halk kitleleri içinde örgütlenmelerini sürdürmüşlerdir. Bu amaçla 1920 yazının başında Anadolu'da bir gizli Türkiye Komünist Partisi kurulmuştur. Daha sonra Eylülde Rusya'da kurulan TKP'nin Kuruluş Kongresine delege göndermiş ve onunla birleşmiştir. Bu parti işgalcilere tavrı aldığı gibi, Kuvayı milliyeye hükümeti ile de

bir bağı olmadığını vurgulamış ve Bolşevizm'den yana tavrı takinmiştir. Resmi TKF'nin zıddına dayandığı sınıf ve tabakaları şöyle açıklamıştır. "Türkiye Bolşevikleri yalnız elinin veya fikrinin emeği olarak yaşayan köylü, reñçber, amele, memur ve hademe gibi beşeriyet'in hakiki fu kara-i kâsibesini partinin en sağlam taraftar ve anasırı olarak tanır" (TKP Programı 22. Madde/ Türkiye'de sol Akımlar 1908-1925 s. 182)

TKP daha sonra 1920 yılının 7 Aralıkta Türkiye Halk İştirakiyun Fırkası olarak legalleşmiş, ancak 1921 yılı başlarında yine Londra görüşmeleri öncesi, Çerkes Et hem ayaklanmasına katıldığı gerekçesi ile ağır takibata uğramıştır.

Kemalistlerin bu dönemde giriştiği en büyük olay, hiç kuşkusuz Mustafa Suphi ve yoldaşlarının Karadeniz'de alçakca katledilmesidir. Anadolu'daki mücadeleyi desteklemek için Rusya'dan Ankara'ya Mustafa Kemal'e görüşmek üzere hareket eden Mustafa Suphi ve yoldaşları, daha Türkiye topraklarına ayak basar basmaz Erzurum'da Kemalistlerin komplosu ile karşılaşırlar. Kendilerine karşı gösteriler düzenlettirilir ve Anadolu'ya girmeleri önlenmek istenir. Ancak Mustafa Suphi ve yoldaşları Trabzon'a kadar ulaşmayı başarır. Bura dan Sinop'a gitmek üzere kayıklara binen Mustafa Suphi ve yoldaşları, Kâzım Karabekir tarafından görevlendirilen Yahya Kapitan ve adamları tarafından motorlarla takip edilir. Sürmene açıklarında Mustafa Suphi ve yoldaşlarını yakalayan Yahya Kapitan'ın adamları, Mustafa Suphi ve 14 yoldaşını 28-29 Ocak 1921 günü boğarak, Karadeniz'e atarlar. Böylece Kemalistler, ilk kez ellerini komünist kanına bularlar.

Bu olayın da Londra konferansı öncesine rastlaması bir tesadüf değildir.

Komünist tutuklamaları, gazete idarehanelerinin tahribatı Kemalistlerin geleneklerinden biridir, ve bu savaş içinde de devam etmiştir. 2 Ocak 1921'de THİF'nin yayın organı olan 'Yeni Dünya'nın idarehaneleri basılmış ve tahrip edilmiştir. Sahibi Arif Oruç ve arkadaşları tutuklanmıştır. Yine THİF'nin meclisteki mebuslarının dokunulmazlığı kaldırılmış ve bu insanlar tutuklanmıştır. Ve bunları yargılayanlardan Resmi TKF'nin içinden gelen insanlar olmuştur.

Tutuklanmalar 1921 yılından sonra da hızını kaybetmeden sürmüştür. Ocak 1921'den sonra çalışmalarını zor koşullar altında sürdüren THİF, baskılardan kendini kurtaramamıştır. Bu parti Kominter'e delege yolladığı ve bu anlamda yabancı ca-susluğu yaptığı gerekçesi ile 1922'de tamamen kapatılmış, üyeleri tutuklanmış ve takibata uğramıştır.

1921 ve 1922'de legal olarak kutlanan 1 Mayıs törenleri 1923'den sonra yasaklanmıştır. 1 Mayıs 1923'de, 1 Mayıs çağrısı toplatılmış, bildiriye dağıtanlar "meclisi şiddet yoluyla devirmek amacıyla örgüt kurmak" suçundan tutuklanmış ve yargılanmışlardır. 1925'de ise 1 Mayıs "Amele Bayramı" olmaktan resmen çıkarılarak "Bahar Bayramı" olarak yasallaştırılmıştır.

İşçilerin örgütlenmeleri ise, bu örgütlenme hükümet çevrelerinin, yani Kemalistlerin denetimi dışında olduğu sürece yasaklanmaya çalışılmış ve giderek yasaklanmıştır.

Sendika kurulması, grev gibi en temel işçi hakları yasalarla bağlanmış, işçilerin sendika kurması ve grev yapması yasaklanmıştır. En temel taleplerden yola çıkılarak yapılan grevler ise kanla ve silahla bastırılmıştır. Bunun en çarpıcı örneği 1927 Ağustos'unda Aydın-Nusaybin demiryolu inşaatında 800 işçinin katıldığı grev ve karşı Kemalistlerin aldığı tavrıdır. Demiryolu işçileri bir dilekçeyle iş koşullarının düzeltilmesi için baş vurmuşlar ve bu başvuru demiryolu yapımını üstlenen Fransız firması tarafından reddedilmiştir. Bir cevap alamayan işçiler 20 gün sonra greve başlamışlardır. İlk iki gün tren ulaşımını durdurmayı başarmışlardır. 3 gün Fransız şirketi grevi kırmak için içinde grev kırıcılarının olduğu bir treni işçilerin üzerine göndermiştir. Ancak işçiler çocukları ve karlılarıyla rayların üzerine yatarak bunu engellemişlerdir. Bu aşamadan sonra Kemalistlerin hükümeti işçilerin üzerine ordu birliklerini salmıştır. Bunlar işçilerin üzerine ateş açarak grevi kırmayı başarmışlar ve 22 "elebaşı"yı tutuklamışlardır.

Kemalistlerin işçi düşmanlığını, azgın anti-komünistliğini bugün Cunta bütün hızıyla sürdürmektedir. Yüzlerce komünisti, devrimciyi, demokrati katletmekte ve onbinlercesini zindanlara tıkmaktadır.

Sendikalar yasaklanmıştır. Sarı Türk-İş devlet sendikası haline getirilerek tamamen kontrol altına alınmış ve faşistleştirilmiştir. İşçilerin her türlü yasal

grevi, direnişi yasaklanmıştır.

1 Mayıs kutlanması resmi olarak yasaklanmış, 1 Mayıs tatil günü olmaktan çıkarılmıştır.

Cunta, Kemalistlerin övünmekte sonuna kadar haklıdır. Çünkü onun her alandaki uygulamasını daha da katmerleştirerek bugün uygulamaktadır.

Dipnot 1 : Bu konuda şu örnek verilebilir. Aşağıda bir dörtlüğü verilen marş okullarda bile söylenir duruma gelmiştir:

Anadolu şuralar hükümeti var olsun
İşçilerin emeği özlerine yar olsun
Uyan mihnetle çalışan çıplak hemşeri
İnkilâba katıl dünyanın hür reñçberi..
(Türkiye'de Sol Akımlar 1908-1925 S.171)

Baştarafı 12. sayfada

zat emperyalist burjuvazinin körüklemesiyle böylesi pisliklerin içine daha fazla itilmektedir. Ardından da "suçu engelleme" "suçluyu yakalama" adına polis siyahlara azgınca saldırmaktadır. Son yıllarda geçirilen bir yasayla polise suç işleyeceğinden şüphelenilen bir kişiyi (daha böylesi bir suç işlemeyen) tutuklama yetkisi verilmiştir. Buna göre örneğin bir manav dükkânı önünde dikilip fiyatları gözden geçiren bir kişiyi polis hemen tutuklayabilir. Neden olarak da bu kişinin manavdan meyve çalacağından şüphelendiğini gösterebilir, ve o kişi niyeti ne olursa olsun (ister gerçekten "çalmak", isterse de sadece fiyatları gözden geçirmek) kanun önünde suçludur. Polisin bu pozisyonda yakalayıp tutukladığı gençlerde her ne hikmetse hep siyahlar olmaktadır. Artık her siyah gençce kolayca suç işleyebilir gözyle bakılmakta ve sudan bahanelerle tutuklanıp, polis karakollarında her türlü hakarete ve davranışa maruz kalmaktadırlar. Yayınlanan bir rapora göre, yukarıda sözü edilen kanuna göre tutuklanan siyah gençlerin sayısı, beyazlarınkinden kat kat üstündür. ("The Guardian" gazetesi, 13 Nisan 1981)

İşte bu şartlarda, özellikle de son yıllarda, siyahlar, üzerlerindeki baskılara karşı aktif bir şekilde direnişler ve polisle çeşitli kereleler çatışmaya girmişlerdir. İlk büyük ayaklanma 1958'de Londra'nın Notting Hill bölgesinde ve Nottingham şehrinde olmuştur. Daha sonra bir dizi ayaklanmalar içinde son dönemde 1979'da Londra'nın Lewisham ve Southall bölgelerinde meydana gelen ayaklanmalarda polislerle zorlu çatışmalar olmuştur. En son da bir yıl kadar önce Bristol şehrinin St. Paul's bölgesinde polise karşı şanlı bir direniş olmuştur. Hakim sınıfların bunları birer siyah-beyaz çatışması haline getirme çabalarına rağmen, bu mücadelelerin hemen hepsi polise karşı gelişen mücadeleler olmuş ve çoğu kez beyaz işçiler de siyah-

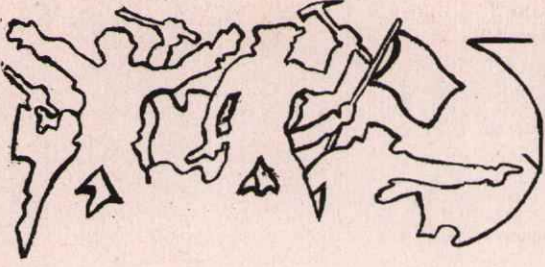

SIY AHLAR İNGİLİZ POLİSİNE KARŞI DİRENİYOR

ların yanında polislerle çatışmaya girişmişlerdi. Fakat İngiltere'de sınıf bilinceli işçi sınıfı hareketinin yok denecek kadar zayıf olması, bu mücadelelere doğru bir önderlik getirilmesini önlemiş ve bütün bu ayaklanmalar, zaman zaman kendiliğinden patlak verip sönen olaylar olmaktadır öteye geçememişlerdi.

Aynı durum son Brixton ayaklanmasında da söz konusudur. Olayların patlak vermesinin hemen arkasından "yetkililer" her zamanki pişkinlikle, alışılan uyutma taktiklerini uygulamaya koymaya başladılar.

Devamı 11. sayfada

DEVİRİMCİ SANAT

"kirvem hallarımı aynı böyle yaz"

bir okuyucu mektubu

"Bir yiğit, şairse, üstelik bir de devrimciyse elbette yaşadığını yazar. "Yaşadığı ise salt kendi ömrü değil, yaşama kavgası ve sevdasıyla, acıları, ağıtları, türkülerle ve sevdasıyla, acıları, ağıtları, türkülerle bir yanı geleceğin aydın sonsuzluğuna uzanan halkın ta kendisi olmalıdır" (Ahmet Arif, "Hasretinden Prangalar Eskitim", s.9)

Bir MÜCADELE okuyucusu olarak ; MÜCADELE'nin Devrimci Sanat köşesinde yayınlanan yazıları; şiirleri ilgiyle izliyorum. Özellikle ilgimi çeken MÜCADELE'ye okuyucularından gelen çeşitli şiir ve karikatürler oluyor. ATIF'ın merkezi yayın organı olan MÜCADELE'nin sanat köşesinin okuyucularının katkılarıyla beslenmesi bence çok olumlu bir şey. Bu olumluluğun yanısıra okuyuculardan gönderilen çeşitli şiirlerin; karikatürlerin devrimci sanat ya da proleter sanat içinde ne denli bir yeri olduğunu tespit etmeye çalışmak bence proleter kültürü geliştirmek için önemli bir adım olacaktır. Ben burada kısaca şiir sanatı üzerine durmak ve bazı gördüğüm eksiklikleri belirterek, ATIF'li amatör şiir yazarlara seslenmek istiyorum.

Bu yazım; MÜCADELE'nin sanat köşesine ellerinden geldikçe katkıda bulunan okuyuculara bir eleştiri olarakta kavranabilir. Herhalükarda şunu belirtmeyi öncelikle gerekli görüyorum ki; içinde bulunduğumuz ortam, burjuva yoz kültürün alabildiğine yaygın olduğu bir ortamdır. Ve proleter sanatın gelişme imkanı, burjuvazinin elinde olan imkana nazaran oldukça yavaş ve sınırlıdır. Yazıda belirteceğim noktalar bu çerçevede içinde düşünülmelidir.

İki nokta üzerinde durmak istiyorum. Bunlardan biri slogan türü şiir; diğeri ise şiir yazan arkadaşların ünlü devrimci şairlerden etkilenmesi üzerine olacak.

Slogan türü şiir, bizde oldukça yaygın olan bir tür olarak göze çarpıyor. Bir kaç mısra; arkasından da iki slogan. Burada eleştirim şiir içinde slogan kullanılması sına yönelmiyor. Yani bazı sloganların şiirde yer almasına kesinlikle karşı olmak yanlış bir şeydir. Ancak sorun; sanatçının, şairin eserinde düşünceler arasında diyalektik bir bağ kurmayı unutmaması sorunudur. Eğer şiir salt slogana indirgenir, ve sadece sloganlardan oluşmuş bir şiir ortaya çıkarsa, bu şiir oldukça yalın ve katı bir görünüme bürünebilir. Devrimci sanat alanında, devrimci propagandanın yapılmasında şiirin önemi açıktır. Kitleleri sınıf bilincine erdirmek; onları ortak bir düşünce birliği çevresinde birleştirerek dinamik bir güç oluşturmada yeri tartışılmaz olan şiir sanatının da hakkı verilmeli; katı, yalın yaklaşımlardan uzaklaşmalıdır.

Çeşitli ünlü şairlerden etkilenmeye gelince; şiire yeni başlayanlar acemilik dönemlerinde belli sanatçıların etkisi altında kalabilirler. Ama görüşüne göre; gerek bir şair; etkiden, kopyacılıktan uzak; şiirini halkın içinde halkla beraber yazan bir şair olmak zorundadır. O, sınıf mücadelesini, halkımızın anılarını, umudunu; mutluluğunu halkımızın anlayabileceği bir şekilde dile getirmelidir.

Yazımı Ahmet Arif'in; ünlü şairlerden etkilenen şiir yazarları üzerine söylediği bir kaç sözle bitirmek istiyorum. Güney-doğu Anadolu'nun acılarını, sancılarını şiirinde ustaca yansıtan, şiir sanatında otoritesi inkar edilemez bir devrimci sanatçı olan Ahmet Arif şöyle diyor:

"İsede karaladığım mısralarda daha çok edebiyat öğretmenimize beğendirme çabası vardı. Yani biraz Haşım, biraz Tanpınar, biraz Tarancı ve çokça da acemilik.. Bir süre sonra bu yazdıklarımın şiir olma adına ve gerçek şiirin bu kadar kolay yazılması gerektiğine inandım. Öğretmenimin ısrarına rağmen bu inancım hiç sarsılmadı. O günler asıl yaygın moda, Orhan Veli gibi yazmaktı. Üstelik çok da kolay bir yoldu bu. Biraz yaradılış gereği biraz da şiirin, gıdıklama, alay ve ucuz eseri ile asla bağdaşmayacağına olan inancından, bu yola dönüp bakmadım bile. Yaradılış gereği dedim, buna yaşayış tarzı ve dünya görüşünü de katmak gerek. Orhan Veli olsun, çevresindekiler olsun, birer küçük burjuvaydılar. Hem de İstanbul burjuvası. Düşünce ve davranışları, kendilerine örnek seçtikleri Fransız şairlerinin paralelindeydi. Oysa ben Doğuluydum. "Az gelişmiş" değil, sömürülmek için kasıtlı olarak geri bırakılmış bir ülkenin aşiret töreleriyle yetişmiş bir çocuğuydum. Sömürgeci Fransız toplumunun, bohemi, serse riligi ve gerçekten kaçma çabalarını kutlayan şairleri, elbette beni ırgalamazdı. Halkımın duygularına ve çıkarlarına yabancı ve aykırı olan bu moda akımdan başka bir şiir akımı yok muydu? Vardı kuşkusuz. Nazım diye bir okyanus vardı. Rıfat Ilgaz A.Kadir, Suphi Taşhan ve Abdülkadir Demir kan gibi yürekli ağabeyler de vardı. Bunlar hapiste ya da sürgündeydiler. Şiire yeni başlamış bir devrimci delikanlının karşısına Nazım'ı dikerseniz, çocuk ya pa niğe kapılır ve ters akımların uydusu olur, yahut ezilir, kötü bir kopyacı kesilir. -Hidrojen bombasına karşı Kürt hancı ne yapabilir?- Üniversitede ve mapus hanede bazı arkadaşlarım "Nazım'dan sonra şiir yazmak boşuna bir gayret, hatta saygısızlık" diyordu. Onlarla hiç tartışmadım, hep sustum. Çünkü dedikleri bir bakıma doğrudu. Ne var ki "Nazım gibi şiir yazmak" ile "Nazım'dan sonra şiir yazmak" arasında vatanımın dipsiz uçurumları gibi bir uçurum vardı. Elbette Nazım'ı yahut başka bir ustayı budalaca izlemekle kimse şair olamazdı. Ama Nazım'dan da, başka ustalardan da sonra şiir yazılacaktı. Yoksa Şekspir'den sonra trajedi, Molyer'den sonra komedi yazmak gerekmezdi. Nitekim, Dede Korkut, Yunus, Pir Sultan, Şeyh Galip ve Fuzuli gibi büyük ustalardan sonra da soy lu şiirler yazılmıştı.

Sadede gelelim: Kimini sevsem, kimini hiç takmasam da, bu moda olmuş etkili şairleri kendi hallerine bırakmam gerektiğini her şeyden önce bir mertlik borcu saydım. İŞ BİR KEZ "ETKİ"YE DÖKÜLMESİN. ETKİLERE BİLE BİLE KUCAK AÇAN BİR ŞAİRİN SOYLU BİR YOL SEÇTİĞİ SÖYLENEMEZ BENCE. BU YOL İLE İNSAN BELKİ "DENEYCI" OLABİLİR, AMA ŞAİR OLAMAZ. İŞTE BU İNANÇ VE DUYGU - LARLA HALKIMA SİĞİNDİM. ŞİİRİMİ GÜNÜN MODASI OLAN ETKİLERE KAPADIM. GÖBEĞİMİ KENDİM KESTİM VE KASABA MİNNET ETMEDİM. (Ahmet Arif, "Hasretinden Prangalar Eskitim" s.7-8)

susunluk

Ölüm suskunluğu değil,
Rahatlığın ise,
bağdaşmayacak kadar zıt.
Uykuda mı acaba?
Mümkün değil.
Ya nedir bunca durgunluk?
Düşman kan kusuyor.
Amansız şiddet
Yerin dibine soku yaşamı
İşsizlik, yoksulluk
Eter döktüler yarama
Deme sus!!!
İşkence, idamlar, ölümlerin haykırışı
Sus!!!
Milli baskı, toplu katliamlar
Daha nereye
Durmak ne güne
Susmak ne güne
Anlıyorum
Acının, nefretin
Ezilmişliğin suskunluğu
Dolu barut fıçısı
Bilenmiş bıçak
Taktiktir bu, anlıyorum
Ama bir gün
Su kaynama noktasına geliyor
Daha yakınız bugün
Acının suskunluğu
Fazla uzun sürmeyecek
Konuşacak tane tane
Konuşacak tarihini
Geçicidir bu
Ezilenlerin suskunluğu
4.2.81
Eren

Vurulmuşum
Dağların kuytuluk bir boğazında
Vakitlerden bir sabah namazında
Yatarım
Kanlı, upuzun...

Vurulmuşum
Düşüm, gecelerden kara
Bir hayra yoranım çıkmaz
Canım alırlar ecelsiz
Sığdıramam kitaplara
Şifre buyurmuş bir paşa
Vurulmuşum hiç sorgusuz, yargısız

Kirvem hallarımı aynı böyle yaz
Rivayet sanılır belki
Gül memeler değil
Domdom kurşunu
Paramparça ağızındaki...

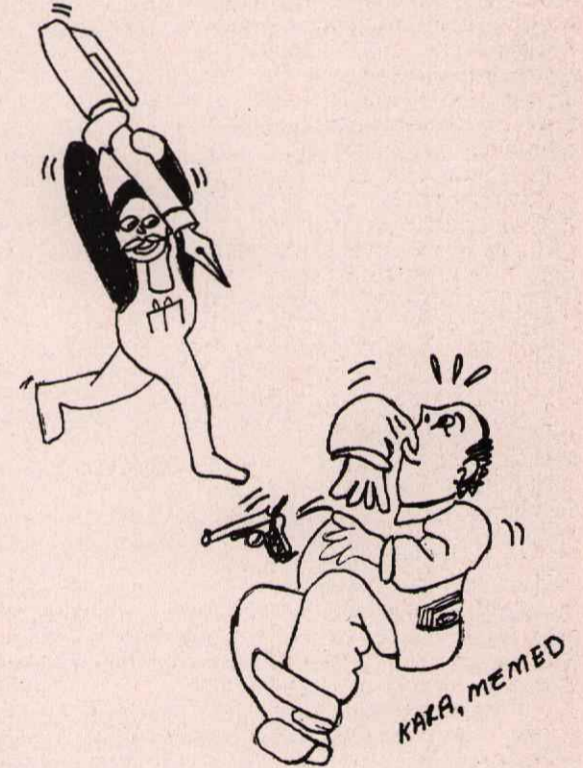
Ölüm buyruğunu uyguladılar,
Mavi dağ dumanını
ve uyur-uyanık seher yelini
Kanlara buladılar
Sonra oracıkta tüfek çattılar
Koynumuzu usul usul yoklayıp
Aradılar,
Didik-didik ettiler
Kırmanşah dokuması al kuşağımı
Tespihimi, tabakamı alıp gittiler
Hepsi de armağandı Acemelerinden...

Kirveyiz, hısımız, kanla bağlıyız
Karşıyaka köyleri, obalarıyla
Kız alıp vermişiz yüzyıllar boyu,
Komşuyuz yaka yakaya
Birbirine karışır tavuklarımız
Bilmezlikten değil,
Fıkralıktan,

Pasaporta ısınmamış içimiz
Budur katlimize sebep suçumuz,
Gayrı eşkiyaya çıkar adımız
Kaçakçıya
Soyguncuya
Hayına...

Kirvem, hallarımı aynı böyle yaz
Rivayet sanılır belki
Gül memeler değil
Domdom kurşunu
Paramparça ağızındaki...

Ahmet Arif

IMPRESSUM

V.i.S.d.P.: E.Stralucke
Mainzerstr. 32
6090 Rüsselsheim
Banka Hesap Nr.: 294977500
Dresdener Bank/Frankfurt
Bankleitzahl 500 80000
Yazışma adresi: 1 Berlin 36
Postfach 360171
Druck: CONTRAST Hauptstr.159
1 Berlin 62

ATIF İÇİNDEKİ HİZİPÇİ FAALİYETİ MAHKUM EDELİM! ATIF'IN BİRLİĞİNİ SAVUNALIM!

HİZİBİN VARDIĞI YER VE GÖREVLERİMİZ

Değerli arkadaşlar,

Size bu sayımızda hizipçi faaliyetle ilgili iki belge yayımlayacağız. Bunlar - dan birisi 1 No'lu belgedir. Her ne pahasına olursa olsun ATIF'i ele geçirmeye "and içmiş" hizipçilerin, bu andlarını yerine getirmek için ATIF Yönetim Kurulunun karşısına resmen burjuvazinin devlet kurumuyla çıkacak kadar zavalılaşmalarını gösteren belgeler. İnsan; devrimciler aralarındaki sorunları burjuva mahkemelerinde mi çözerler diye düşünüyor. Ama hizipçilerin hizipçi faaliyete başladıkları günden bu tarafa "eylemlerini" izleyenler bu "devlete baş vurma eylemini de" hiç yadırgamayacaklardır. Gelişmeye dikkat:

Önce : ev basma, "teşkilat mallarını güvenceye alma", dernek yönetimlerini darbeci metodlarla gaspetmeye çalışma ve dernek demirbaşlarına ve eşyalarına el koyma; ellerindeki imkanları şantaj unsuru olarak kullanıp ATIF Yönetim Kurulu ve onun disiplinini tanıyan derneklerin eylemlerini sabote etme. Bütün bu faaliyetlerini dedikodu, karalama ile ATIF Yk. ve sempatican kitle arasında ayrılık körüklemeye çalışma...
Sonra : tahrifatlı ve asılsız gerekçelerle bulanık ortamdan fayda umarak Genel Kurul talep etme...
Şimdide: ATIF içindeki sorunları resmen, imzalı ve de mühürlü burjuva mahkemelerine yansıtmaya...

İşte hizipçilerin çıktıkları günden bugüne kadar izledikleri yolun, vardıkları noktanın sonu bu şekilde özetlenebilir. Üstelik hizipçiler bütün bu yaptıklarıyla göğüslerine vura vura zafer çığlıkları atıyorlar. Devrimci eylem yaptıklarına inanıyorlar. Onların yaptıkları bu eylemlerin devrimci eylemler olmadığına nasıl inandıracağız orası bilinmez ama, ATIF içinde böyle eylemleri devrimci eylemler olarak yapan ve savunanların çıkması üstelik bizim de onları bu eylemlerin devrimci eylemler olmadığına ikna etmeye çalışmamız, şimdiye kadar devrimci faaliyetin merkezinde duran ATIF adına gerçekten utanç vericidir.

Ancak bu son "devlete baş vurma eylemi" ile ilgili ve bunun doğuracağı sonuçlarla ilgili bir takım sorunlara değinmek gerekir.

Şu bilinmelidir.

B. Alman devleti, bizi yıllardan beri çözmek ve çöktürmek istemektedir. Büyük- küçük her olayı fırsat edinerek, soruşturma yaftası altında elimize sızmak, bizi çözmek ve bizi yıldırma istemiştir. Hangi meselede bu böyle olmamıştır ki. Stuttgart olayları, Koblenz, Rüsselsheim, Katip Sal tan takibati vs. bir sürü örnek bulunabilir. Şimdiye kadar bu fırsatları devlete veren biz değildik. Ayrıca devrimciler arasındaki bir meselede değil MHP'li faşistlerle ilgili meselelerdi. Bundan dolayı devletin araştırması ve bu anlamda da bizim üzerimizdeki etkisi oldukça sınırlı idi. Şimdi hizipçiler, devrimciler arasındaki bir soruna B. Alman devletini karıştırıyorlar. Bu B. Alman devletine mesela kaç üye derneğimiz var, kimler delegeler, Yönetim Kurulları vs. konusunda araştırma yapma fırsatı verme yönünde davranmaktadır. B. Alman devletinin "olağanüstü genel kurulun güvencesini sağlamak" için, elinde bulundurduğu yetkiyi nerelere kadar kullanacağı belli olmaz!

Sen B. Alman devletine, genel kurulun normal şartlarda yapılmadığından dolayı gitmektesin. Bir anlamda B. Alman devleti ne genel kurulun "güvencesini" sağlaması için baş vurmaktasın. Elbetteki B. Alman devleti 2 seneyi aşkın bir zamandan beri genel kurul yapmayarak "hukuku çiğneyen" üstelik olağanüstü genel kurul çağrısı yapıldığı halde bu görevde yerine "getirme yere" hukuku "bir kere daha çiğneyen" ve zaten şimdiye kadar "hukuku hep çiğnememiş" olan ATIF başkanına ve ATIF Yk. karşı hukukun ne olduğunu elinden gelenin yüz mis lisini yaparak göstermek isteyecektir. Bu görev "araştırmaya" haklı haksız herşey gereğini ve yerini bulmaya kadar varacaktır. Ama bu kesinlikle hizipçilere yardım için değildir!

Bu meselenin bir yanısıdır.

Meselenin diğer yanı hizipçi elebaşlarının ATIF içindeki karışıklığı bugünkü

şartlarda bir genel kurulla çözme hastalıklarıdır. Hizipçiler her ne pahasına olursa olsun, genel kurul diyorlar. Hatta ATIF Yk. genel kurul çağrısı yapmazsa ken dileri bir genel kurul yapacaklarını söylemişlerdir. Aslında bu olağanüstü genel kurul taleplerini düşüncesizce devlet kurumlarında taktik ettirmeleri, yapacakları genel kurulun devlet tarafından meşru kabul edilmesini sağlamak içindir.

Hizipçilerin attıkları bu adım birlik için atılmış bir adım değildir. Hizipçilerin attıkları adım, ATIF Yk.nu ve onun disiplinini tanıyan kitleyi yok sayma, onu ATIF'in dışında görme tavrıdır. Hizipçiler sadece kendilerini ATIF olarak görmekte, bütün bu olanlardan sonra çoğunlukta olduklarını tespit ettiklerinden ATIF'in meşru temsilcisinin kendileri olduğunu düşünmektedirler. Ancak var olan birşey yok edilemez. Bugün pratikte ATIF ikiye bölünmüş durumdadır. Hiç bir taraf diğer tarafı temsil edebilecek durumda değildir. Her grup kendisini temsil etmektedir. Yapılacak bir genel kurulda bu duruma bir çözüm getirmeyecektir.

Dün ev basarak, dernek yönetimlerini darbeci yöntemlerle gaspederek, ellerinde ki imkanlarla şantaj yaparak demokratik merkezîyetçiliği çiğneyenler, yarın bir genel kurulda yönetime gelirlerse hangi yüzle bizi demokratik merkezîyetçiliğe uyumaya çağıracaklardır! Bunu kendileri de gayet iyi biliyorlar. Ortaya çıktıklarından bu tarafa demokrasiyi ve merkezîyetçiliği iğdiş edenler bizden genel kurul beklemesinler. Yapacakları genel kurul kendi hizipçilerinin genel kurulu olacaktır.

ATIF'in şimdiye kadar yürüttüğü doğru devrimci mücadelesinin gerçek mirasçısı kim olacaktır? Bu, bundan sonra ATIF'in doğru devrimci geleneklerini kendisine temel alarak yürütülecek mücadele ile tayin edilecektir. Şu ana kadarki gelişim, ATIF Yk.na karşı bayrak açan hizibin ATIF'in geleneklerini rafa kaldırdığını göstermektedir.

ATIF Yk.nun hizipçilerin Mücadele sayı 55 te yayınlanan yazılarına (bak belge 7 ve 8) bir cevabını yayınlıyoruz. (bkz. Belge 2)

Biz ATIF Yk.nun bu düşüncesini doğru buluyor ve destekliyoruz. Birincisi ATIF'in bölünmesine sebep olan siyasi konular üzerine tartışılmadan yapılacak bir genel kurul bir el kaldırıp indirme düzeyindedir. Bu el kaldırıp indirme olayı ise tahrifatlı bilgilendirme temelindedir.

Bu konuda tek doğru devrimci yöntem, genel kurula gelenlerin siyasi ayrılıklarını en azından belli bir ölçüde bilerek gelmesi ve ona göre oy kullanmasıdır. Burada ATIF Yk.nun önerisi gerçekleri su yüzüne çıkartalım anlamına, hizibin önerisi bulanık suda balık avlayalım anlamına gelmektedir. İkincisi, eğer demokratik merkezîyetçilik kurallarına uyulacaksa, önce demokratik merkezîyetçilik kurallarını bozan hizip yaptığı bu bozgunculukun hesabını vermeli, pratikte de bu bozgunculuktan vazgeçtiğini ispatlamalıdır. Bu yapılmadan ATIF içinde demokratik merkezîyetçilik kuralları temelinde birlik sağlamak mümkün değildir.

İşçi arkadaşlar, genç kardeşler, Görülen o durki hizip attığı adımı geri çekmeyecektir. Bu durumda ATIF Yk.nun disiplinini tanıyan bütün arkadaşlara ATIF'i yeniden örgütlemek görevi düşecektir.

Türkiye'de askeri faşist cunta var gücüyle saldırıyor. Bir dizi devrimci örgütün toplu yargılanması başladı. Yoğun derecede idam cezaları hükümleri ve talepleri var. Karsal alanlara saldırılar yeni baştan örgütleniyor. Yurtdışındaki devrimci harekete yönelik saldırılar da yoğunlaşmaya başladı. B. Alman emperyalist devletin ATIF'i yasaklama çalışmaları gündemde, onlarca arkadaşımız mahkemelik. Bütün bunlardan başka, B. Almanya'da ve diğer emperyalist ülkelerde sınıf mücadelesi gelişiyor. B. Almanya'da bir taraftan sendikal kıpırdanmalar, uyarı grevleri yapılıyor, diğer taraftan ev işgalleri ve çeşitli anti demokratik uygulamalara karşı militan eylemler gelişiyor. Yani emperyalistler ve onların uşağı Türk hakim sınıfları boş durmuyorlar. Buna karşılık devrimci harekette boş durmuyor ve gündüne gelişiyor. Bu durumda sınıf mücadele

sine tutarlı bir şekilde atılmak ve saflarımızı sıklaştırmak göreviyle karşı karşıyayız. Bütün bu mücadeleler sıkı bir birliği ve sağlam bir devrimçi dayanışmayı gerektirir.

ATIF'in bu mücadelede yerini almasını isteyenler, ATIF Yk.nun disiplinini tanıyan dernekler, sempatican komiteler ve tek tek sempaticanlar bulunduğunuz her yerde hizibin yüzünü teşhir eden. ATIF Yk.nun etrafında kenetlenen tüm sempaticanlar! Ulaşabileceğiniz tüm devrimci çevreye ulaşarak enerjinizi ATIF'i güçlendirme ye harcayın! Teşkilat yayınları için Mücadele gazetesini ile ilişki kurun. Hangi yayından ne kadar hangi adrese istediğinizi bildirin! İleri!

FRANSA

Fransa Türkiyeli İşçiler Federasyonu Örgütlenme Komitesi'nin (FÖK) 4. toplantısında ATIF içindeki durumlar üzerine tartışılmıştır. Toplantıda bu konuda alınan kararları yayınlıyoruz:

Karar 1- Bizim şimdiye kadar ATIF ile ilişkilerimiz ATIF 3.Genel Kurulunda benim senen program doğrultusunda ve kardeşçe ilişkilidir. Bundan böyle de 3.Genel Kurulda benimsenen program ATIF'in yapacağı bir Genel Kurul veya Konferansta değişmediği müddetçe bu böyle devam edecektir.

Karar 2- ATIF 3.Genel Kurulunda benimsenen programın ATIF Genel Kurulunda veya konferansında değişmesi durumunda biz bu programın doğruluğu ya da yanlışlığı üzerine tek tek derneklerin, vs. Genel Kurul veya toplantılarında tartışmadan ve bu konuda karar almadan herhangi bir değişiklik (ATIF ile olan ilişkilerimizde) yapma hakkına sahip değiliz. Yani, a) Ne doğrudan destek olma, kardeşçe ilişki sürdürme b) Ne de bu desteği çekme, kardeşçe ilişkileri bitirme gibi.

Karar 3- ATIF'e yansıyan olaylar konusunda ATIF merkezinin aldığı tedbirler ve kararlar kabul ettiğimiz Demokratik Kitle Örgütü anlayışına uygundur. Ancak;

a) Merkezi çıkarılan bildiri ve genelgelemin dili en geniş kitleye sorunları kavrayacak önderliğe sahip değildir.

b) Bu zararlı faaliyetlere önderlik edenlerle, arkasından giden kitleyi ayırma konusunda yeterli değildir. Bu yönlerden hatalıdır.

4-5 Nisan 1981

31.3.1981

ATIF Yönetim Kuruluna,

FTİKD (Fransa Türkiyeli İşçiler Kültür Derneği) olarak ATIF III. Genel Kurulunda tespit edilen siyaset doğrultusunda çalışmalarını sürdüren ATIF'i kardeş teşkilat, Yönetim Kurulunu da meşru Yönetim Kurulu olarak tanıyoruz, ATIF içinde cereyan eden olayları kınıyoruz ve çalışmalarınızda başarılar diliyoruz.

FTİKD Yönetim Kurulu

BATI BERLİN

Türkiye İşçiler Derneği-Batı Berlin (TİD/BB) 9. Olağan Genel Kurulunu 11/4/81 tarihinde yaptı.

Genel Kurulda Divan seçimine gidilmeden önce bazı üyeler, bir takım üyelerin üyelik statüsünde olmadığını (işçi olmadığı için) söyleyerek Genel Kurul'un bu arkadaşların üyelik durumunu görüşmesini önerdiler. Bu konuyu gündeminin ilk maddesine alan Genel Kurul, bir kaç kişinin üyeliği üzerine 3 saatten fazla bir zaman tartıştı. Daha sonra divan seçimine geçildi. Divan seçiminden sonra Yönetim Kurulu'nun faaliyet raporu okunmadan önce geçmiş çalışma dönemi içinde derneğe zarar verdikleri için haklarında idari tedbirler alınan (üyelikten çıkarılma, derneğe girme yasağı konması, vb.) bazı üyelere sorunlarını ortaya koydular. Tek tek üyeler sorunlarını ortaya koydular. Bu arkadaşların tutarlı bir öz eleştirisi verdikleri takdirde tekrar dernek çalışmalarına katılmaları ve daha ileri bir dönemde de dernek üyeliğine kabul edilmeleri söz konusu idi. Fakat Genel Kurul, bu arkadaşların bir kısmı hiç bir öz eleştirisi vermediler.

Devamı 9. sayfada

Duisburg 29.3.1981

ATIF Yönetim Kuruluna

Genel Kurul Çağrısı ile ilgili

Biz, Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu (ATIF) üye dernekleri olarak, Federasyon tüzüğü'nün 9. maddesi 5. paragrafına uygun olarak önümüzdeki bir ay içerisinde en yakın zamanda Federasyon Olağanüstü Genel Kurulunun yapılmasını talep ediyoruz.

Çağırışı imzalayan derneklerin mühür ve imzaları:

Olağanüstü Genel Kurul Çağrısının sebepleri:

ATIF'in son Genel Kurulu (3. Olağan Genel Kurulu) 18-20 Mayıs 1979'da yapılmıştır. Federasyon tüzüğü'nün 9. maddesi 4. paragrafına göre olağan Genel Kurulun yılda bir defa yapılması gereklidir. Olağanüstü Genel Kurul Çağrısını imzalayan ATIF üyesi dernekler, ATIF başkanı ve ATIF Yönetim Kurulunun ATIF 3. Olağan Genel Kurul kararlarını ve Federasyon tüzüğü'nü çiğnediklerini ve bunlara karşı güvensizliğin olduğunu tespit eder.

An den Vorstand der ATIF

Betr. : Forderung zur Mitgliederversammlung

Wir, als Mitgliedsvereine der Föderation der Arbeiter aus der Türkei in Westdeutschland (ATIF), fordern gemäss der Satzung der Föderation nach Artikel 9 (neun) Absatz 5 (fünf) die ausserordentliche Mitgliederversammlung der Föderation in nachstmöglichen Zeitpunkt innerhalb eines Monats durchzuführen.

STEMPEL UND UNTERSCHRIFT DER UNTERZEICHNENDEN VEREINE :

Vorstandsmitglied (Vorsitzender)
HÜSEYİN SÖYLEMEZ

Vereinigung der Arbeiter u. Studenten

aus der Türkei
in Mindağ u. Umgebung o.V.Vorstandsvorsitzender :
RIZA BAYMAZ

Vorstandsvorsitzender :
HÜSEYİN YALÇIN

Vorstandsvorsitzender :
MUSTAFA SIRAN

Anlagen: 1-4 Satzung

5 Begründung

GRÜNDE DER AUFFORDERUNG ZUR DURCHFÜHRUNG DER AUSSERORDENTLICHEN MITGLIEDERVERSAMMLUNG

Die letzte Mitgliederversammlung (3. ordentliche Mitgliederversammlung) von ATIF ist am 18.-20. Mai 1979 durchgeführt worden.

Laut Satzung der Föderation Artikel 9 Absatz 4 soll die ordentliche Mitgliederversammlung ein Mal im Jahr durchgeführt werden.

Die die Forderung zur Durchführung der ausserordentlichen Mitgliederversammlung unterzeichnenden Mitgliedsvereine der ATIF stellen fest, dass der Vorsitzender von ATIF und der Vorstand von ATIF die Beschlüsse der 3. ordentlichen Mitgliederversammlung der ATIF und die Satzung der Föderation verletzt haben und gegen sie ein Misstrauen herrscht.

ler. İki genel kurul arasında en yüksek organdır. Genel kurulların kararları doğrultusunda faaliyet gösterir ve genel kurullara çalışmalarını hakkında hesap verirler. Henüz ATIF'in genel kurulu yapılmamıştır. Genel kurula kadar "ben ATIF'liyim" diyen herkes ATIF yönetimi kurulunun karar ve direktiflerine uymak zorundadır. Herhangibirileri ortaya çıkıp "ATIF bizi, yetkili bizi" diye bayrak açarsa ATIF'in prensiplerine karşı gelmiş olur. O zaman böylelerine karşı ATIF'in prensibini korumak gereklidir. Bu konuda da durum açıktır ve ATIF başkanının genelgesi haklıdır. Sonuç olarak örnekler çoğaltılabilir. ATIF'in evrak ve gelirlerine el koyanlar, kardeş teşkilatının eşyalarına el koyanlar, kişilerin şahsi eşyalarına el koyanlar ATIF'in "ruhuna" aykırı hareket etmektedirler. Böylelerine karşı mücadele ATIF'in savunması, ATIF'in birliğini savunma mücadelesidir. Hiçpçiler, ATIF başkanı kendi başına yazdı, iradeyi temsil etmiyor vs. laf larını bir kenara atıp, genelgenin ATIF'in prensipleriyle çatışan yerini gösterinler. Durum açıktır, ATIF'in prensiplerinin uygulanması konusunda bir "problem" yoktur.

Şimdi gelelim hispçilere: Hispçiler 17 Şubat Salı, 18 Şubat Çarşamba ve onu izleyen bütün hafta boyunca ev bastılar, dernek bastılar, kitabevine girip eşya çaldılar, ATIF'in ve ATIF'e bağlı derneklerin eşyalarını sabote ettiler. Bu çapulcu eylemlerine paralel olarak dedikodu kampanyası yürüttüler, ve kendi kendilerini "yetkili" saydılar. Bütün bunları yaptıklarına göre belliki ATIF'te bir takım örgütsel ve siyasi sorunlar, "problemler" gördüler. Şimdi bu eylemlerine karşı genelge ve bildiri çıkınca yaygara yapacaklarına en baştan gördükleri problemleri yapılacak genel kurula getirirlerdi daha doğru yapmış olmazlar mıydı?

Şahsi siz neden bu çapulcu eylemlere giriştiniz? Bunu neden yazınızda açıklamıyorsunuz, bizans entrikalarıyla iş çeviriyorsunuz. Biz ATIF içinde karışıklıkların ATIF içinde halledilebileceğini düşünmüyoruz. Açıklayan. İzah edin ATIF'in kitlesine dedikodu ile değil, belgeyle gerek izah edin. Hispçiler "el altından iş yaptığımızı ispat edin" diyorlar. Bu kadar açık bir mesele için ispat edilemeyecek neyi vardır. Sizler sorunları açıkça ortaya koyup kongrede sonuçlandırmak yoluna gitmediniz. Bir gün aniden denetimimizde bulduğunuz yerlerde devrimciye yakışmayan metodlarla saldırıya geçtiniz. Tüm ATIF kitlesi bu saldırınızla bir oldu bitti ile karşı karşıya kalmıştır.

16 Şubat Pazartesi'ye kadar herşey yolunda, ATIF'in çalışmalarına bayrak açmayı gerektirecek bir itiraz yok, 17 Şubat'ta çeşitli yerlerde bayrak açılıyor. Şimdi bu "eylemlerin" bir tesadüf olduğunu mu iddia ediyorsunuz? Bu saldırıların el altından planlanmadığını mı iddia ediyorsunuz? Hispçiler; bizim demokratik merkezîyetçiliğe uymadığımızı iddia ediyorsunuz. Bununla çok güçlü bir duruma düşüyor musunuz?

Demokrasi, tartışma ve bunun sonucu çoğunluğun iradesini belgelemeyi temsil eder. Siz kendi başınıza çapulcu eylemlerle ATIF'i ele geçirmeye çalıştınız. Demokrasi bunun neresindedir? Merkezîyetçilik çoğunluğun iradesiyle tespit edilen merkezi disipline uymayı gerektirir. Siz merkezi disipline uymuyor musunuz? Hispçiler, bizim bir başka siyasetin, Partizan siyasetinin içişlerine karıştığımızı, çakırtığımızı bir bildiriye dayanarak iddia ediyorlar. Onlar bu konuda bildiriye yazılanları kafalarındaki düşünceye yakıştırıyor ve demagogji yapıyorlar. Söz konusu bildiriye Partizan siyasetinin iç işlerine karışma söz konusu değildir. Bizler şimdiye kadar diğer ML siyasetlerle olan gibi Partizan siyasetiyle de iyi ilişkiler içinde bulunduk. Şimdi kendisine "Partizan taraftarı" süsü veren bazıları eylemlerimizi sabote ediyorlar. Partizan'ın siyasetini ve tavırlarını bilen bizler, bu çapulcuların Partizan siyasetine ve tavırlarına tamamen aykırı bu bozgunculuklarını gerekçe göstererek bunların Partizan siyasetiyle alakası yoktur diyorlar. Partizan siyasetinin iç işlerine mi karışıyoruz? Hispçiler bizim Partizan siyasetinin iç işlerine karıştığımızı demagogjisini bir kenara bırakıp, yaptıkları için Partizan siyasetiyle bağdaşan yönünü gösterinler. Hispçiler bir taraftan, "Bu zavallılar eşya samanı birbirine karıştırarak demokratik kit le örgütleri ve diğer teşkilatları bir ve aynı gören oportünistlerin yürüt-

Devamı 8. sayfada

BELGE 2

ATIF üye derneklerine, sempatisan komitelerine,
ATIF üye ve sempatisanlarına,

Değerli arkadaşlar,

Daha önce gerek hispçii faaliyetin yürüttüğü dedikodulardan ve gerekse ATIF başkanının yayınladığı genelgelerden ATIF içindeki bir takım olayları biliyorsunuz.

17 Şubat tarihinden itibaren ev ve dernek basma "eylemleri" ile su yüzüne çıkan hispçii faaliyet bir yazı yayınladı. Yazı elimize 13 Mart tarihinde geçti. Yazıda anlaşılacağı gibi hispçiler bu yazıyı ulaşılabilecekleri bütün derneklerle ve sempatisan komitelere göndermişlerdir. Olabildiği ölçüde bu bildirilerden sonra çıkmıştır. Belliki çıkartılan genelge ve bildirimler hispçileri önemli ölçüde etkilemiştir. Hispçilerin yazısı bunun islerini taşımaktadır.

Şu kesinlikle bilinmelidir ki, hispçiler ATIF'in birliğine ve prensiplerine yönelik faaliyetlerine devam ettikleri müddetçe, teşhir ve teorit edileceklerdir. Onlar için en iyisi ATIF'in karşı koyulamaz prensipleri önünde diz çökmek ve attıkları adımı geri çekmektir.

Aslında derneklerimizde ve sempatisan komitelerimizde örgütlü taraftarlarımız, ATIF içindeki bu karışıklıktan dolayı bir oldu bitti ile karşı karşıya durlar. Bu karışıklıkların nedenini öğrenmek istemektedirler. Ancak hispçilerin yazdığı yazıda, neden böyle hispçii bir faaliyete giriştikleri ni arayab bulmak zordur.

Değerli arkadaşlar,

Bu hispçii faaliyetin gerekçesi ve sebebi nedir?

Bilindiği gibi ATIF içinde çeşitli görüşlerden anti-emperyalistleri ve anti-faşistleri barındıran, bu uğurda her türden küçük burjuva teşkilatların ileri sürdükleri platforma karşı mücadele yürüten bir teşkilattir. Şimdiye kadar Halkın Kurtuluşu, Devrimci Halkın Birliği, Dev-Yol, vs. küçük burjuva teşkilatlar ATIF'in platformuna karşı çıkmış, ATIF içinde hakim olan devrimci bir siyaset içinde eriyebileceklerinden korktukları için ATIF'in bir "tekte" olduğunu "ATIF içinde demokrasi olmadığını" ileri sürmüşler, bu konuda akıl almaz dedikodu ve tahrifatlara dayanarak ATIF içinde örgütlenmeyi reddetmişlerdir. ATIF'in bu konudaki açık platformunu ve yine söz konusu küçük burjuva teşkilatların tahrifatlarını hepimiz bilmekteyiz. ATIF'in tarihi bu konudaki doğru düşünceyi yerleştirmenin mücadelesinin tarihidir.

hi Son dönemlerde ATIF içinde çalışmakta olan devrimci arkadaşlar içerisinde Türkiye ve Dünya devrimi ile ilgili çeşitli ilkesel konularda görüş ayrılıkları ortaya çıkmış ve bu görüş ayrılıkları sistemleşerek iki ayrı çizgiye dönüşmüştür. Bu iki çizgiden ATIF içinde azınlığı temsil eden arkadaşlar 17 Şubat tarihinden itibaren ATIF içerisindeki devrimci arkadaşlar arasındaki iki çizgiden yola çıkarak ATIF'in siyaset değiştireceğini ileri sürmüşler ve bu noktadan itibaren kendi kendilerini yetkili sayarak ATIF'i içten ele geçirmeye çalışmışlardır. Hispçilerin ellerindeki tüm imkanları kullanarak burjuva entrikacılığı, darbeci ve çapulcu yöntemlerle ATIF'i ele geçirmeye çalışmasına karşılık ATIF Yönetim Kurulu'ndaki (YK) arkadaşlar (ya y büyükten istememişler, hispçileri ikna ederek hispçii faaliyetlerini durdurmaya çalışmışlardır. Ancak hispçiler çeşitli dedikodular ve burjuva metodlarla kasandıkları kimi başarıların sarhoşluğuyla hiçbir uyarıya kulak asmamışlar, aksine ATIF'YK'nun suskunluğunu yanlış yorumlayarak bundan kendilerine cesaret payı çıkarmışlardır. Hispçilerin ikna edilerek öslenin alınması imkanı tamamen ortadan kalktığı andan itibaren hispçilere karşı ön ce dernekler düzeyinde, daha sonra da devrimci çevrede bildiri dağıtım düzeyinde açık tavır takınılmıştır. İşte hispçiler bu açık tavır takınıldıktan sonra bu yazıyı yazmışlar, akılları sıra hispçii faaliyetlerine karşı yürütülen mücadeleyi hakısız göstermeye çalışmışlardır.

Değerli arkadaşlar;

ATIF'in çalışmalarını, onun Türkiye'deki faşizme karşı mücadeleyi Batı Almanya'da Batı Alman emperyalizmine karşı mücadeleyle birleştiren tutarlı tavır hakim sınıfları ürktürmüş, onlar ATIF'e karşı çeşitli saldırılar düzenlemişlerdir. ATIF bütün bu saldırıları yığıtçe göğüslemiş ve geri çevirmiştir. 12 Eylül darbesinden sonra da ATIF tutarlı anti-emperyalist, anti-faşist tavrını sürdürmüştür, faşist cuntayı teşhir için yoğun eylemlere girişmiştir. Türkiye'de karşı-devrimin devrimine karşı en ağır saldırılarını yönettiği, saldırıların giderek yurtdışındaki anti-faşist hareketi de doğrudan hedeflediği bir dönemde ATIF, üzerine düşen görevlerin bilincinde olarak, daha düzenli bir çalışmaya girmek için merkezi bir kampanya başlatmanın hazırlıklarını içine girdi. İşte hispçii faaliyet tam bu dönemde ATIF'i, deyin yerindeyse, kaleyi içten fethetmeye yönelmiştir. Onlar bu faaliyetlerini çeşitli ATIF üyesi devrimci arkadaşlar ve ATIF YK'daki çoğunluk arkadaşlar alayında dedikodu ve karalamalarla sempatisanlarımızı kışkırtmaya, sempatisanlarımızla ATIF YK arasında suni bir ayrılığı körüklemeye çalışmışlardır. Hispçilerin marifeti sonucu bugün ATIF içinde aktif olarak çalışan bir dizi devrimci arkadaşın nerede örgütlendiği, vs. açığa çıkmıştır.

Hispçiler dedikoduyu ve karalamayı bir kenara bırakmalı; derneklerde, vs ulu-orta yerlerde örgütsel surları tartışacaklarına, siyasi ve ideolojik tartışmaya girmelidirler.

Yazılarında bu konulara yer vermeyen hispçiler şimdiye kadar küçük burjuva teşkilatların ATIF'e getirdiği suçlamaları ağızlarında sakız ediyorlar. ATIF YK'na ve ATIF başkanına küçük burjuvaların paslı silahlarıyla saldırıyorlar. Hispçiler diyorlar ki: "1. Sizler söz konusu bildiri ve genelgeleri hazırlarken kime danıştınız, kime iradesini yansıttınız? 2. Federasyonumuz üye, sempatisan dernek ve komitelerinin toplamıdır. Eğer sizler teşkilat içinde örgütsel vb. konularda problem" geyley görüyorsanız, bu konuda neden düşüncelerinizi söz konusu alanlara götürerek komitelerimizde güncellerine baş vurma yöntemini kullanmadınız? Oysa açık olarak yapılan şudur: ATIF başkanı ve "ATIF adına" yayınlanan genelge ve bildiri ATIF YK içinde bile tartışılmamıştır."

Hispçiler önce metod sorunuyla kendi hispçii faaliyetlerine karşı mücadele hakısız çıkarmaya çalışmışlardır. Şimdiye kadar 2. Genel Kurul'dan bu tarafa ATIF başkanının çıkardığı yönergeleri kabul edenlerin bu gün metod sorununu öne çıkarmaları gerçekleri çarpıtmaz. Hispçiler bu genelgenin metodunu değil içeriğini tartışmalıdır. Bu genelge her şeyden önce ATIF'in merkezi disiplinini tanımayan, ATIF YK'na karşı bayrak açılmalara karşı çıkarılmıştır.

Mesela: Geçmişte birtakım ozanlar, ATIF'in merkezi disiplinine karşı çıktılar. ATIF içinde dedikodu yaparak, ATIF'e zarar verme durumunda oldular. Bunlar doğal olarak ATIF'in dışına atıldılar. Eğer bugün de bazı ozanlar ATIF'in merkezi disiplinini ihlal ediyor, dileddiği geceye çıkıyor dileddiğine çıkmıyorsa, ATIF'in geçmişteki ozanlara uyguladığı prensip bugünkü ozanlara karşı da uygulanmak zorundadır. Bu gayet açık olan bir şeydir ve bu konuda ATIF başkanının genelgesi haklıdır.

Ve yalıtta:

ATIF yönetim kurulları

ATIF genel kurullarında seçilmiş

gesine girmekle giderek zavallılaşıyorlar." derken, diğer taraftan "...te - dirginlik duyuyorum" diye kapattığın 14 Şubat tarihli toplantıda..." diye - rek ATİF'e ilgili olmayan toplantıları ATİF'in gündemine getiriyorlar. Eğer hizipçiler, söyledikleri birinci düğünce samimi iseler, "sapla samanı birbirine karıştırmaktan" "demokratik teşkilatlarla diğerle rini birbirine karıştırmaktan" ve bu konuda "Opörtünistlerin yürümeleşi ne düşmemekten" yana iseler, eğer gerçekten bundan yana iseler problemin çö zülmesi için hiçbir sebep yoktur. Biz bu ilkeyi kabul ediyoruz ve bu ilke ye dayalı olarak bu yazının sonunda görüşlerimizi getireceğiz. Biz hizipçilerin yazısı ile ilgili olarak şunu belirtmek istiyoruz ki: Hizipçiler bir sürü laf kalabalığının içinde, hizipçi faaliyetlerini gözden kaçırmaya, hizipçi faaliyetlerine karşı mücadeleyi haksız göstermeye çalış - maktadırlar. Hizipçiler şimdiye kadar yürüttükleri faaliyetten sonra şimdi de utanmadan kongreden bahsediyorlar. Hizipçiler eğer gerçekten kongreden yana olsalar - dı, daha önceden yapılması düşünülen kongreyi engellemeye, çapulcu ve darbe ci yöntemlerle ATİF'i ele geçirmeye çalışmazlardı. Hizipçiler ve tüm sempa - tizanlarımız şu genelgelere bir kere daha göz atmalıdırlar. 23.12.80 tarihli genelgede, hatalarımızın tespiti için bütün derneklerden ve sempatan komitelerden çalışmalarımıza ilgili bilgiler ve eleştiriler talep edilmiştir. Dernekler ve sempatan komiteler büyük çoğunlukla bu gö - revini yerine getirmişler. Derneklerin verdiği bilgilere dayanılarak, çalışma larımızda çeşitli hataların olduğu ATİF ve ATÖF YK.ları 17.1.81 tarihindeki toplantısında ortaya çıkarılmıştır. Bu toplantının sonuçları 11.2.81 tari - hinde yine bütün dernek ve sempatan komitelerine iletilmiştir. Bu topolan - tının sonuçları üzerine ATÖF başkanı ile de görüşülüş, hatalarımızın aşı - lması için, propaganda ve ajitasyon ve örgütsel sorunlarla ilgili yazıyı ha - zırlama görevi bizzat kendisine verilmiştir. Bu görevi yerine getirmeyen ATÖF başkanı şimdi hizipçi faaliyetin başını çekmektedir. ATÖF başkanı ha - zırlayacağı bu yazının teşkilat içinde tartışılacağını ve Nisan ortasında yapılacak bir genel kurulla bu tartışmanın sonuçlandırılacağını çok iyi bil - mektedir. Genel Kuruldan kaçan biz değil hizipçi faaliyetidir. Hizipçiler yazılarında kendilerinin ATİF doğrultusunda faaliyet yürüttükle - rini ama bizim hiç bir iş yapmadığımızı söylüyorlar.

Hele onlar ATİF'in birliğini sağlamak için ne iş yaptılar onu bir göster - sinler. Askeri faşist cuntanın halkımıza karşı azgıncı saldırdığı, devrimci leri işkenceye katlettiği bir dönemde, bu katliamlara karşı mücadele etmek için en fazla ihtiyacımız olan şey birliktir. Hizipçiler faşizme karşı mü - cadele yaptısı altında ayrılığı körükleyen eylemler yürütüyorlar. Bundan da kendilerine övgü payı çıkarıyorlar.

Şimdi gelelim ATİF'in birliği sorununa: Hizipçiler yukarıdaki alıntıda da belirttiğimiz gibi "sapla samanı birbirine karıştırmamak" "demokratik kitle teşkilatları ile diğerlerini birbirine ka - rıştırmamak" ve "opörtünistlerle aynı yürümeğe düşmemek" şeklinde doğru bir görüş ileri sürüyorlar. Buna göre ATİF bir demokratik kitle teşkilatı - dır., ha keza ATİF'e bağlı dernekler ve sempatan komitelerinde öyledir. Öy leyse ATİF içindeki sorunlar ATİF'in şimdiye kadar bizlere yol gösterdiği prensipler temelinde çözülebilir ve çözülmelidir. Buna göre:

- 1- Teşkilat içinde demokratik merkezîyetçilik kuralları hakim kılınmalıdır.
  - a) Gerek tek tek dernekler ve sempatan komiteler, gerekse ATİF; tepeden inmeçi bir şekilde ve darbeci yöntemlerle ele geçirilmeye çalışılmama lıdır. Yapılacak yeni bir genel kararlar son genel kurullarda seç - ilen yönetici organlar, meşru kabul edilmeli ve bu yönetici organlar - ın kararları ve yönergeleri doğrultusunda faaliyet yürütülmelidir. Yönetici organların son genel kuruldaki alınan kararlarla ve prensiple re uymadığını iddia edenler bu görüşlerini tartışmaya açmalı, görüşle rini dernekler düzeyinde savunmalıdır. Bu tartışma özellikle son dönemdeki karışıklıklarında içermeli ve tartışmalar hiçbir organ tara - fından kesinlikle engellenmemelidir. Tartışmalar belli bir düzeye ulaştıktan sonra Genel kurullara gidilmeli, yeni yönetici organlar seçilmelidir. Yeni yönetici yetkililer ancak bu şekilde meş - ru olabilir, genel kurullardaki kararlaştırılan siyaset doğrultusunda inisiyatif ve karar sahibi olurlar. Demokratik kitle teşkilatlarında izlenecek metod budur. ATİF'in prensipleri ve gelenekleri bu şekilde uygulanabilir.
  - b) Bugün hizipçilerin marifeti sonucu, teşkilat içindeki normal yaşantı sarsılmış, ATİF YK.na ve ATİF başkanına karşı önemli derecede güven - sizlik yayılmıştır. ATİF YK. önümüzdeki dönemde yapılacak bir genel kurula kadar bu durumu göz önünde bulundurmalı, alacağı kararlarda bu na dikkat etmelidir.
- 2- Gasp edilen bütün mallar, evraklar ve paralar geri verilmelidir.
  - a) Kardeş teşkilatların malları geri verilmelidir. Çünkü, birincisi kar -

deş teşkilatların mallarını gaspetme işlemi kardeşlik ilişkilerimizi köttü duruma sokmaktadır ve bu 3. genel kurulumuzun görüşleriyle çeliş - mektedir. İkincisi, hiç kimse ister kardeş teşkilat olsun isterse ol - masın devrim saflarındaki bir başka teşkilatın eşyalarını gaspedemez. Gasp ettiği takdirde teşkilatımızın prensipleriyle çelişmiş olur. b) Gasp edilen kişisel eşyalar ve paralar geri verilmelidir. Çünkü, hiç kimse hiçbir gerekçe ile halk saflarındaki bir kimsenin şahsi eşya - larına el koymaz el koyduğu takdirde teşkilatımızın prensipleriyle çelişmiş olur. c) Derneklerin, sempatan komitelerin ve ATİF'in gaspedilen malları, ey rakları ve paraları geri verilmelidir. Bu konuda teşkilatımızın pren - sibi şudur: Demokratik kuruluşların malları ve gelirleri hiç kimseye ait değildir. O demokratik kuruluşun kendisine aittir. Demokratik ku - ruluşların demirbaşları ve gelirleri, son genel kurullarında seçilen organlar tarafından, son genel kuruldaki kararlar ve siyaset doğrultu - unda yürütülen devrimci faaliyet için kullanılır. Bu demirbaşlar ve gelirler, yapılacak olan yeni bir genel kurulla yeni yönetici organla ra teslim edilir ve yeni yönetici organlar bu demirbaş ve gelirleri yeni genel kuruldaki alınan kararlar doğrultusunda kullanır. Ve yahut ta söz konusu demokratik teşkilat kendisini lağvedecekse demirbaşların ve gelirlerin ne yapılacağını genel kurulla karara bağlar. Aksi şekil de bir hareket çapulculuktur. Demokratik kitle teşkilatlarının "ruhu - na" aykırıdır.

"Sapla samanı birbirine karıştırmak" istemeyenler, bu konuda " opörtünist - lerle aynı yürümeğe düşmek" istemeyenler ve ATİF'in birliğini sağlamak is - teyenler, yukarıdaki konularda birleşmeli ve pratikte bunu ispatlamalıdır. Aksini savunanlar ve uygulayanlar ATİF'in birliğini sağlamaya değil ATİF'in birliğini bozmaya çalışmaktadırlar. Şimdi gelelim ATİF'in genel kurulu meselesine, Değerli arkadaşlar, daha öncede belirtildiği gibi ATİF'in 4. genel kurulu Nisan ortalarında toplanması düşünülmüştü. Şimdi hizibinde ortaya çıkması la bu genel kurul daha da gerekli hale gelmiştir. Ancak genel kurulumuz hi - zipçilerin genel kurul hazırlanması aksatması (genel kurulla sonuçlandır - lacak propaganda ve ajitasyon çalışmaları v. örgütsel sorunlar üzerine yazı - nın yazılmaması ve tartışmaya açılmaması olması, ortalığı toza dumana boğması) yüzünden ertelenmek zorunda kalmıştır.

Genel Kurul için bir takım siyasi ve örgütsel hazırlıklar yapmamız gerekme - ktedir. Bu hazırlıklar şunlardır.

- Siyasi alanda:
- .. ATİF YK. faaliyet raporunu, propaganda ve ajitasyon sorunları örgütsel sorunlar konusundaki görüşlerini yazılı hale getirecek ve tartışmaya aç - caktır. Bu yazılar Nisan sonunda derneklerle ve sempatan komi - telerle ulaştırılacaktır. ATİF YK.nun dışında hazırlanan ve tartışılması istenen yazılarda tartışmaya açılacaktır. Dernekler ve sempatan komite ler bu yazıları Nisan sonuna kadar tartışmış ve bitirmiş olmalıdır.
- Örgütsel alanda :
- .. Çıkacak olan yazıların tüm dernek ve sempatan komitelerinde en demokra - tik bir şekilde tartışılmasının ortamı sağlanmalıdır.
  - .. Bir kişi birden fazla ATİF derneğinde temsil edilmemelidir. Her üyenin sa - dece bir dernekte seçme ve seçilme hakkı vardır.
  - .. Gasp etme işlerinin failleri ve merkezi yönetimi kabul etmeyen, merkezi disipline karşı çıkanlar üye kabul edilmez.
- Bütün bu hazırlıklar bittikten sonra ATİF 4. Genel Kuruluna gidilecektir. Değerli arkadaşlar, ATİF YK.nun içinde bulunduğumuz karışıklıkların gideril mesi ile ilgili görüşleri bunlardır. Burada bir kez daha tüm açık kalplılığımızla ilan ediyoruz ki, ATİF'in bütün demirbaşları ve evrakları yeni seçilecek yönetim organına tes - lim edilecektir. Bizler için tek yol vardır; O da bu karışıklığı ATİF'in şimdiye kadar bizlere yol gösterdiği prensipleri ışığında çözeceğiz, ki o zaman ATİF'in birliği sağlanmış olacaktır. Kitlelerden korkmuş olmayan, kitleleri sürü görmeyen ve ATİF'i bölmek iste - meyenler ATİF'in prensiplerine uygun tavır takınurlar.

BİRLİK MÜCADELE ZAFER YAŞASIN ATİF-ATÖF
ATİF Yönetim Kurulu

AUGSBURG

11.4.81 tarihinde Partizan taraftar - ları; ATİF üyesi Augsburg derneğinin dola bını zorla alarak bazı dernek mallarına el koymuşlardır. Augsburg ve Çevresi Tür - kiyeli İşçiler Derneği olayla ilgili iki ki bildiri çıkarmıştır. Bunlardan biri ATİF üye derneklerine ve sempatan der - neklere diğeri ise Partizan dergisi ta - raftarlarına açık mektup olarak yazılmış - tır. Partizan taraftarlarına yazılan aç - ık mektubu olduğu gibi yayınlıyoruz. Ark - kadaşlar diğeri bildiride de olayı anlatı - yorlar ve protesto ediyorlar. Ayrıca der - nekten folklor elbiseleri, dia makinası ve dıaların da götürüldüğünü tespit ettik lerini belirtiyorlar. Bu bildiride belirt tiklerine göre Partizan taraftarları ey - lemelerini şöyle gerekçelendiriyorlarmış: "eskiden beri Partizan taraftarlarının bu derneğe maddi ve manevi kazanımları olmuş dernek Partizan'ın derneği imiş, Partizan siyasetini şimdi bazılarını savunmuyorlar - mış ve bunun için Partizancıların bu mal - ları götürmeleri haklı ve meşru imiş." Böylesi olumsuz bir olay protesto e - dilmeli ve ATİF içerisinde bu tip saldırı lara bir son verilmelidir.

PARTİZAN DERGİSİ TARAFTARLARINA AÇIK MEKTUP

Arkadaşlar, Derneğimizi bir çok anti-faşistler, de mokratlar ve devrimcilerin tanıdığı gibi hatta daha da çok sizlerde tanırınız. Ta nımaktan öte, Partizan taraftarı olan dey rimciler, derneğimizin yaşamasına, güçlen mesine vb. katkıda bulunurlardı. Lakin, gelinen bugünkü aşamada, bu iyi geleneğin devrimci dayanışmanın terk edilmek isten - diğini ve bu doğrultuda önemli adımları atıldığını üzülerek izlemekteyiz. Eskiden kendimize övgü payı çıkardığımız "Parti - zancı devrimcilerin derneklerimizi güçlen dirdiği" meselesi, örneğini vereceğimiz olaylarla geçmişin karanlıklarına mı gö - mülmek isteniyor acaba?

12.4.1981 tarihini hepimiz hatırlarsı - nız. Çünkü bu tarih, Partizan'ın iyi gele neklerinden birisinin daha terk edildiği başka bir olaya da denk gelmektedir.

Bugün ÇKP ve Çin devrimi şahsında ML' e inkarcılık (her şeyi ret) ve inatçılık (her şeyi kabul) temelinde iki cephele saldırılmaktadır. Inkarcılık cephesinin bir kanadını oluşturanlardan birisi de Dey rimci Halkın Birliği'dir. 11.4.1981 tari - hini, DHB bu saldırının yeni bir merhale - si yaptığında, ML'lerin görevi onlara mey danı boş bırakmamak, onları mahkum etmek - ti. Ve bu yapıldı. Ama biz, Partizan ta - raftarlarını bu meydana göremedik.

Partizan taraftarları, seminerlere kat - ılımlar için "eşit söz hakkı" gibi bir şart öne sürmez, kazanılan her dakikada, ML'ye saldırıyı geri çevirmeye çalışırlar dı.

Bizler bu seminerlerden birine Nürn - berg şehrinde katılırken, Partizan tara - ftarlarından bir kısmının "önemli işlerle" meşgul olduklarını, derneğimize saldırıp birçok eşyaları ve parayı çalacaklarını düşünemedik. Düşünemedik çünkü, devrimci derneklere gelse gelse faşistlerden saldı rımlar gelebilirdi. Yapılan saldırının iç yüzü ve götürülen eşya ile paraların tes - piti şöyle:

- Biz, 11.4.1981 günü Nürnberg şehrinde geç vakitte Augsburg'a döndük. Sabah der - neğe vardığımızda gördük ki, derneğin do - laba zorlanarak açılmış, ve tespit edebil diğimiz kadarıyla götürülenler şunlar:
- 1- Çeşitli kitaplar (100 ün üzerinde)
  - 2- Para kasası (çok para vardır zannıyla); 30-50 DM olması lazım
  - 3- Yayın organları parası (100 DM üzerin - de)
  - 4- Türkei im Kampf (sayısını kesin bilmi - yoruz) ve Türkiye'nin Gerçek Yüzü (30-40 adet)
  - 5- 10 veya 15 adet pankart ve sergi masa - sı

Bu kişilere sordüğümüzda, yapılan sal - dırının haklı ve meşru olduğunu söylüyor - lar. Ve şöyle gerekçelendiriliyor:

Yakın zamanda yapılan dernek genel ku - rulundan sonra, Dernek yönetim kurulu ne - den dernek demirbaşlarından bazılarını (daktilo, megafon ve teksir makinası) der nekten götürmüş mü?

Siyasetteki acizliğin böylesini ilk de fa görüyoruz. Acizleşmeseler, Dernek yön - tim kurulunun dernek demirbaşlarından so - rumlu olduğunu ve emiyete almakta hakkı olduğunu unutmazlardı. Dernek yönetim ku - rulu o eşyaları emiyete almaya idi şimdi nerede olacağı herkesçe açıktır herhalde. Bununlada kalmayan bu zavallı kabadayılar elimizde ve evlerimizde ne var ise zorla alacaklarmış!

Eşit söz hakkı demagojisini öne süre - rek, tartışmadan kaçma korkaklığının der - neğimize saldırı "kabadayılığı" ile kapat maya mı çalışıyorlar acaba bu zavallılar? Amaç bu ise yazık. Siyasi acizliğin ya rattığı hırçanlık, olsa olsa dayanışmayı baltalar, devrimciler arasında tartışma ortamını kaldırmaya ve düşmanlık tohumla rını yeşertmeye hizmet eder.

Biz, bütün Partizan taraftarlarımızı, bu olaya tavır takınmaya çağırıyor ve derne -

ğe ait olan şeylerin iade edilmesini isti - yoruz. Böylesi adı saldırılar, devrimci - ler arasındaki şiddet eylemlerinden kaç - ınılmak isteniyorsa (ki istenmelidir) ön - lenmelidir.

PROVOKASYON EYLEMLERİNDEN KAÇINALIM. BU TÜR EYLEMLERİ MAHKUM EDELİM. HALK GÜÇLERİNİN ÖNÜNDEKİ ENGELLER AŞILA - CAKTIR.

ATİF Üyesi Augsburg ve Çevresi - Türkiye İşçi Gençlik Derneği

Baştarafı 9. sayfa

eğer ATİF'de demokratik merkezîyetçiliğe uyacaksa, ATİF'in merkezi yayın organı MÜCADELE'yi dışarda da satmakla mükellef - tir. Eğer içinde beğenmediği şeyler varsa bunu ATİF/Yönetim Kuruluna yazılı olarak bildirme ve eleştirme hakkına sahiptir. Diğer yandan "kitleler devrimci - lerden soğur" şeklinde getirilen gerekçe de yanlış. MÜCADELE başından beri çe - şitli devrimci siyasetlerin (HK/Dev-Yol,) yanlış tavırlarını, karşı devrimci niteli ği taşıyan bazı somut tavırlarını her za - man eleştirmiştir. ATİF içinde hizipçi bir faaliyetin ortaya çıkmasının iyi bir şey olmadığı açıktır. Fakat bu hizipçi fa a liyet ATİF'in birliğini önemli ölçüde sarsmıştır ve bu konuda kitlelere doğru bilgi vermek gereklidir. Ayrıca ATİF/YK nun bugünkü tavrını doğru bulan bu arka - daşlar MÜCADELE gazetesinin her sayısının kendileri tarafından eskiden olduğu gibi dışarda satılacağını belirttiler.

Özür

Mücadele sayı 55 de sayfa 2 de teknik bir hata yapılmıştır. "Bizden olan kim, bizden olmayan kim" adlı yazının 5. parag rafında :

"Diğer taraftan ise, sanki Türk ulusu - na mensup işçilerin, köylülerin ve diğer emekçilerin tamamının cuntayı destekledi ği görünümünü vermek istiyor. Oysa herkes biliyor ki Türk ulusuna mensup binlerce devrimci, demokrat yurtsever bu faşist cuntaya karşı mücadele etmektedir." şeklindeki cümle;

"Diğer taraftan ise, sanki Türk ulusu - na mensup binlerce devrimci, demokrat, yurtsever bu faşist cuntaya karşı mücade - le etmektedir" şeklinde yazılmıştır.

Yazının anlamını değiştirdiği için bu düzeltmeyi yapmayı gerekli gördük. Okuyu - cularımızdan özür dileriz.

Mücadele Yazı Kurulu

Değerli arkadaşlar; Sizleri TİD/YK adına saygıyla selamlarım. ATİF üyesi TİD 9. Olağan Genel Kuruluna hoy geldiniz. Yönetim Kurulunun faaliyet raporunu sizlere sunmadan önce YK olarak bu Genel Kurula gidilme koşullarını açıklamak birincil derecede önem kazanmaktadır. Bizler, 1979 yılının Ekim ayında yönetime geldiğimiz gündün bu yana yaptığımız işleri; bu işlerin olumlu ve olumsuz yanlarını; tek tek YK üyeleri olarak hatalarımızı ortaya koymadan önce; bugün ATİF çatısında meydana gelen bir dizi olumsuzlukları ve bunun bizim derneği - mizdeki yansımalarını önce açıklıyacağız. Daha doğru bulmaktayız.

Arkadaşlar; Hepimizin şu veya bu ölçüde haberdar olduğu gibi, bugün ATİF içerisinde bir takım ayrışıklık başgöstermiş durumdadır. Bir grup arkadaş, federasyonumuz ATİF'in Yönetim Kurulunu tanıma iddialarını; ona güvnediklerini; ATİF/YK nun kitlelerden kopuk işler yaptığını ileri sürmekte ve bu temelde Olağanüstü bir ATİF Kongresi çağırma hazırlanmaktadır. Kitleler içerisinde ATİF/YK na güvensizlik yayan bu arkadaşlar, ATİF'in demokratik merkezîyetçilik ilkelerini çiğneyici bir takım eylemlere de girişmişlerdir.

ATİF/YK hakkında güvensizlik yayılması; bizim derneğimizde de bizim Yönetim Kurulumuzun karşı güvensizliğin yayılması şeklinde kendini göstermiştir. Biz sorunları önce ATİF düzeyinde ele alıp daha sonra derneğimize indirgeyeceğiz.

Önce ATİF/YK na karşı duyulduğu söylenen güvensizlik nereden ileri gelmektedir? Bu "güvensizlik" söylenildiği gibi ATİF/YK içinde çalışan arkadaşların başta başkan arkadaşın bir takım arkadaşların iddia ettiği gibi, yanlış uygulamalarından; demokratik merkezîyetçilik ilkesini çiğnediğinden, vs. mi ileri gelmektedir? Yoksa bu yayılan güvensizliğin kaynağı başka yerde mi yatmaktadır?

Arkadaşlar; Bizler, ATİF/YK hakkında yayılan güvensizlik iddialarının, ATİF/YK nu oluşturan arkadaşlardan kaynaklandığı görüşünde değiliz. Bugüne kadar daha doğrusu Şubat ortalarına kadar; ATİF'i teorik ve pratik olarak doğru bir şekilde yönlendirmeye çalışmış; bir takım hatalar dışında esas olarak bu yönlendirici görevini yerine getiren ve en önemlisi Şubat ortalarına kadar kendisine bu konularda hemen hiçbir eleştiri getirilmeyen ATİF/YK nasıl olmuştur, Şubat ortalarından sonra aniden "kitlelerden kopuk" "demokratik merkezîyetçilik ilkelerini çiğneyen"; "emirnameler yağdırılan" bir YK haline gelmiştir? Bu soruya cevap: "Kitle artık ATİF/YK na güvensiz" şeklinde verilemez. Sorunlar daha derindir. Bugün ATİF içindeki ayrışıklardan gerçekten hoşnut değilsek ve elimizden geldigince bölünmeleri engellemek istiyorsak; sorunları derinlemesine araştırmak görevimizdir.

Bizim görebildiğimiz kadarıyla durumun özü şudur: Bilindiği gibi; ATİF'e bağlı derneklerde; ATİF'in demokratik merkezîyetçilik ilkelerine uygun olarak belirli bir siyasi teşkilatın sempaticanları da çalışmaktadır. Ve bu siyasetin taraftarları ATİF'de çoğunluğu oluşturmaktadır. Gelişmeler içinde bu siyasi teşkilat içinde ilkesel temelde siyasi-ideolojik görüş ayrılıkları ortaya çıkmıştır. Bu ilkesel görüş ayrılıkları; bu siyasi teşkilatın sempaticanlarını karşı karşıya getirmiştir. Bu karşı karşıya gelme bir grup arkadaş tarafından olduğu gibi ATİF'e yansıtılmıştır. Bir grup arkadaş; kendi görüşlerini savunuyorlar diye bazı arkadaşlara karşı ATİF tüzüğünü çiğneyici tavırlar almışlardır. Bu tavırlar bazı yerlerde bizzat ATİF üyelerini (ATİF Genel Kurul belgelerindeki görüşleri savunan üyeleri) "ayrı görüş savunuyor" diye derneğe almamaya kadar varmıştır. Yine bu tavırlar, ATİF/YK denetiminde kurulan Hessen Kadınlar Kolu'nun çıkarmış olduğu bir gazetenin matbaadan çıkarılmasına kadar da varmıştır. ATİF'in tüzüğünü ve demokratik merkezîyetçilik ilkelerini çiğneyici bu tavırlar karşısında ATİF/YK tavrı takınmış ve böylece eylemlere girişenler uyarmıştır. Bunun akabinde ATİF/YK bu grup arkadaşlar tarafından bir takım suçlamalara maruz kalmıştır. Demokratik merkezîyetçilik kurallarını hatırlatan ve bu konuda kesin bir dille yukarıda anıttığımız olaylara karşı tavrı takınan ATİF/YK sefer kendisi (!) demokratik merkezîyetçilik ilkesini çiğnemeye suçlanmıştır. Ve bu temelde kitlelere yanlış şeyler anlatılarak, kitle içinde ATİF/YK na karşı güvensizlik yayılmıştır.

Görüşümüze göre; ATİF/YK hakkında yayılan güvensizlik temelsizdir. ATİF/YK seçildiğinden bu bölücü çalışmalar başgösterene dek ve bölücü çalışmalar başladıkdan sonra da bir takım hatalar yapmasına rağmen esas olarak demokratik merkezîyetçilik kurallarına uymuş ve kitlelerden kopukluğu bir yana kitlelerle iç içe ATİF'i teorik ve pratik olarak geliştirmek için elinden geleni yapmıştır.

Her şeyden önce şunu bir kez daha hatırlamak önemlidir ki; ATİF bir demokratik kitle örgütüdür. Biz böyle si bir örgüt içinde ayrı görüşleri savunan arkadaşların demokratik merkezîyetçilik kurallarına uyarak çalışmaya yapmalarını doğru olduğunu her zaman savunduk ve savunuyoruz. ATİF içerisinde hiç kimse "ayrı görüşleri savunuyor" diye bir başkasına derneğe girme yasağı gibi ambargolar koyamaz. Bu kesinlikle ATİF'in yapısıyla çelişen bir şeydir. Ve bugüne kadar bir çok oportunist grup tarafından getirilen "ATİF .. teşkilatının yan koludur" şeklindeki suçlamalara haklılık kazandırır ki; bu yanlıştır. Bundan dolayı ATİF'in tüzüğünü aykırı hareket eden kişileri veya dernekleri uyarırız, onlara karşı tavrı almada ATİF/YK nun bugün takındığı tavrı doğru bir tavrıdır. ATİF'i savunan bir tavrıdır. Bizlerin eğer ATİF'i; ATİF'in birliğini savunuyorsak destek lenemez gereken bir tavrıdır.

ATİF içerisinde çalışan siyasi teşkilat içinde var olan görüş ayrılıkları tartışılmalı; kim hangi görüşü savunuyor ortaya çıkmalıdır. Belirli görüşlerin temsilcisi bazı arkadaşlar tarafından; ATİF/YK nun çoğunluğu onlarla aynı fikirde değil diye; kitleler içinde ATİF/YK na asılsız suçlamalar getirilmesi; ATİF/YK na karşı güvensizlik yayması şeklindeki tavırlar yanlış tavırlardır; ATİF'i bölücü tavırlardır. Bu arkadaşların kitleler arasında yayması oldukları bu güvensizlik temelde ATİF Genel Kurulu çağrılmaları da yanlıştır. Çünkü belirttiğimiz gibi sorun; ATİF/YK nun yapması olduğu iddia edilen kötü (!) işlerde yatmaktadır; sorun bizzat ATİF içinde bugün ortaya çıkmış olan görüş ayrılıklarında yatmaktadır. ATİF/YK nun da doğru tespit ettiği gibi; bu görüş ayrılıkları derneklerde tartışılmalı; kitleler görüşlerden haberdar olmalı ve bu şekilde ATİF Genel Kuruluna gidilmelidir.

ATİF içindeki bu olaylar bizim derneğimize de olduğu gibi yansımıştır. Derneğimiz içinde de ATİF/YK na güvensizlik yayan arkadaşlarla aynı görüşleri paylaşan arkadaşlar; dernek YK na güvensizlik yaymaya başlamışlar ve derhal Genel Kurula gidilmesini talep etmişlerdir. Bu durumda dernek YK sorunu yukarıda ortaya koyduğumuz gibi koymuş; Genel Kurulumuzun bir oldu-bitti ye getirilmesini doğru olmadığını; aramızdaki görüş ayrılıklarının ortaya çıkması ve üzerindeki tartışılması gerektiğini savunmuş ve Genel Kurulumuzun ileri bir tarihte yapılmasını daha doğru olacağını getirmiştir. Bugün YK mu yine aynı şeyi savunmaktadır. Bazı arkadaşların getirdiği gibi mesele bize; YK muza karşı güvensizlik meselesi değildir. Sorunlarımız bu Genel Kurula görüş meyecektir. Sorunlar hala içimizde olacaktır. Aramızda (dernek üyeleri arasında) bir dizi görüş ayrılığı vardır. Fakat kimin neyi, neden savunduğu kitlemiş tarafından yeterli derecede bilinmemektedir.

Bu arada bizim YK olarak işlediğimiz bir hatanın üzerinde durmak gerekliedir. Biz kitlemi, kendini batıdaki bir takım gelişen olaylarla gösteren ATİF içerisindeki çelişkiler konusunda zamanında haberdar edemedik. Batıda olaylar başgösterince, bizim tavrımız şu oldu: 21 Marttaki ATİF/YK toplantısına katıldıktan ve somut olarak olaylar hakkında bilgi aldıktan sonra, durumu üyelerimizle görüşmek ve bunun için de ATİF/YK toplantısından sonra bir toplantı düzenlemeyi ve öyle de yaptık. Geçen Pazartesi toplantıyı düzenledik. Fakat daha biz kitlemize durumu anlatmadan bazı arkadaşlar; olaylardan çeşitli şekillerde haberdar oldular. Ve bir dizi olay dedikodu temeline yayıldı. Bu arada bizim YK muzun savunmadığı şeyler de dedikodu şeklinde bazı arkadaşlar tarafından yayıldı ve kitle içinde YK muza karşı güvensizlik geliştirildi. YK olarak; 21 Marttaki ATİF/YK toplantısını beklemeden, bildiğimiz ve elimizdeki imkanlar dahilinde kitlemize ulaşmamız daha doğru olurdu.

Derneğimiz içinde bazı arkadaşlar tarafından bize karşı güvensizlik yayıldığı ortadadır. Bu Genel Kurul bunu tartışmalıdır. Yönetim Kurulumuz güvensizlik nereden kaynaklanmaktadır? Bunu getirenler burada tavrı takınmalıdır.

Arkadaşlar; İşte bu koşullar altında Genel Kurulumuzun yapıyoruz. Bu koşullar bizler için zor koşullardır. Önümüzdeki dönem zor bir dönemdir. Fakat biz zorluklardan yılmamalıyız. Ve önümüzdeki dönem sorunlarımızı tartışmalı; görüş ayrılıklarımızı ortaya koymalı ve sorunlarımızı çözümlenmelidir. Bu dernek, 28 Martta bir Pazar toplantısı yapmıştır. Bu sorunların tartışıldığı o Pazar toplantısına katılan arkadaşlarımız şunu iyi bilmelidirler ki; o Pazar toplantısı esas olarak düşmanlarımızı; halk düşmanlarını sevindiren bir toplantı olmuştur. Çünkü o toplantıda bizler; devrimciler olarak birbirimize bağırarak, küfürleştik; ve bu olumsuz tavırlarımızla hakim sınıfların ekmeğine yağ sürdük. Bu toplantıda öğrenememiz gereken şeyler vardır. Bunlardan ilki; görüş ayrılıkları devrimci bir saygı ve dürüstlikle tartışılmalıdır. Biz tartışmalarımızı bu Genel Kurulda ve gelecekte böyle yürütmeliyiz. Amacımız; her zaman olduğu gibi bu Genel Kurulumuzda da hakim sınıfların ekmeğine yağ sürmek değil; devrimci birliğimizi göstererek onlara darbe vurmaktır.

İkinci arkadaşlar; Ekim 1979 dan bu yana faaliyetlerimizin kısa bir dökümünü yapmak istiyoruz; Biz YK olarak teorik ve pratik alanda elimizden geldiğince yönlendirici görevimizi yerine getirmeye çalıştık. Bunu yaparken bir çok hatalara da düştük. Amaçlarımızdan biri siyasi olarak ilerlemek; bu konuya önem vermiştik. Bu amaçla Pazar toplantılarında çeşitli seminerler düzenledik. Bu seminerleri Türkiye ve uluslararası alandaki meselelerle ilgili konulari içerecek şekilde düzenlemeye çalıştık. Son dönemde de ekonomik meselelerde seminerler vererek işçi sınıfının sömürsünün ekonomik temelini anlamaya çalıştık. Ekonomik meseleleri içeren bir dizi halinde hazırlanan bu seminerler son olaylardan dolayı yerinde kesilmek zorunda kaldı.

Seminerlerimiz çeşitli şekillerde aksadı. Bazı zamanlar bir takım eylemlere, merkezi eylemlere katılmamız seminerleri belli ölçüde aksattı. Fakat genel bakınca seminerlerimizin istediğimiz ölçüde sürekli olmasının asıl nedenini; bu dernek içinde bir takım üyelerimizin sorunlarının ortaya çıkmasında görüyoruz. YK muza karşı bir takım arkadaşlarımız, derneğe karşı bir tavrı için girişimler ve dedikodu temeline derneğimize ve derneğimizde çalışan aktif arkadaşlara karşı tavırlar geliştirmişlerdir. Bu tavırlar karşısında YK muz tavrı esas olarak derneğimizi savunucu; dedikodulara müsaade etmemeye temeline olmuştur. Bu temelde bazı arkadaşlar hakkında idari tedbir olarak üyelikten çıkarılma; derneğe girme yasağı koyma gibi tedbirler de alınmıştır.

YK muz bu olumsuzluklara karşı tavrı alırken zaman zaman sektörlizme düşmüştür. Dernekten uzaklaştırılan bir takım arkadaşlara karşı doğru tavrı alırken; diğer yandan dernek içinde bu arkadaşları savunan arkadaşlara karşı olumsuz tavırlar içine girmiştir. Hataylı işleyen arkadaşlarla; onları şu veya bu ölçüde savunup destekleyen arkadaşları da aynı olayın veya hatanın suçlusuyuz gibi görüşü ve dolayısıyla YK muz sektek tavırlar içine girmiştir. Ve YK muzun bu tavırları olumsuz, derneğimize belli ölçüde zarar veren tavırlar olmuştur. YK muzun tümünün işlediği hatalar dışında tek tek YK üyeleri de belli hatalar işlemişlerdir. Tek tek YK üyesi arkadaşlarımız kendi hatalarını ortaya koyup tavrı takınacaklardır.

Bu çalışma dönemi içinde bir takım tecrübeler de edinilmiştir. Bu tecrübelerden en önemlilerinden biri; kuskusuz kadın-erkek ilişkileri ve buna karşı takınılacak tavrı; dernek içinde var olan dedikodu şeklinde gelişebilecek şeylerin kamuoyuna en kısa zamanda açıklama gerektiği görüşü idi. Tecrübeler göstermiştir ki; dernek içinde var olan bir takım gelişmelerin kapalı kapılar ardında çözülmesi ilerde çok büyük problemler yaratmaktadır. Dedikodu olarak gelişebilecek olayların önünü kesmek için en doğru yol; bunları kitleye açıklamak ve tavrı takınmaktır. Başka öğrendiğimiz bir şey de; ispatsız iddialara izin verilmemesi; böyle iddiaların sahiplerinin iapata davet edilmesi; yoksa teşhir ve teccit edilmesi gerektiği idi.

Eylemlerimize gelince; bunları kısaca şöyle sıralayabiliriz: K. Maraş katliamını protesto gecesi, Çorum katliamına karşı yürüyüşümüz, devrim şehitlerini anma gecesi ve 12 Eylül faşist cuntasının protesto etmek için yapılan bir dizil eylem içinde açlık grevi, 1 Mayıs işçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele gününde yapılan enternasyonal gece ve yürüyüş, 8 Mart uluslararası kadınlar gününü anma toplantıları ve ayrıca ATİF'in merkezi eylemlerine katılmalar.

Genel olarak bu eylemlerimiz değerlendirdiğimizde bir dizi hataların ve eksikliklerin rağmen esas olarak olumlu diyebiliriz. En olumlu eylem olarak açık grevimizi değerlendirebiliriz. Eksikliklerimiz ve hatalarımız esas olarak eylemlerin organize edilmesinde; güvenliğin sağlanmasında ve kolektif çalışmanın yeteri kadar yerine getirilmesinde yoğunlaşmıştır.

YK olarak Federasyonumuz ATİF/YK ile ilişkilerimiz ise esas olarak olumlu olmuştur. Verilen görevler yerine getirilmeye çalışılmıştır. Ve esas olarak başarılıdır. Tüm merkezi eylemlere gücümüz oranında katılmaya çalıştık. Ancak federasyonumuz Yönetim Kurulunun eylemler üzerine zaman zaman ani kararlar alması; iyi organize edilmeden eylemlerin gerçekleştirilmeye çalışılması; eylemlerimizde bazı aksaklıklara yol açmıştır. Örneğin esas olarak olumlu değerlendirildiğimiz açıklık grevimiz; alınan ani kararlar üzerine 10 gün içinde hazırlanmaya çalışılmış; bu da yeterli propagandanın yapılmasını belli ölçüde engellemiştir.

Biz TİD olarak Augsburg'da tutuklu 74 arkadaş için TÖD/BB nin 560 DM lik bağışı dahil 4470 DM bağış topladık. Bu rakam Batı Berlin'de yüzbinlerce üzerinde Türkiye'yi gözönüne alırsak oldukça az bir bağıştır. Bu konuda YK muzun yeterli bir önderlik getiremediği açıktır. Üyelerimiz de buna gereken önemi vermişlerdir.

Arkadaşlar; Genel olarak toparlayacak olursak;

-YK muz esas olarak olumlu bir çalışma yürütmüştür.

-YK muz ve bir çok dernek üyesi ve aktif arkadaşların yeni, tecrübesiz olmalarından dolayı kolektif çalışmada yeterli derecede başarılı olamamıştır.

-YK muz enternasyonal alanda yabancı örgütlerle ilişkide eskiye nazaran bir ilerleme göstermiştir.

-YK muz elinden geldiğince dernek içinde eleştiri-özeleştiri mekanizmasını işletmeye çalışmış fakat dönem dönem de sektörlizme düşmüştür.

-YK muz üyelerle sıkı bir bağ kuramamış; aile ziyaretlerini yeterli derecede organize edememiştir. Önümüzdeki dönem bu noktalara dikkat edilmelidir.

Arkadaşlar; Bu Genel Kurul burada yeni bir yönetim kurulunu görevle getirecektir. Bu yeni yönetim kurulu önümüzdeki çalışmaların zorluğunu gözönüne almalı; içimizdeki görüş ayrılıklarını ortaya çıkararak, dedikodu değil belgeler temeline tartışılması için imkanları yaratmalıdır. Bizler, devrimci saygıyla ve devrimci dürüstlikle yürütülecek tartışmaların ve tüm çalışmaların bizi ileri götüreceğine inanıyoruz ve yeni seçilecek yönetim kurulunun bu temelde çalışmalarını sürdürmesini diliyoruz.

TİD/BB Yönetim Kurulu

11/4/1981

ve Yönetim Kuruluna suçlamalar getir meye devam ettiği halde ve diğer bir bölümü de tutarlı bir özeleştiri yapmadığı halde, çoğunlukla bu arkadaşların üyeliğe alınmasını kabul etti. Geçmişte Yönetim Kurulunun bu tek tek arkadaşlara uyguladığı idari tedbirleri doğru bulanlar, Genel Kurul'da özeleştiri vermeyen bu arkadaşları üyeliğe kabul etmekle ilkesiz bir tutum içine girdiler.

Daha sonra Yönetim Kurulu faaliyet raporunu okudu. Bu rapor aşağıda olduğu gibi yayınlanmıştır.

Görüldüğü gibi bu raporda Yönetim Kuruluna güvensizlik yayan arkadaşlara güvensizliğin nereden kaynaklandığını açıklamaları için somut sorular sorulmuştu. Yapılan uzun tartışmalarla rağmen bu güvensizliğin nedeni Genel Kurul'da doğru dürüst açıklanmadı. Ortaya çıkan sonuç şu idi ki; Yönetim Kuruluna, ATİF/Yönetim Kurulunun ATİF içerisindeki hizipçi faaliyete karşı tavrını esas olarak doğru bulduğu için güvenilmiyordu!!

TİD içerisinde aktif çalışan arkadaşlar konusunda Genel Kurul yanlış bir karar aldı. Batı Berlin'de belirli bir çalışma yapan Türkiyeli Öğrenciler Derneği (TÖD/BB) geçen sene, ATİF ve ATÖF'ün mesleki temelde örgütler olmadığı; ATİF ve ATÖF'deki arkadaşları bir araya getiren esas sebebin onların Türkiyeli ve anti-faşist anti-emperyalist olmasından ileri geldiği ve dolayısıyla da öğrenci arkadaşların işçi derneği içinde örgütlenme imkanlarının var olduğu ve somut olarak Batı Berlin'de de öğrencilerin işçi derneği içinde örgütlenmelerinin daha doğru olduğu anlayışı ile feshedilmişti. Öğrenci derneğinin feshinden sonra da öğrenci arkadaşların işçi derneği içinde çalışmaları aktif olarak katılmışlar ve belirli bir aidaat da ödemişlerdi. Genel Kurulda bu konuda yapılması gereken TİD tüzüğünü belli noktalarla değiştirerek öğrenci arkadaşların önümüzdeki dönemde işçi derneğinin üyesi olmalarını sağlamaktı. Bu açıdan Genel Kurulda tüzük değişikliği önerisi getirildi. Fakat bu öneri çoğunlukla red edildi. Böylelikle TİD içerisinde; Genel Kuruldan Genel Kurula gelip oy kullanılan sonra da bir sene ortalıkta gözükmeyen üyelerden çok daha aktif çalışan, derneğin gelişmesine hizmet eden öğrenci arkadaşların, TİD'in siyasetini belirleme hakları olduğu Genel Kurul tarafından red edilmiş oluyordu.

TÖK/YD nin mesleki temelde bir örgüt olmadığı, dolayısıyla TÖK/YD içindeki öğrencilerin, belli yerlerde somut duruma göre TÖK/YD ile aynı nitelikte olan anti-faşist anti-emperyalist işçi derneklerinde örgütlenebileceği anlayışı, TÖK/YD Kuruluş Kongresinde onaylanan kongre raporu ve programa ters düşmeyen bir şeydir. Buna rağmen Genel Kurul'da bulunan ve Di-vanı yürüten arkadaşlardan biri olan TÖK/YD Yönetim Kurulu başkanı arkadaş; Genel Kurulda öğrencilere yapılan bu haksızlığa "ilerde bu konularda yeni anlayışımız çıkacak" gerekçesiyle göz yummuştu. Tök/YD Yönetim Kurulu başkanının, bu konuda Tök/YD içinde yapılan tartışmalardan ve alınan kararlardan haberi yokmuş gibi bir tavrı alması doğru bir tavrı değildir. Öğrenciler için yapılan bu haksızlık -tan sonra Genel Kurul, Yönetim Kurulunun mali raporunu görüşmüştür. Bir komisyonun raporu inceleme kararı alınmıştır.

Daha sonra yeni bir Yönetim Kurulu seçilmiştir. Son olarakta Genel Kurul, ATİF Yönetim Kurulundan, en kısa zamanda ATİF Kongresini çağırmasını talep eden bir bağlayıcı karar almıştır.

TİD içindeki son gelişmeler ise şöyledir. TİD yeni Yönetim Kurulu, 25/4/81 de bir açık Yönetim Kurulu toplantısı yapmıştır. Bu toplantıda MÜCADELE gazetesinin durumu üzerine de tartışılmıştır. Yönetim Kurulu üyeleri; MÜCADELE Sayı:55 in hizip konusunda takındığı tavırla hemfikir olmadıklarını belirtmişlerdir. MÜCADELE'nin satışı üzerine de tartışılmıştır. MÜCADELE'nin satışı konusunda Yönetim Kurulunun kararı şudur: Yönetim Kurulu gazete üyelerine ve dernek dışındaki arkadaşlara elden ulaştırılacak ve üzerinde tartışılacaktır. MÜCADELE'nin dışarda geniş kitleye satılmasında ise, Yönetim Kurulu somut olarak gazetenin içeriğine bakacak ona göre satış satmama kararı alacaktır. Yani Yönetim Kurulu istediği gazete üyelerini dışarda satacak istemediğini satmayacaktır. Gerekçe ise şudur: MÜCADELE Sayı:55 de devrimciler (bugün ATİF içinde hizipçi faaliyet yürütenlere) karşı çok kötü şeyler yazılmıştır. Eğer bu gazete geniş çevrede dağıtılsa, kitleler "devrimciler birbirine küfür ediyor" diyecek ve devrimcilerden soğuyacaktır.

Yönetim Kurulunun bu kararına TİD için de ATİF/Yönetim Kurulunun hizip konusunda takındığı tavrı esas olarak doğru bulan bir çok üye karşı çıkmıştır. Bu arkadaşlar şunu getirmişlerdir: Yönetim Kurulu

Devamı 8. sayfada

KABD (Almanya Komünist İşçiler Birliği) adlı örgüt; Rote Fahne (Kızıl Bayrak) adlı yayın organının Ocak 1981 sayısında Türkiye bir makale yayınlıyor; ATİF'i bölücülük, sekterlik ve küçük burjuva milliyetçiliği ile suçladı. KABD sözü geçen yazıda; ATİF'in KABD'nin bir toplantısında dağıtılan ve KABD'nin siyasetini eleştiren bir bildiriden alıntılar yapıyor. Aşağıda polemik doğru kavranması için ATİF'in söz konusu bildirisini ve KABD'nin buna cevabını tam metin yayınlıyoruz. (1)

Bildirilerden

Görüldüğü gibi KABD'nin ATİF'e getirdiği temel suçlama; ATİF kendi içinde Türkiyeli işçileri barındırıyor için, milliyetçilik ve bölücülük suçlamasıdır. KABD'ye göre Almanya'daki Türkiyeli işçiler Alman işçi sınıfının bir parçasıdır; bu yüzden de onlar, Alman işçileri ile birlikte örgütlenmelidir. ATİF gibi bir örgütlenmeye gerek yoktur! KABD bizi milliyetçilikle suçlarken, kendisinin gerçek milliyetçi

olduğunu açığa veriyor. O aynı "Türk faşistlerinin Türkiye'de yaşayan herkes Türk'tür" mantığını işleterek, Almanya'da çalışan her işçi Alman işçi sınıfının bir parçasıdır diyor. Biz hayır öyle değildir diyoruz. Almanya'da yaşayan her işçi Alman işçi sınıfının parçası değildir. Almanya'da yaşayan her işçi Uluslararası işçi sınıfının bir parçasıdır; uluslararası işçi sınıfının bir parçası olması dışında her işçi kendi ülkesinin işçi sınıfının bir parçasıdır. B. Almanya'daki Türkiyeli işçiler için durum somut olarak şöyledir: Bu işçilerin önemli bir bölümü Türkiye'ye geri döneceklerdir. B. Almanya'da geçici olarak bulunmaktadırlar. Bu işçiler açısından kendi ülkeleri geçici olarak burada olsalar da Türkiye'dir. Bunlar Türkiye devriminin doğrudan parçasıdır. Bunların Türkiye devrimini desteklediği birinci görev olarak bayrağına yazan kendi özel örgütlerinde örgütlenmeleri, milliyetçilik değil ihtiyaçtır.

Türkiyeli işçilerin bir bölümü ise artık B. Almanya'ya yerleşmiştir. Bunların Türkiye ile fazla ilişkisi kalmamıştır. (Oradan gelmiş olmaları öte). B. Almanya bunların kendi ülkesi haline gelmiştir. Bunlar Enternasyonal işçi sınıfının parçası olmanın ötesinde, Alman işçi sınıfının parçasıdır. Bunların devrimi Alman örgütlerinde örgütlenmesi doğrudur.

ATİF kendi içinde, birinci tip Türkiyeli işçileri örgütlemektedir. Bu tip bir örgütlenme ihtiyaçları ve devrimci ilkelele uygun bir örgütlenmedir. Yabancı işçileri, devrimcilik adına hemen Alman işçi sınıfının parçası ilan edenler; bunu hangi amaçla yaparlarsa yaparsınlar, objektif olarak sosyal sövendirler!

Dipnot 1: ATİF'in bildirisini aşağıda yayınlamıştık KABD'nin bildirisini için 12. sayfaya bakınız.

ATİF'in bildirisini

KABD Türkiye Halkının Halk Demokrasisi ve Bağımsızlık Mücadelesini Nasıl Destekliyor?

KABD (Almanya Komünist İşçiler Birliği) ile neden tartışıyoruz?

Demokratlar, anti faşistler, anti emperyalistler, devrimciler!
Batı Alman örgütü "Almanya Komünist İşçiler Birliği, KABD" geçmişte bize belirlenen politik sorunlarda ve olaylarda anti emperyalist bir eylem birliğinin oluştuğuna tekli ile karşımıza geldi. Ama ne yazık ki, şimdiye kadar KABD ile yaptığımız ortak çalışmaların deneyleri diğerlerinin yanında,
- Türkiye'deki demokratik halk devrimine karşı tavır sorununda,
- B. Almanya'daki anti emperyalist dayanışma çalışmalarının çizgisini ve yürütülmesi sorununda çözümlenemeyen görüş ayrılıklarının bulunduğu ortaya koydu. Bundan dolayı, bütün anti emperyalistlere bu görüş ayrılıkları konusunda bilgi vermek sorunlu ve bizim yitkimsizliğimiz olmuştur.

KABD'nin Eylem Birliği anlayışı anti emperyalist dayanışmayı zavıflatmaktadır.

KABD'nin yeminli "ortaklaşa mücadele birliğinin sağlanması" (Rote Fahne 19/80 s. 3) nasıl görüldüğünü daha kısa bir zaman önce bedemizde hissettik. KABD, ATİF'i Stuttgart'ta bundan kısa bir süre önce, Türkiye'deki askeri faşist darbeye karşı bir eylem birliğine davet etti. Eylem birliği görüşmelerinde bizim için anlaşılabilir olan teklif, eyleme katılan bütün örgütler için ajitasyon ve propaganda da serbestlikti. KABD'in bu teklif açıkça tehdit edici idi, böyle ki biz bundan vaz geçmeyince yürüdüğü tereddüt etmeden iptal ettik!

Demokratlar, anti faşistler, devrimciler, bu örnek neyi gösterir?
Bu yalnızca KABD'nin enternasyonal dayanışma anlayışının yanlışlığını, onun parlık yıldızlarla görüş ayrılıklarını gözleyen eleştirisi bir "dayanışma" anlayışını göstermektedir. Dahası, bu KABD'nin çizgisinin açıkça tartışılmasından korktuğunu göstermektedir. Bunun neden böyle olduğunu, onun Türkiye'deki demokratik halk devriminin görevleri karşısındaki tavrını açıkça göstermektedir. KABD'nin Türkiye ile ilgili tavırlarıyla tartışma, bizim bu tartışmadan ve kendi çizgimizi ortaya koymaktan caymaması ve caymamız gerektiğini de göstermektedir.

KABD 12 Eylül darbesinden önceki Türkiye'deki faşist baskıya masur göstermektedir.

KABD, Türkiye'de toprak ağalarının ve kompradorların rejiminin askeri darbeye kadar parlamenter demokrasi olduğunu iddia etmektedir. "Askeri diktatörlüğün kurulması ile parlamenter demokrasinin kalıntıları ortadan kaldırılmıştır." (RF, 19/80, s.11 2. st.)

KABD burada, darbeden önce Türkiye'de bir parlamenter ve birbirleriyle rekabet eden çeşitli partiler olması gerçeğine yalvarmaktadır. Bu partiler ama, birbirleriyle devlet iktidarı için dalagan ve bunu "demokrasi" için mücadele olarak göstermeye çalışan kompradorların ve toprak ağalarının faşist kitlelerinin çıkarlarının politik temsilcileridir. Özellikle Boevit'in CHP'si halkı "büyük bir demokrasiyi muhafaza edilmesi" mücadelesi demagogisi ile kandırmaya ve devrimci mücadeleden sapmaya çalıştı. KABD, bu partilerin demagogisini kitleler önünde açıkça çıkarmaz, faşist diktatörlüğü, "parlamenter demokrasinin kalıntıları" olarak miteleyerek onlara yardım etmektedir. Ama KABD, hakim sınıfların "parlamenter demokrasisi" maskesi altında faşist diktatörlük uygulamalarını, Kontr-gerilla, MIT, MHP ve onun yan örgütlerini halkımızın mücadelesini bastırma için harekete geçirdiğini unutturamaz. Onlar binlerce anti faşist, devrimci ve komünist katlettiler. Emperyalistlerin Türk usakları, bosulan hüzarları yeniden sağlamak için, çocukları duvarlara çivilemek, ve 812 kadınlara tecavüz etmek gibi en iğrenç suçları işleyen mekten bile kaçınmadılar. Bütün bunlar halkımızın mücadelesini durduramadı.

Aksine onun kinini sınırsız bir şekilde yükseltti, böyle ki, sıkıyönetim bile bastırma sürdürmek için yetersiz bir araç oldu.

Bu gerçeklerin tersine KABD şöyle yazıyor: İlk defa, generallerin darbesi ile "hakim sınıf", "parlamenter aldatmacanın yerine askeri diktatörlüğün açık şiddetini ya da faşist bir diktatörlük biçiminde açık şiddet getirdi" (a.y. s.1)

KABD meseleyi şöyle koyuyor ki, sanki emperyalizm ve Türk hakim sınıfları halkın çıkarlarının haklı talepleri için mücadelesini ilk defa askeri darbeden bu yana açık şiddetle bastırıyor. KABD, "parlamenter ve hükümetin... sorumlu faşistleri gizlediğini..." (a.y. s.11 st.4) iddia ettiğinde, askeri darbeden önce kompradorların ve toprak ağalarının faşist egemenliğinin aracı olan hükümeti ve parlamenteriyi korumaktadır.

KABD faşist rejimin ve faşist kliklerin "demokrasi" maskesini alacağı edeceğine, sadece sivil ceterleri, boskurtlar faşisttir, parlamenter ve hükümet sadece bunları gizlemiştir; ama biszat günlük politik çin gayetlerden, katlanılardan, ulusal baskı-

dan, işkenceden ve sıkıyönetimden dolayı suçlu değildir. KABD, biszat faşist orduyu ve polisi aklamaktan bile geri kalmamaktadır. Askeri darbeden önceki polis ve ordu üstüne şöyle yazmaktadır:

"Birçok mensubu faşistlere sempati duyan polis ve ordu, ... faşist terör komandanları hergün komünistlere, sendikacılara ve sosyalistlere saldırdığında bir şey yapmadılar." (a.y. s.11 st.4)

KABD'ye göre askeri darbeden önce ordu ve polis "mensupları" sadece faşistlere sempati duymuştur; yani biszat ordu ve polis faşist değildir. Bu, Türkiye'de faşist diktatörlüğün em önemli unsurları olan, halkın devrimci mücadelesini en vahşi şekilde bastıran, anti emperyalistleri, anti faşistleri ve devrimcileri tutuklayan, işkence eden ve katleden, halkı dışa vırtmayı ve onun mücadelesini yoketmeyi umdukları askeri darbeye kadar terörü sürrekli olarak artıran faşist polis ve ordunun sınırsız derecede aklanmasıdır. KABD bunun yerine, sivil faşistlerle ve faşist devlet mekanizması, ordu ve polis arasındaki "iş bölümü" teşhir etmeden ve buna karşı mücadele etmeden, orduyu "bir şey yapmayan" yalnızca faşist komandoları koruyan seyirci gibi göstermektedir. Gerçek şudur ki, gerek parlamenter gerekse de ordu ve polis aynı efendiye hizmet etmektedir. Hem parlamenter, hem de ordu ve polis Türkiye'deki faşist hakim sınıfların - komprador burjuvası ve toprak ağalarının - faşist egemenliklerini devam ettirmenin araçlarıdır. Bugün parlamenterin dağıtılması, sadece hakim sınıfların Türkiye'deki faşist düşeni artık demokrasi maskesi ile gizlemeyeceklerini göstermektedir.

KABD, Türkiye'de devrimin demokratik aşamasını atlamaktadır.

KABD, Türkiye'deki ilişkiler üzerine şöyle yazmaktadır: "Türkiye'de ekonomik ve politik krizler kökleri birincisi biszat Türkiye'deki kapitalist sistemde (kırıktı feodal kalıntıları birliğinde), ikincisi emperyalizme bağımlılığa yatkındır." (a.y. s.11 st.2)

KABD, Türkiye'nin dünya kapitalist sisteminin bir parçası olmasına ve Türkiye'de kapitalizmin olmasına dayanmaktadır. Ama, Türkiye'deki sistemi kapitalist olarak tanımladığında Türkiye'nin gelişmiş bir kapitalist ülke olmadığını ve Türkiye'de şimdiki devrimin "kapitalist sisteme" yönelmediğini, aksine komprador kapitalizme, emperyalizme bağımlılığa yönelmediğini inkar etmektedir. Bundan dolayı Türkiye'deki devrim iki aşamalı, anti-feodal ve anti-emperyalist mücadelesinin birliğidir. Anti-emperyalist mücadelenin yanında devrimin bir görevi de tarım devrimiyale feodal sınıfların ve baskının parçalanmasıdır. Sadece "karda feodal kalıntıları" var olmanakta, aksine feodal sınıfların ve baskı komprador burjuvası ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğün önemli bir bölümünü ve emperyalizmin kırıkları belkemiğini oluşturmaktadır. Türkiye'deki devrimin bu önemli özünü, anti-feodal mücadeleyi ve bunun anti-emperyalist mücadeleye bağını KABD gözlerden gizlemekte ve bunun yerine şunun propagandasını yapmaktadır:

"Yalnızca sosyalizm Türkiye'deki sürekli krizi yok edebilir. Ve devrimin hedefi "politik bağımsızlık ve Türkiye'de sosyalizmin inşasıdır." (a. y. s.11 st.5)

KABD basit bir şekilde kendisinin devrim konusundaki bilimsel kalıplarını ve tavırlarını Türkiye'ye uygulamakta, Türkiye'deki anti-feodal, anti-emperyalist mücadeleyi direk hedefinin sosyalizme değil öncelikle halk demokrasisi ve bağımsızlık olduğunu inkar etmektedir.

KABD Türkiye'deki ulusal baskıya inkar etmekte ve Türk hakim sınıflarının milliyetçiliğini desteklemektedir.

KABD'nin "Rote Fahne" (Kızıl Bayrak) dergisinde sürekli olarak tekrarladığı merkezi sloganlardan birisi şudur: "Türk halklarıyla dayanışma!" (a.y. s.1, 3,11) KABD için Türkiye'de sadece "Türk halkları vardır. Türkiye'de sadece Türk ulusunun değil, onun yanında Kürt ulusunun ve diğer bir dizi milliyetin yaşadığını KABD her halde bilmelidir. Türk olmayan ulusların ve ulusal azınlıkların nüfusu, Türkiye nüfusunun % 30 unu oluşturmaktadır. Kürt ulusu ve diğer ulusal azınlıklar onlara hiç bir hak tanımayarak aksine ulusal baskıya karşı direnişlerini kitle katliamları ve soy kırımalarıyla bastıran Türk hakim sınıfları tarafından ezilmektedirler. Türk hakim sınıfları, Türk ve Kürt işçi ve köylülerinin Türk hakim sınıflarının iktidarına karşı omuz omuza dayanışma için mücadele etmelerini önlemek için Türk ulusundan emekçileri, Türk milliyetçiliğini ve ulusal gurur sehiriyale zehirlemeye çalışmaktadır. Bu ulusal demagogi KABD'yi beslemektedir ve Türk halkını Kürt halkına ve diğer ulusal azınlıklara karşı kıskırtmada yardımcı olmaktadır.

"Asimilasyon politikası" ile Kürt ulusunu tümden yok etmek isteyen Türk hakim sınıfları gibi KABD de kısa yoldan ezilen ulusların ve ulusal azınlıkların Türkiye'de varlığını inkar etmektedir. Çünkü ona göre yalnızca örneğin Kürt halkını da içine dahil ettiği "Türk halkları" vardır. Bundan dolayı "Rote Fahne" de ulusal bas-

kıyı teşhir eden ve Kürt ulusunun ayrılmaması dahil kendi kaderini tayin hakkını savunun bir alıntı aramak boşunadır. Neden? KABD'nin mantığına göre Türkiye'de ezilen uluslar ve ulusal azınlıklar yoktur, yalnızca "Türk halkları" vardır.

KABD Türkiye'de halk kitlelerinin halk demokrasisi ve bağımsızlık için mücadelesinin yerine işletmelerdeki reformist mücadeleyi geçirmektedir.

KABD hakim sınıfların ve emperyalistlerin neden askeri darbeye baş vurduğunu şöyle açıklıyor:

"Türkiye'deki durum bir iç savaşa benzetilebilir. Sanayi işletmelerindeki toplumsal ve politik haklar uğruna grev dalgaları dimnedi." (a.y. s.11)
Bugün Türkiye'de devrimci kriz giderek yoğunlaşarak ve demokratik halk devrimini gündemde iken, KABD halk kitlelerinin kendisini ezenlerin hepsine karşı verdiği devrimci siyasal mücadeleyi "toplumsal ve politik haklar" uğruna "işletmelerdeki mücadeleyle sınırlandırmak, devrimin yerine reformları geçirmek istemektedir. Ama Türkiye'de halk kitlelerinin mücadelesi, bir bütün olarak toprak ağalarının ve kompradorların faşist düzenine, emperyalist baskı ve sömürüye karşı yönelmektedir. Çeşitli mücadeleler - işçilerin haklı talepleri için, köylülerin toprak ve özgürlük için, emekçi kitlelerin bütün tabakalarının baskıya ve sömürüye karşı, ezilen ulusların, özellikle Kürt ulusunun ulusal baskıya karşı mücadelesi, hep birlikte faşist düzene ve emperyalist baskıya karşı halk demokrasisi ve ulusal bağımsızlık için bir saldırdır birleşir.

Türkiye'de hakim sınıfları ve onların emendilerini bazı "reformlar" için mücadele değil, aksine faşist düzene karşı, demokratik halk devrimini için mücadele korku ya saldı! Faşist generaller bunu önlemek için darbe yaptılar. Bunu inkar edenin Türkiye gerçeğinden haberi yoktur.

Yabancı devrimcilerin B. Almanya ve Batı Berlin'deki görevleri konusunda da KABD tamamen yanlış bir çizgiye sahiptir.

KABD'nin talebi şudur: "Yabancı ve Alman arkadaşlar -aynı şifre, aynı düşman, aynı mücadele!" (Rote Fahne 8/80 s. 12 de 1 Mayıs için slogan)

KABD sahtekara daha sonra bu sloganın yerine getirilmesinde değişik katkılarının inkar etmek için, bütün ülkelerin proletaryasının ortaklaşa görevleri dünya emperyalizmine karşı mücadele olan dünya proletaryasının parçası olduğunu gerçeğinden hareket etmekte ve böylelikle yabancı işçilere "birlikte mücadele" teziyle Batı Alman emperyalizmine karşı mücadeleyi burada, B. Almanya'da baş görev olarak dikte ettirmek istemektedir. Bu hatta, yabancı işçilerin B. Alman örgütlerinde ezilmeye kadar gitmektedir.

KABD, Türkiyeli işçilerin büyük bir çoğunluğunun geçici olarak burada olduğunu, ülkelerine döneceğini ve bu anlamda Türkiye devriminin ayrılmaz bir parçası olduğunu anlamamaktadır. Türkiye'deki devrim işçi gücünün nedenlerini de ortadan kaldıracaktır. Bundan dolayı Türkiye'li işçilerin görevi Türkiye'deki devrimi sonuna kadar desteklemektir. Bunu yapmak için, devrimci işçilerin kendi örgütleri içinde örgütlenilmesi biripik yoldur. Somut olarak: Türkiyeli işçiler B. Alman işçi sınıfının bir parçası değildir. Onlar Türkiye işçi sınıfının ve uluslararası proletaryanın bir parçasıdır. Elbet te ki onlar ve diğer yabancı işçiler burada, B. Almanya'da B. Alman emperyalizmine karşı mücadele etmektedirler ve Alman arkadaşlarıyla artan baskıya sömürüye karşı ortaklaşa mücadele şüs konusu olduğu zaman seyirci kalmamaktadırlar, tersini yapmaktadırlar.

Aslında aşırılık bunun tam tersidir: B. Almanya'daki Türkiyeli demokratlar, anti faşistler, anti emperyalistler ve devrimciler ilk planda Türkiye'deki devrim tüm gücüyle desteklemek sorundadırlar. Bu aynı zamanda B. Alman emperyalizmine karşı da yönelmektedir ve B. Alman emperyalizminin sınırlı mücadelesini karşı mücadeleye onlara destek demektir. Ama KABD önce "kendi" ülkesinin çıkarlarında ısrar etmekte ve bu arada rahatlıkla Batı Alman emperyalizmi tarafından ezilen halkların mücadelesini "unutturmaktadır".

Ama sadece bu açığı kırmıyor! Aksine, KABD "tekellere karşı mücadele" den söz ettiği zaman B. Alman emperyalizmine karşı devrimci mücadeleyi kastetmemekte, dahası yabancı işçilerin mücadelesini ekonomik reformlar için sınırlı mücadeleye indirgemeye çalışmaktadır. Bu yalın (1980 yılı çn.) başlarında "Rote Fahne"nin son derece utangaç bir tarzda şu talebi öne sürmesi durumu iyice açıklar: "Afganistan dolayısıyla ücretlerden vaz geçmek yok!" (RF 2/80 s.1)
Ya da Türkiye'deki faşist darbeden sonra Küstah bir tarzda okuyucularına: "Rote Fahne'ye darbenin işletmelerdeki etkisini bildirin" (RF 19/80 s.3) diye hitap ettiğinde.
Bu şekilde ancak ufak, en ufak reformlar uğruna mücadeleyi uluslararası işçi sınıfının dünya emperyalizmine karşı ortak mücadelesinin çıkarlarının üstüne koyan bir

kişi konuşabilir. Ve bunun için bir de yabancı işçileri kullanmak istemek, onları gerçek görevlerinden alıkoymak başka bir anlama gelmez.

KABD Enternasyonal dayanışmayı yarına erdirmektedir.

Türkiyeli işçiler sadece burada, B. Almanya'da çalışıyorlar ve yaşadıkları, yani burada da ezildikleri ve sömürüldükleri için B. Alman emperyalizmine en büyük düşmanlarından birini görmektedirler. Aynı zamanda B. Alman emperyalizmi Türkiye halkını büyük ölçüde ezdiği ve sömürdüğü Türkiye'nin ham maddelerini yağmaladığı ve kompradorların ve toprak ağalarının iktidarını bütün araçlarla ayakta tuttuğu ve desteklediği için. Bundan dolayı Türkiyeli işçilerin ve B. Alman arkadaşlarının ortaklaşa mücadelesi sadece B. Alman emperyalizmine karşı bir mücadele, sövencime ve yabancı düşmanlığına (yabancı devrimcilerin baskı altında tutulması ve taahhüt altına uğratılmasına) karşı politik bir mücadele olmalıdır, aynı zamanda, Türkiye'de demokratik halk devrimini destekleyen bir mücadele olmalıdır.

KABD'nin böyle bir görevi nasıl yaklaştığı, RJVD (KABD'nin gençlik örgütü) nin 23.2.80'de Köln'de yapılan, Türkiye'deki faşizme karşı bir yürüyüş dolayısıyla çıkarıldığı bildirideki aşağıda slogan açıkça göstermektedir:

"Alman ve Türk işçileri-Dayanışma Bugün: Federal Almanya'da ücret soygunu ve işten atılmalara karşı, 35 saatlik iş haftası ve tam grev hakkı için!
Yarın: Eğer gerekirse Türkiye'den elinizi çekin!"
Bundan dolayı KABD'ye açıklığından dolayı teşekkül etmek gerekir; çünkü burada gerçek amaçlarını ve niyetlerini açığa vurmaktadır. B. Alman işçi sınıfının enternasyonalizme ruhuyla eğitilmesi yerine, yabancı arkadaşların, burada B. Almanya'da desteklenmesi yerine, bunların kendi ülkelerindeki devrimi bütün gücüyle desteklemeye yerine, gerçek enternasyonalistlerin bu görevlerinin yerine, KABD reformlar, 35 saatlik iş haftası ve tam grev hakkı için mücadele etmek istemektedir. KABD reformları devrimci çalışmaların yan ürünleri olarak görmektedir, onun için reformlar hedeftir. Uluslararası dayanışmanın insanı sız bir şekilde yarınlaştırmamasının, bunu kıyamet gününe ertelemek olduğunu söylemek hemen hemen gereksizdir.

KABD B. Alman emperyalizmini Türkiye'deki anti-emperyalist mücadelenin ateş hattından çıkarmaktadır.

Batı Alman devrimcileri için, "kendi" (emperyalistleri-çn.) Batı Alman emperyalizmi tarafından ezilen halkların devrimci anti-emperyalist mücadelesinin her yönünde desteklenmesi; onların enternasyonalist dayanışmasına destek tapıdır. KABD bu ölçüde varlığında, Türkiye halkının mücadelesinin desteklenmesi -aksine iddialarına rağmen- bunu yerine getirmeyi açığı çıkar. Bunun tersine KABD Batı Alman emperyalizminin küçümsemesini kendisine görev olarak almıştır. "Batı Alman Emperyalizmi, kendi büyük güç çıkarlarını ilan etmek için iki süper devlet arasındaki çelişkiyi yararlanmaktadır. (RF,19/80 s.11) KABD, Batı Alman emperyalizminin emperyalist çıkarlarının yalnızca "ilan etmeyi" haklara yutturmak ve böylelikle onun uzun zamandan beri eskimiş Alman emperyalizminin ve Hitler faşizminin geleniğene uygun olarak dünyanın tüm bölgelerinde büyük güç çıkarlarını gözettiğini gizlemek istiyor. Mesela Türkiye'yi yağmalayan ve ezen, Türkiye'deki karşı-devrim finans eden, ona silah ve danışman sağlayarakın başında Batı Alman emperyalizmi gelmektedir.

Ama KABD bu gerçeklere nasıl yaklaşıyor? Öncelikle Batı Alman işçi sınıfının Türkiye halkı ile birlikte ortak düşmana Batı Alman emperyalizmine karşı devrimci ittifakını sağlamaçığı yerde batı Alman emperyalizmini küçümsemektedir.

Bunlar bizimle KABD arasındaki kaba görüş ayrılıklarıdır. Bütün bu görüş ayrılıklarına rağmen KABD ile eylem birliğine gitmeye hazırız. Eylem birliği için tek bir şartımız vardır: Eylemde birlik, propaganda ve ajitasyonda serbestlik. Biz "bizlik" adına görüş ayrılıklarının gizlenmesinden yana değiliz. Çünkü, biz, her eyleme doğru şu taşınmanın bütün devrimci lezin görevi olduğuna inanıyoruz.

KABD'nin ajitasyon ve propaganda serbestlik ilkesini -diğer bir çok örgüt gibi reddetmesi onun çizgisinin tartışılmasından korktuğunu göstermektedir. Bunu biz, kendisini Marksist-Leninist olarak adlandıran ve üstelik bizi kendi içinde örgütlemek isteyen bir örgüt için açıkça yakışmaz buluyoruz.

KABD'nin bütün üyelere ve sempatiizanlarına şunu talep ediyoruz:

Eleştirdiğimiz üzerine tartışın! Açık tartışmadan korkmayın! Şövenizmin KABD'de pratiği belirlemesine izin vermeyin!
Kasım 1980

KABD :Almanya Komünist İşçiler Birliği Rote Fahne(Kızıl Bayrak); KABD Merkez Yayın Organı
RJVD : Almanya Devrimci Gençlik Birliği (KABD'nin Gençlik Örgütü)

Baştarafı 2. sayfada
sup 36 militan yakalandı.

2/12/80 Asistan baci ve yönettiği örgütün(TKP-ML/TİKKO) 33 militanı yakalandı.
20/12/80 TİKKO-MLSPB ortadan kaldırıldı. 25 militan silahlarıyla birlikte yakalandı.
9/1/81 Ankara'da TİKKO'nun 51 militanı yakalandı.
17/1/81 1'i ölü 30 TİKKO'cu terörist ele geçti.
4/2/81 İstanbul'da 16 "Partizan" militanı yakalandı.
9/2/81 İstanbul'da TİKKO'nun 22 elemanı yakalandı.
10/2/81 "Partizan"ın lider kadrosundan 10 u ele geçti.
17/4/81 TİKKO örgütünün 3 ü Ermeni asıllı 49 militanı yakalandı.
8/11/80 Halkın Kurtuluşu/Dev-Yol/Dev-Sol örgütlerinden 150 kişi gözaltında.
29/11/80 Türkiye Devrimci Komünist Partisi(TDKP) ile Genç Öncüler ve Halkın Kurtuluşu adlı örgüt üyesi 57 militan yakalandı.
12/2/81 TDKP üyesi 25 kişi yakalandı.
21/3/81 TDKP'den 9 terörist yakalandı.
24/3/81 Kawa örgütünün 47 militanı yakalandı.

Ayrıca çeşitli devrimci örgütler hakkında kitlesel tutuklamaları içeren haberler de gazetelerin baş sayfalarında yer almaktaydı:

26/10/80 Ankara ve İstanbul'da 672 militan yakalandı.
27/10/80 Operasyonlarda 85 kişi yakalandı.
11/11/80 İstanbul'da 202 terörist ele geçti.
16/11/80 Son bir haftada 772 kişi ele geçti.
20/11/80 Mağarada 13 terörist ele geçti.
28/11/80 Gaziantep/Kars ve Artvin'de yasadışı örgüt üyesi 59 militan yakalandı.
17/3/81 Ankara'da 101, İstanbul'da 35 militan yakalandı.

Görüldüğü gibi cunta tarafından gerçekleştiren operasyonlarla halkın devrimci örgütlerine ağır kayıplar verdirilmiştir. Cuntanın basını 12 Eylül hareketinin 100. gününde yayınladığı "12 Eylül Koruma ve Kollama Harekatinde 100. gün.Vatandaş özlediği huzura kavuştu" başlıklı yazıda; 100 gün içinde emsali görülmemiş bir faşist terörle sağlanan olayların dökümünü yapıyor ve 13 bine yakın militanın yakalandığını, 142 bin silah ve 1 milyon mer-

mi ele geçirildiğini yazıyordu. Yakalananların sayısı bugün 25 bine(resmi rakamlara göre) ulaşmıştır.

Bütün bunların yanında sadece gazete haberlerini izlemek bile, cuntanın asıl hedefinin halkımızın devrimci örgütleri olduğunu anlamak için yeterliydi.3/2/81 tarihli Tercüman gazetesi zaten bunu kendi ağzıyla itiraf ediyor ve şöyle diyordu. "12 Eylül'den sonra silahlı sağ örgütler sustu; silahlı sol örgütler direnmeye çalıştılar". Silahlı sağ örgütler elbette ki susacaktı. Cunta onların yapacağı işi fazlasıyla yerine getirmekte ve komünistlere ve devrimcilereazgınca saldırmaktaydı. Üç devrimcinin idam edilmesinden sonra "örgüt davaları" başladı. Ve bu davalarda istenen idamların ardı arkası kesilmedi:

20/10/80 İdama mahkum 26 terörist Yargıtay kararını bekliyor.
20/11/80 Savcı 30 Dev-Yol'cu için idam istedi.
22/11/80 Savcı Dev-Sol örgütünden 6 terörist için idam istedi.
8/11/80 Partizan'lar yargılandı ve 11 ölüm cezası daha istendi.
30/1/81 Adana'da 18 Dev-Yol militanının idamı istendi.
6/2/81 Dev-Yol'un 30 militanı hakkında idam istendi.
15/2/81 THKP-C davasında 30 militan için idam cezası istendi.
14/3/81 Halkın Kurtuluşu davasında 22 sanık için idam istendi.
18/4/81 THKP-C Kurtuluş üyesi 3 kişinin idamı istendi.
26/4/81 263 Çayan'cı sanıktan 93 ü için idam istendi.

Örgüt davalarındaki idam taleplerinin yanısıra tek tek sol görüşlü kişiler için de ölüm cezaları kesilmekte ve idam talebi listesi giderek uzamaktadır.

Cunta, devrimcilere saldırıları en kolay faşist yöntemlerle gerçekleştirmekte dir. Ve bugün cunta, 12 Eylül öncesinde işlemez hale gelen devlet mekanizmasını esas olarak işlerliğe kavuşturmuş durumda dur. Bu anlamda belli bir istikrar sağlamıştır. Fakat bu istikrar emperyalizme bağımlı ülkemizde uzun ömürlü bir istikrar değildir. Bugün devrimci örgütler ağır kayıplar vermiş olmalarına rağmen halk varlıklarını sürdürmektedirler. Halkın sınıfların "ezdik" "çökerttik" çığlıkları halkın devrimci örgütlerinin varlığını sürdürmesini ve halkımızın devrimci mücadelesini engellemeyecektir. Uzun süreçte halkımızın devrimci mücadelesi kanlı faşist diktatörlüğü yerle bir edecektir.

Baştarafı 3. sayfada

ler ve emekçiler; büyük tüccarlar ve çalışanlar gibi ayrımlar vardı. Ermeni milliyetine mensup zenginler Osmanlı devletinin içinde iken, bu devletin ekonomisinin en önemli köprü başlarını işte bu yüzden tutabilmişlerdir. Bu Osmanlı devletinin bu tür Ermeni zenginlerine gönülünün rızası ile yardımsever bir anlayışla verdiği "hak", "imtiyaz", vs. değildir. Osmanlı devletinin zorunlu olarak yapmak zorunda kaldığı işlerdir.

Osmanlı devletinin çöküşü ve yeni "Türkiye Cumhuriyeti" devletinin kurulmasından hemen sonradan bir Ermeni düşmanlığı kampanyası başlatılmış; yine Ermeni katliamları, Ermeni mallarının yağmalanması; binlerce Ermeni ailesinin Türkiye'den kaçışı durumu ortaya çıkmıştı. Bunun da sebebi; yeni devleti kuran Türk ve Müslüman kompradorların ve toprak ağalarının ekonomik çıkarlarıydı. Çünkü bu sıralarda da İzmir, İstanbul gibi sanayi ve ticaret merkezlerinde hemen hemen bütün köprü başları Ermeni milliyetine mensup tüccarlar ve sanayicilerin elinde idi. Türk ve Müslüman kompradorlar ve toprak ağaları, ülkenin sanayi ve ticaretine de hakim olabilmek için işte böylece adice bir Ermeni düşmanlığını ve katliamını tezgahlamışlardır. Gerçekler bunlardır.

Faşist yazar sürülerinin üzerini örtmek istedikleri gerçekler, işte böyledir. Biz burada bir de, çeşitli Türk diplomatlarına suikast düzenleyen örgütlerin yaptıkları üzerinde durmak istiyoruz.

Ne Türkiye'deki devrimciler ve ne de Türkiye halkı bu örgütler hakkında sağ-

lam bilgilere sahip değildir. Gazetelerde yer alan haberler hep şöyle geçmektedir. "Filan yerdaki, Türk diplomatına yapılan saldırıyı, gazetelere telefon eden gizli bir Ermeni örgütü üstlendi." Bunlar bu örgütler hakkında fikir verici açıklamalar değildir. Ancak Türkiye de yaşanan bizler, bu eylemlerin etkisini yakından izleyebilmekte; eylemler ve örgütler hakkında belirli izlenimlere

sahip olabilmekteyiz. Bu örgütlerin isimlerinden bazıları basında çıkıyor. Bu isimler, çoğunlukla milliyetçi isimler oluyor. Mesela Ermeni katliamının intikamını alma örgütüne benzer isimler kullanılıyor. Bunların tek tek eylemlerini ge- lince... Bu örgütler, "Türk olan" şeye saldırı düzenleme durumundadırlar. Bu yanlış bir şeydir. Türkiye'de de emekçiler zenginler, devrimciler, demokratlar, gerici ve faşistler vardır. Bu ayrımlar yapılmadan girilen hareketler yanlıştır.

Bunların da ötesinde, bugün Türkiye'de Türkiye halkının, Türk Kürt, Ermeni, Arap, Çerkez, vb. bir çok milliyete mensup emekçilerin faşist Türk devletini yıkma mücadelesi vardır. Bu emekçi halkın, kaderi de düşmanı da ortaktır. Değişik milliyetlere mensup emekçiler, fabrikalarda, çeşitli meslek örgütlerinde doğunun çeşitli köy, kaza ve şehirlerinde Türkiye'de faaliyet gösteren çeşitli devrimci örgütlerin içerisinde yan yana, omuz omuza mücadele etmektedirler.

Faşist Türk devletinin katlettiği Orhan Bakır Ermeni milliyetine mensup bir devrimci idi. Ama o, Türkiye halkının kurtuluşunun ortak olacağını kavrayarak Partizan siyaseti içerisinde mücadelesini yürütüyordu.

Biz, geçmişte, Ermeni katliamlarını nasıl lanetliyoruz, bu vahşi katliamların sorumlusunun Türk hakim sınıfları olduğunu söylüyorsak, bugün de Türkiye halkını ezen, işkencelerde katleden, dipçik ve kurşun zoruyla ayakta kalan, Türk olmayan milliyetlerin tümü üzerinde Mili Zulüm uygulayanların da Türk hakim sınıfları olduğunu görmeliyiz. Halkımızın ortak düşmanı olan Türk hakim sınıflarının saltanatının, faşist devletini yıkabilmek için halklar arasında kardeşliği yerleştirmeye çalışmalı; bu kardeşliğin bozulmasında hakim sınıflara koz veren eylemler yerine, doğru devrimci hedefleri benimsemeliyiz.

Biz, bu konudaki görüşlerimiz hakkın-

da Ermeni milliyetine mensup okuyucu arkadaşların da görüşlerinin bildirilmesinin çok yararlı olacağına inanıyoruz. Mücadele gazetesi, bu arkadaşların görüşlerine de sayfalarında yer verirse çok memnun olacağız. Mücadele'den ve Ermeni milliyetine mensup arkadaşlarımızdan talebimiz budur.

Biz aynı zamanda inanıyoruz ki; Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halkı aralarındaki her türlü düşmanlık yaratılma faaliyetlerini alt edecek, ortak düşmanı faşist cuntayı, faşist Türk hakim sınıflarını yerle bir edecektir. Tüm milliyetler üzerinde milli zulmün ortadan kalktığı bağımsız ve demokratik bir Türkiye kurulacaktır.

Mazgirt'ten
bir MÜCADELE okuyucusu

Baştarafı 4. sayfada

"Brixton'un fakir ve Londra'nın en geri bölgelerden biri olduğu"nu, "siyah gençlik arasında işsizliğin daha çok olduğu" vb. "acı gerçekleri" dile getirmeye başlanırlar, böylesi olaylar gerçekten önlenmek isteniyorsa, böylesi sorunlara "çözüm" bulunması gerektiğini söylemişlerdir. Başbakan Thatcher olayların hemen ardından yaptığı açıklamada, "olayların üzücü olduğunu", "bu bölge halkının sorunlarının çözümünde kullanılmak üzere yüklü bir paranın ayrıldığını" vb. açıklamıştır. Görünen odur ki, İngiliz emperyalist burjuvazi hala daha bütünüyle zor kullanarak böylesi olayları bastırmaktan ziyade, böylesi demagojilerle "güleryüze" ve "güzellikle" işleri halletmeye çalışacak, bu arada da bu olayları ırkçılığı sinsice körükleme için kullanacaktır.

Fakat son ayaklanmalar bir gerçeği bir kez daha doğruladı. Baskı altında olanlar ve ezilenler bir kez ayaklandı mı, karşılarında en düzenli baskı mekanizması bile duramaz. Brixton'da, dünyanın en gelişmiş polis gücü olan İngiliz polisinin olayları bastırmada hatırı sayılır şekilde zorluk çekmesi bunun kanıtıdır. Bu durum ekonomik krizlerin yükü altında daha da ezilen siyah ya da beyaz tüm İngiltere işçi sınıfının daha da uyanmasına yardım etmiştir, edecektir. İşçi sınıfını kendi ideolojisi temelinde örgütleyerek onu siyasi iktidar mücadelesine yönlendirecek gerçek öncünün eksikliği, tüm dünyada olduğu gibi, İngiltere'de de kendini hissettirmektedir.

Tarihin akışı durdurulamaz. İngiltere işçi sınıfının da tarihi görevini yerine getirip, debelendikçe batan İngiliz emperyalist burjuvazisini, bir daha çıkamamak üzere bataklığa iyice gömeceği günler uzak değildir.

Baştarafı 1. sayfada

rin kendiliğinden eyleminin önemli ölçüde gerilediği ve durduğu şartlarda; devrimci örgütlerin önemli kayıplar vermiş olduğu şartlarda geniş çapta uygulayabilecek oldukları bir karardır. Ama onlar bu kararlarını yalnızca bugünkü şartlarda uygulayabilirler.

Cunta eğer aldığı bu kararın ilerde de uygulanabileceğini sanıyorsa aldanıyor. Nasıl ki; "Bahar ve Çiçek Bayramı" demagojisi; 1 Mayıs'ın kitlesel eylemler halinde yeniden kutlanmasını engelleyemedi ise; 1 Mayıs'ın tatil olmaktan çıkarılması da uzun süreçte, 1 Mayıs'ın onun devrimci ruhuna uygun biçimlerde kutlanmasını engelleyemeyecektir. Türkiye'yi "dikensiz gül bahçesi" yapmak isteyenler, bu emelle rine ulaşamayacaktır. İşçi sınıfının ve emekçilerin bu gün geri çekilmiş olan kendiliğinden hareketi; bugünkü durumda kalmayacaktır. İşçi sınıfı sendikal örgütlenmesinin cendere içine alınmasına karşı uzun süre sessiz kalmayacaktır. Bugünkü sessizlik ve durgunluk ilerde yerini yükselen kitle mücadelesine bırakacaktır. Bu kaçınılmaz olarak gelecektir. Bugün hakim sınıflar arasındaki, üstü örtülmeye çalışılan çatlaklar da, ilerde daha açık olarak ortaya çıkacaktır.

Kitle mücadelelerinin 1980 12 Eylülü öncesinde olduğu gibi yükseldiği şartlarda, işçi sınıfı 1 Mayıs'ın "tatil günü" olup olmadığına bakmadan; yeniden kitle halinde, bu kez iş bırakarak sokaklara çıkacak; 1 Mayıs'ı tatil günü olmaktan çıkaran hakim sınıfların bu meydan o kumasına gereken cevabı er geç verecektir. 1 Mayıs, ülkemizde yıllardan beri tüm faşist engelleme ve baskılara, tüm demagojilere rağmen yaşamıştır.

Bundan böyle de yaşayacaktır. Bundan kimsenin kuşkusu olmasın!

Türkiye'nin yiğit işçi sınıfı 1 Mayıs'ı yaşatacak; 1 Mayıs'ı tatil günü olmaktan çıkaranlardan hesap soracaktır!

Kahrolsun faşist cunta!
Yaşasın uluslararası işçi sınıfının Birlik-Mücadele-Dayanışma günü 1 Mayıs!

DEVİRİM ŞEHİTLERİNİ ANMAK ; DEVİRİM YOLUNDA SAVAŞMAKTIR

DÜNYADA NELER OLUYOR?

İngiltere: Siyahlar İrkçi Baskılara Karşı Direniyor!

İngiliz polisi, Güney Londra'da siyahların yoğun bir şekilde yaşadığı Brixton bölgesinde, siyahlara karşı giriştiği saldırıda kelimenin tam anlamıyla bozguna uğradı. Polisin çok uzun bir süredir bölgedeki siyahlar üzerinde uyguladığı çeşitli baskılar sonucu, bunlar arasında polise karşı gelişen nefret nihayet 11-12 Nisan 1981'de doruk noktasına ulaştı ve polisler zorlu çatışmalar şeklinde patlak verdi. 11 Nisan Cumartesi akşamı sokaklara dökülen binden fazla genç, bölgeye bir anda yağılan ve bölgeyi kontrol altına almak isteyen yüzlerce polise karşı taş, sopa ve molotof kokteylleri ile direndi. Bütün gece süren çatışmalar sonunda yüzden fazla polis yaralandı. Polisin bırakıp kaçmak zorunda kaldığı polis arabaları ters çevrilip ateşe verildi. Bunun üzerine Londra'nın diğer bölgelerinden binlerce polis olay yerine yığıldı, bu bölge işgal altına alındı. Fakat bu da üzerlerindeki ırkçı baskılara karşı nefretle dolan siyahları durdurmaya yetmedi. Bu defa sadece gençler değil, yaşlılarıyla, genciyle bütün bölge sakinleri polise karşı direndi. 12 Nisan pazar akşamı yeniden patlak ve çatışmalarda bu kez de elliye yakın polis çeşitli yaralarla hastahaneye kaldırılmak zorunda kaldı. Bu arada pazar günü içişleri bakanı William Whitelaw Brixton'a gelip olay yerini görmek istedi. Yoğun polis kordonu altında bölgeye gelen bakan halkın sert tepkisi ile karşılaştı. Köşeye sıkışan köpekler gibi, karuma polislerinin arasında, kuşku gözlerle kendisini protesto eden halka bakmaya çalışan bakanın korkusu ve tedirginliği, sararan yüzünden kolayca okunabiliyordu. Çatışma daha sonraki günlerde de sürdü.

Bilindiği gibi, yabancılara ve siyahlar İngiltere'de kapitalizmin hızla geliştiği dönemlerde gerekli işgücünü ucuz bir şekilde sağlayabilmek amacıyla, Hindistan,

Pakistan, Afrika, Tamaika vb. eski İngiliz sömürgelerinden getirilmişlerdi. İşte bugün İngiltere'de önemli sayıda bulunan bu "yabancılar", sömürgelerden getirilen bu göçmenlerin çocukları ve torunlarıdır. Bunların büyük bir çoğunluğu da İngiliz pasaportuna sahiptirler. Fakat kapitalizmin çürümüş, kokuşmuş ve asalak bir hale geldiği emperyalizm döneminde, İngiliz emperyalist burjuvazisi de emperyalizmin krizlerine kendini kaptırdı. Süreç içinde eskisi gibi çok sayıda işçiye gerek kalmadı. Artık ekonomi batağa doğru gitmeye başlamış, işsizlik gittikçe artmıştı. Bir kaç ay önce yapılan resmi açıklamalara göre bugün İngiltere'de işsizlerin sayısı 2,5 milyona ulaşmıştır. Bu ikinci dünya savaşından bu güne görülen en yüksek işsizlik oranıdır. Emperyalist burjuvazi bu krizlerin kendileri için zararını mümkün olduğunca azaltabilmek için, krizlerin yükünü İngiltere işçi sınıfının sırtına yüklemeye çalışmıştır. Bunun için de uzun bir mücadele geleneğine sahip olan İngiliz işçi sınıfının zorla elde ettiği çeşitli siyasi, ekonomik ve demokratik haklarının adım adım gaspedilmesi işlemine girişmişti. İşçi sınıfına karşı girişilen saldırılardan, İngiltere işçi sınıfının önemli bir bölümünü oluşturan, "yabancı" ve siyah işçiler en çok etkilenen kesim olmuştular. Bunlar işçi olmalarının yanı sıra, bir de "yabancı" ya da siyah oldukları için daha katmerli bir baskı altında tutulmaya başlandılar. Daha önceleri, İngiltere'nin eski sömürgelerinden halk İngiltere'ye kolayca girip yerleşebiliyordu. Fakat krizlerin artmasına paralel olarak önce bu kısıtlanmaya çalışıldı. İngiltere'ye dışarıdan gelenler hakkındaki "göçmenler yasası"nda arka arkaya 1968-1971-1974 ve 1979 yıllarında yapılan değişikliklerle, eski sömürgelerden halkın İngil-

tere'ye girmesi gittikçe zorlaştırıldı. En son bu yıl yapılan bir kanun değişikliği ile vatandaşlık ve ülkeye giriş yeniden ayarlandı. Buna göre sadece anne ve babası İngiliz vatandaşı olan ve İngiltere'de yaşayanlar ülkeye girip vatandaş olabilecekler. Bu şekilde İngiltere'ye girebilecek "yabancı" ve siyahların sayısı iyice kısıtlanmış oluyordu. Son yapılan değişikliklerle de yakın bir gelecekte bunun tamamen durdurulması ve hatta halen İngiltere'de bulunanlarında kolayca vatandaşlıktan çıkarılıp sınır dışı edilebilmeleri için temel atılıyordu.

Bu gelişmelere paralel olarak, İngiliz işçi sınıfının bir bütün olarak kendisine karşı mücadelesini kırmayı amaçlayan emperyalist burjuvazi beyaz ve siyah işçiler arasında ırkçılık tohumları saçıp, düşmanlık körüklemeye çalıştı. Ülkede işsizliğin sebebinin, sayısının gittikçe artan siyahlar olduğunu, onların beyaz İngiliz işçilerinin işlerini aldıkları yollu sinsice propagandaya girişti. Bunu yaparken de, dünyanın en tecrübeli ve usta burjuvazi zisi olduğunu ispatladı. Yüzüne gülüp, sinsice arkadan bıçaklama taktiğini başarıyla yürüttü. Bir yandan "siyah-beyaz, bütün halkın barış ve uyum içinde yaşadığı bir ülke" çığlıkları atarken, diğer yandan çoğu zaman sinsice, bazen de açıkça ırkçılığı yaymaya çalıştı. Nazi tipi faşist "National Front" (Milli Cephe) taraftarlarının yürüyüşüne katılan 100-150 kişinin güvenlik içinde yürüyüşlerini yapabilmeleri için binlerce sterlin masraflar yaparak, her defasında binlerce polisi seferber edip bir avuç faşistin koruyuculuğuna verdi. Bunu da "görüşlerini serbestçe belirtme özgürlüğünü koruma" adına yaptı.

İzlenen bu ırkçı siyasetin sonucu, siyah gençlik eğitimden yararlanamayan, işsizlikten en çok etkilenen kesim haline geldi. Eldeki verilere göre son olayların meydana geldiği Brixton'da her üç işsizden ikisi siyahtır. Bu işsiz olarak resmi dairelere başvurularının sayısına göre yapılan bir belirleme. Bu arada iş bulma umudunu tümden yitirip, artık işsiz olarak resmi dairelere başvurup kayıt almayı gereksiz gören bir o kadar daha işsiz siyahın olduğu kolayca söylenebilir.

İçki, esrar, kumar, kadın alım-satımı vb. emperyalist sistemin tüm pisliklerini de en yoğun bir şekilde siyah gençlik arasında görmek mümkündür. Doğru dürüst eğitim imkanı bulamayan siyah gençlik, biz - Devamı 4. sayfada

Baştarafı 10. sayfada

ROTE FAHNE'nin düzenlemiş olduğu uluslar arası Proleter dayanışma basın toplantısındaki tartışmada ATİF'li bir ilgili söz alıp konuştu ve aynı zamanda bir bildiri KABD ye karşı dağıttı.

Bu bildirideki yazıların iddiaları: *"B. Almanya ve B. Berlindeki yabancı devrimci işçileri ilgilendiren görev hakkında KABD yanlış bir çizgi izliyor. KABD diğer ki Alman ve yabancı işçiler - Tek sınıf Tek Düşman Tek Mücadele!"* KABD anlamıyorki Almanya'da çalışan Türkiyeliler işçilerin büyük bir kısmının sadece belli bir zaman için burada bulduklarını ve bir zaman sonra kendi ülkelerine geri gönderilecektir. Bu işçiler Türkiyedeki devrimin ayrılmaz bir parçasıdır. Türkiyede gerçekleştirilecek olan devrim, burdaki işçilerin burada çalışma zorunluluğunda ortadan kaldıracaktır. Burdaki Türkiyeliler işçilerin esas görevi Türkiyedeki devrimi sonuna kadar desteklemektir. Bunun içinde bu işçilerin kendi örgütlerinde toplanmaları tek yoldur."

Bu bildiride aynı zamanda *"KABD nin sövenist düşünce ve görüşlerinin pratikte yaygınlaştırılmasına izin verilmeyin."* denilmektedir.

KABD, eğer ulusuna bakmaksızın işçi sınıfının birliğini savunuyorsa, bu sövenistlikmidir?

Sonuç olarak işçi sınıfının mücadelesi zaten eter nasyonaldir. Hangi ülkede verilirse verilisin mücadelenin asıl amacı sosyalizme varmaktır. Ancak sosyalizme varmanın yolları her ulusun kendi koşullarına göre değişir. Bunun da Marks ve Engels'in Komünist Manifesto'sundan öğreniyoruz.

Türkiyedeki Emperyalist sömürünün bir sonucu olarak, bugün birçok emekçi kendi ülkelerini bırakıp, burada çalışmak zorunda kalmışlardır. Türkiyeliler işçilerinin büyük bir kısmı burada yıllardan beri bulunmakta ve çocuklarında burada büyümektedir. Bu insanların kaderi muazzam bir sömürü ve haksızlıklarla çözülmüştür.

Buradaki işçiler, belli bir zaman sonra, ülkelerine dönmeye olsalar bile, yine de buradaki Alman monopollerine karşı savaşın veren işçi sınıfının bir parçasıdır.

Emperyalist ülkelerdeki işçi sınıfının, ezilen halklara karşı en değerli görevi; devrimci mücadeleyi geliştirmek emperyalizmi yok etmektir. Bu mücadele de, ezilen halkların özgürlük savaşlarını desteklemekle en büyük değerine ulaşır. İşte bu yüzden bizim yaşam ve sosyalizm kavgamız, Alman ve Türkiyeliler işçilerinin birlikte savaşım vermesini gerektirir. Yine bu yüzden KABD nin teorik yayın organı REVOLÜTIONÄRER WEG 14 de:

"İster Alman olsun, ister yabancı işçi olsun bunların hepsi iş güçlerini satmaya mecbur bırakılmışlardır. Bunlar beraberce sömürülürler ve kendilerini müdafaa etmeye kalktıklarında aynı baskıları görürler. İster Alman ister yabancı işçi olsun hepsi bir tek sınıfa; yani işçi sınıfına aittir. Bu sınıfa dahil olma hissi, ulusal duygulardan daha üstün olmalıdır. Bu sınıf bilinci, ulusal bilinçten daha ilerde olmalıdır. Proleterya enternasyonalizmi, bütün ulusal özelliklerden daha kuvvetli olmalıdır. Beraber verilecek olan mücadele Alman işçileri ile yabancı işçiler arasındaki engelleri kaldırmalıdır. Aralarındaki bu dayanışma bütün ayrıncı engelleri kaldırmalıdır." (S. 61)

ATİF önderleri Almanya'da çalışan Türkiyeliler işçilerin özellikle Alman Emperyalistlerine karşı olduklarını ve bunların Alman işçileriyle ortak bir düşmanı ve ortak hedefi olduğunu kabul etmemektedir. Aynı zamanda ulusal özelliği, sınıfsal özellikten üstün tutmaktadır. Ashında onlar, bu tutumlarıyla Alman işçileriyle yabancı işçileri ayırma politikası gütmektedirler.

Küçük burjuva milliyetçiliğine karşı!

Lenin, ATİF inde ileri sürdüğü böyle fikirleri küçük burjuva grupları ve Liquidator'lerle yaptığı tartışmalarda da asla kabul etmeyip onlara aynen iade etmiştir. Hatta bir yazısında Lenin aynen şöyle demiştir.

"... Sınıfsal bilinci almış olan işçiler bütün güçleriyle milliyetçiliğin her çeşidini reddederler. Küçük burjuvazi ulusların eşit haklara sahip olmalarının taraftarı görünürlerse, işçi sınıflarının parçalanıp, birbirlerine yabancılaştırma politikası güderler. Proleterya enternasyonalizmi, yalnızca dünya işçi sınıfının dayanışma yaklaşımı değil, aynı zamanda çok uluslu bir ülkede ayrı uluslara ait işçilerin birliğini sağlayan bir örgüt altında toplanmalarını ön görür." (Lenin cild 20 S. 288/89, Almanca basım)

ATİF yöneticilerinin KABD yi sövenistlikle suçlaması aslında kendilerine aittir. Bir ülkedeki işçi sınıfının birliği ancak devrimci bir parti önderliğinde olur. Ancak, parti bu birliği sağlarken ulusların kendi özelliklerini göz önünde bulunduracaktır.

"Geçmişte KABD uluslar arası proleterya dayanışmasını yerine yerine getiremedi. Fakat proleterya enternasyonalizmini bütün iş yerlerinde benimsetmek bizim en önemli görevimizdir. Hatalarımızdan biriside buradaki yabancı işçilerle gereken yakın ilişkiyi kuramayıp onlara birlik çalışmaya teşvik edemedik. Bazı iş yerlerinde üretim yapan yabancı işçi sayısı Alman işçilerinden fazladır ve bunların çoğunda mücadeleciler işçilerdir. Diğer taraftan bu işçiler sistemati olarak işçi sınıfının bölünmesine alet edilmektedirler. Diğer yabancı işçilerin yanısıra özellikle Türkiyeliler, Alman burjuvazisinin ırkçılık politikasına hedef olmakta ve malesef bazı Alman işçilerinin bu propaganda sonunda beyinleri bulandırılmıştır. Almanya'da işsizlik sorunu büyüdükçe yabancı işçilere duyulan kin de yoğunlaşmaktadır. Burada bize düşen görev Alman ve yabancı işçilerin birliğini sağlayıp onlara işin gerçeğini anlatmaktır. Bu da bizim iş yerlerinde ve sendikalarımızda en önemli unsurlardan biridir." (KABD nin 4. Genel kongresinden Aralık 1979)

Nisan 1980 Genel merkez politik yazısında *"Türkiye işçi sınıfının Faşizme ve Emperyalizme karşı verdiği mücadeleyi desteklemek, Almanya işçi sınıfının en önemli görevlerinden biridir."* denilmiştir.

ATİF yöneticilerin küçük devrimci mücadeleyi reddetmesi

ATİF in bildirisinde *"Eğer KABD monopollere karşı mücadeleden bahsediyorsa, bu demek değildir ki Alman emperyalizmine karşı verilen devrimci bir mücadeledir. Özellikle yabancı işçilerin devrimci mücadelesini yalnızca bir ekonomik ve reform mücadelesi olarak görüp ve o alana çekmeye çalışmaktadır."*

Bugün B. Almanya ve Batı Berlinde verilen ekonomik mücadele devrimci bir mücadeleye dönüştürülebilir. Onların bu mücadelesi devrimci bir işçi partisinin kurulabilmesi için de önemli bir katkıdır. Devrimci yolun ana taktiği *"Ekonomik mücadeleyi politik mücadeleye dönüştürmek, başka bir anlamda ekonomik mücadeleyle politik mücadele arasında ilişki kurmaktır."* (REVOLUTIONÄRER WEG 12, S. 95)

Bu görüş Alman ve yabancı işçileri içinde aynı ölçüde geçerlidir. Pratikte de görüldüğü gibi Alman ve yabancı işçilerin birliği yalnızca bu yolda sağlanabilir.

Burjuvazi işçilerin yaşam ve sosyalizm kavgamızı bastırarak ve aralarındaki birliği engellemek için her türlü yolu deniyor. Yabancılar ülkelerine gönderilsin, işsizlik sorunu kendilerinin gözünü bulsun."

Her ilerici işçi bu mantıksızlığa karşı çıkmalıdır. "Yabancılar dışarı" değil, bülakis onlarla birlikte haftada 35 saatlik iş süresi ve aynı ücret için mücadele etmeliyiz.

KABD nin mücadelesini ATİF yöneticilerinin yalnızca "ekonomik ve reform" mücadelesi olarak görmeleri onların mantıksız bir suçlamasıdır. ATİF yöneticileri ekonomik mücadele ve politik mücadele arasındaki ilişkiyi "ekonomistik" olarak reddediyorlar. Yoksa ATİF önderleri Lenin'demi ekonomist olarak görüyorlar?

"Bu zamana kadar ekonomik grev ile politik grev arasında devamlı bir ilişki olmuştur. Bu ilişki olmadan istenilen başarı hedeflere varılmaz. İşçi sınıfı daha iyi yaşam şartları için mücadele ederken kendi özgürlük hedefleri için gerekli olan hem moral hemde politik bilinci kazanır." (Lenin cilt 18, S. 73 Almanca basım)

İşçi sınıfı öncü bir güçtür, sınıfsal mücadelenin kaynak yeride iş yerleridir. ATİF yöneticileri bunu kabul etmiyorlarmı?

Pratikte ATİF yöneticileri iş yerlerinde ve sendikalarındaki devrimci çalışmaya ve örgütlenmeye reddediyorlar. Buna sebep olarak kendilerinin bütün güçleriyle Türkiyedeki devrimci mücadeleyi desteklemeleri gerektiğini gösteriyorlar. (!?) Bu da tek taraflı propaganda. Onların bu görüşleri ise pratikte Türk faşistlerine ve Askeri diktatörlüğe karşı gösteri mitingi yapmaktan ileriye gidemez ve gitmemiştir.

Burjuvazinin sövenizm politikası bu şekilde yok edilemez. Yok edilemediği sürece yabancı işçiler dahada izole edilmiş olacaklardır.

ATİF önderleri küçük devrimci mücadeleyi reddediyorlar. Türkiyeliler işçileri Alman işçilerini ayırıyorlar. Buda onların küçük burjuva milliyetçi görüşlerinden kaynaklanıyor. Bu işçi sınıfı önderliğine yapılan bir saldırıdır. ATİF'in yaptığı bu ayırım politikası kimin işine yarıyor? Bu da yalnızca ortak düşman burjuvazinin işine yarıyor.

İşçilerin güçlü taraflarından biriside, kendi birliklerine ve kende güçlerine olan inançlarıdır.

Yabancı ve Alman arkadaşlar - Tek Sınıf, Tek Düşman Tek Mücadele!

Türkiyeliler işçiler demokratlar devrimciler ve yoldaşlar!

Dünya işçi sınıfının ve halkların verdiği ulusal bağımsızlık demokrasi ve sosyalizm mücadelesi karşısında kudurlaşan Emperyalizm çingince haydutlaşmakta ve azgınlaşmaktadır. Emperyalizm, düşüdüğü burhandan kurtulmak için en alçak yollara başvurmaktadır. Kendi ülkesindeki işçi sınıfını iliklerine kadar sömürdüğü gibi, ve bir canavar gibi vampirleşip diğer ülkelerin işçi sınıfına ve halklarına saldırılmaktadır. Sömürge ve yarı sömürge ülkelerdeki uçaklarıyla birlikte oradaki işçi sınıfına ve halklarına baskı sömürü ve zulüm uygulamaktadır. Bugün iki süper devlet olan KABD emperyalizmi ve sovyetsosyalemperyalizmi yeni bir Dünya savaşı tehlikesini yaratmaktadır. Alman Emperyalizmin başını çektiği Avrupa Emperyalistleri ise aynı rotada ilerlemektedirler.

Amacı ve karakteri aynı olan Emperyalizm, bunun bir örneğinde Türkiyedeki egemen güçler ve uçaklarıyla birlikte uygulamakta, bir yandan işçi sınıfına demokratlara, yurtseverlere, emperyalistlere ve komünistlere yapılan işkence, baskı, sömürü zulüm ve idam sephaları, diğer yandan Kürdistan halkının üzerinde uyguladığı millî zulüm, katliam, işkence ve sömürge politikası son zamanda dahada korkunç bir hale gelmiştir. NATO çerçevesi içinde birleşen emperyalist güçler son zamanda Türkiyede Askeri darbeyi gerçekleştirdiler. Bunun yanında Batı Alman emperyalistleri, "Türkei-Hilfe" adı altında temeli çürümüş, kokuşmuş düzeni kurtarmaya çalışmaktadırlar. Ama nafile...

Bundan hiç kimsenin kuşkusu olmasın ki Türkiye işçi sınıfının ve halkların verdiği mücadele devam edecek, er veya geç ZAFER kazanacaktır. Kahrolsun askeri terör düzeni! "Türkiye'ye yardım" derhal kesilsin! İltica haki kabul edilsin! Almanya'daki Türkiyeliler işçiler devrimciler ve Yoldaşlar!

Bizler fabrikalarda, iş yerlerinde, makina başlarında, kömür ocaklarında ve hayatın her alanında beraberiz. Nasırlı ellerimizle üretim yapan ve dünyayı yaratanlarız. mi!

ATİF YASAKLANAMAZ!